

არსენალი

საქართველო
გარემოსდაცვითი
პრობლემა

1425
2012

№24 (171) 23 ნოემბერი - 6 დეკემბერი, 2012 წ. საგზაო-ანალიტიკური ჟურნალი ფასი 2 ლარი

**„საკაბეტო ომი“
იწყება**

**500-მდე სამხედრო
თავდასვის ყოფილ
მედიკოსებს უჩივიან...**

**თავდასვის ახალი
მინისტრის გეგმები**

**ირხელისუფლებიანობა
ქართულ სემსამსახურებში**

**როგორ
იარაღდებიან
სამხრეთ
კავკასიის
ქვეყნები...**

**მარნეულიდან
განსოკნილებული
საჯარო ტყანი**

ჯარისკაცების
სეპე ღიღი
ღანაშაული
არ არის?!

7

სამხედრო
პეივი,
როგელიც წინა
საზღა დარჩა...

20

საბრძოლო პეივისია

44

საზღაო
უპილოტოები

25

ფრანგული
საბრძოლო
ოპერაციების
ქვედანაყოფი

37

ფუტლაჩი პილოტებისთვის

54

სარჩევი

- 4** სახმადგრო სისხლეები **კალეოფოსოვნი**
- 7** ჯარიმისაგან სხვა ღირი დანახვული არ არის? **პასუხისმგებლობა**
- 8** „სარეაქტო ობი“ ისრაელში **დაპირისპირება**
- 9** თავდასუნი ახალი მინისტრის გეგმები **ინტერვიუ**
- 12** ორხელისუფლებანიშობა საპარტიული სპეცსამსახურებში **სპეცსამსახურები**
- 16** 500-მდე სახმადგრო თავდასუნი ყოფილ გეოლოგისთვის უჩივს... **პრობლემა**
- 18** კავკასიური მოვლენების მიხილილება **რეგიონი**
- 20** სახმადგრო პიტი, რომელიც ნინა ხაზაზა დარჩა... **ჯარიმისაგან გული**
- 22** რომორ იარაღებშია სახმადგრო კავკასიის ქვეყნები... **თავდასუნი გეოგრაფები**
- 25** საზღაო უპილოტოები **ინოვაციური ტექნოლოგიები**
- 30** 500 ფაქტი გეოგრაფის ისტორიული **გეოგრაფი**
- 34** კატარები 1992-93 წლებში აუზანის ობი **ფლოტი**
- 37** საფრანგეთის გეოგრაფიული კლუბის სპეციალური ობიექტების ქვედანაყოფი COS-ი **სადავანაყოფი**
- 40** ჩარლზ (მარლ) სპინარტი **100 ღირი გეოგრაფიული**
- 42** საბრძოლო ხელოვნების ფიზიკური და ფიზიოლოგიური პრინციპები **დასახე თეატი**
- 44** საგეგმარო პიტი **ორი სპინარტი გეოგრაფები**
- 47** ქვიციანი გეოგრაფიული რეაქტივის გეგმით საპარტიული გეგმის იხილი **სახმადგრო ისტორიები**
- 48** გარეგანიდან გეოგრაფიული საპარტი გარანი **სახმადგრო ისტორიები**
- 54** ფიზიკური პრინციპებისთვის **იარაღის გეოგრაფი**

გეოგრაფები: ისრაელის რეაქტივის გეოგრაფიული თავდასუნი სისხლეა IRON DOME

რეაქტივისაგან

სპეცსამსახურების მიერ კონტროლირებული ოპერაციების უკანონო თვალთვლი და მოსმენების გახეული კვირის მორიგი სკანდალი გახდა მას შემდეგ, რაც ახალი მთავრობა ჩამოყალიბდა.

შსს-ს მაღალჩინოსნების წაწილს სასამართლომ ორთქიანი წინასწარი პატიმრობა შეუფარდა. საინტერესო კი ის არის, რომ მნიშვნელოვანია და მოსმენის სისტემა სამხედრო ბაზებში დამონტაჟებული ვიდეოკამერების სამუდამო ფიფიფი თვალთვლის მინისტრ ბაჩო ახალაიას პქინდა მოწვევით, რომელიც ორდინაციით უკანონო უქურბდა, თუ სად რა ხეგბოდა, მოგვიანებით ამ სისტემით მოლოცული ინფორმაციის საფუძველზე, საგრაულოდ, სამხედრო მოსამსახურეთა რამდენიმე ვეფუეს თვალთვლის სამინისტროს მამინდელმა ხელმძღვანელებმა არასაწესდებო, დამსჯელი ღონისძიებები მოუქცო.

მთავარი რედაქტორი
ირაკლი ალადაშვილი
პასუხისმგებელი რედაქტორი
თემურ ჩანაშიძე
კომპიუტერული უზრუნველყოფა
დათო მონიავილი

შურადგება!
გამოიყვართ „არსენალი“
და მიიღებთ შიგ,
ორ კვირავი მრთხმელ!
ტელ: 238-26-74; 238-26-73

რედაქციის დაპიტიხვად
განსაღების გადაგამფრგ
პარკალულია

გადაცემულია დასაგამფრგ
19.11.2012

გაზეთი „კვირის პალიტიკის“
დაგატება ©
რედაქციის მისაგართის:
თბილისი, იოსებოვის ქ. N49
ტელ: 238-83-07 (121)

სარედაქციო გეოგრაფიული:
ტელ: 237-78-07; 238-78-70
email: arsenal@kvispalitra.com
შურნალი გამოდის
ორ კვირავი მრთხმელ
პარანაქმის

ჩინელთა რემონტულად გზიკა დროში შექმნილი სვალს-გაენადგურებელი აპარატები

ახალი ჩინური გამანადგურებლის, J-31-ის პროტოტიპმა პირველი ფრენა შეასრულა, რაც სულ 10 წუთს გაგრძელდა და წარმატებული დაშვებით დაგვირგვინდა.

J-31 მეორე ჩინური სტელს-გამანადგურებელია და ის რეკორდულ დროში — 19 თვეში შეიქმნა. ახელი ავიაკონსტრუქტორები არც ამჯერად მოერიდნენ ამერიკელ კონსტრუქტორთა მიღწევების ვადადგობას, რომელიც მჭიდრო თაობის ამერიკულ გამანადგურებელ F-22-სა და F-35-ზეა გამოცდილი.

ექსპერტები ერთხმად აღნიშნავენ, რომ J-31-ის კონსტრუქციის ბევრი დეტალი მთლიანად იმეორებს ამერიკული გამანადგურებლების ანალოგიურ ნაწილებს, რაც სხვაისთან ერთად ჩინელი მშენებლების წარმატებაზეც მეტყველებს, ოღონდ ახალი ორადგილიანი ჩინური გამანადგურებელი, რომელსაც დაბალი ფასიც აქვს, მერყად იღრებულ F-35-ებს საერთაშორისო ბაზარზე კონკურენციას ვერ გაუწევს.

ამერიკელს HMWV-ის გამოლოცა და მისი ეკონომიკური დახელოება ახარ აკაყოფილავს

აშშ-ის არმიის სარდლობამ ჯგუფმანქანა HMWV-ის მოდერნიზებაზე ტენდერი გამოაცხადა. კონკურსში ყურადღება მანქანის გამძლეობასა და ეკონომიკური დახელოებაზე ექცევა.

პროექტის სახელწოდებაა MECV-S და მის ფარგლებში ჩატარებულ საცდელ-კონსტრუქტორულ სამუშაოში სამხედროები 48 მლნ დოლარზე მეტს დახარჯავენ.

როგორც აშშ-ის არმიის ტექნოლოგიების განყოფილებაში აცხადებენ, MECV-S მხოლოდ პირველი პროექტია სერიიდან, რომელიც ჯგუფმანქანის მთლიან მოდერნიზაციას ითვალისწინებს. HMWV-ის სხვა მახასიათებლების გაუმჯობესებაზე ტენდერები კი მოგვიანებით გაიმართება.

სხვათა შორის, ამერიკელები 60 ათასი ჯგუფმანქანა HMWV-ის მოდერნიზაციისთვის თითო ავტომობილზე 180 ათასი დოლარის დახარჯვას 2011 წელსაც გეგმენენ, თუმცა, მაშინ ამას ხელი სამხედრო ხარჯების შემცირებაზე აშშ-ის კონგრესის გადაწყვეტილებამ შეუშალა.

ამერიკელ სამხედროებს კომპიუტერული თამაშის შექმნაში მონაწილეობა არ აკავშირებს

აშშ-ის სამხედრო-საზღვაო ძალების შვიდ სპეცრაზმელს („სღვის ლომები“ — SEALs) მეთაურობამ კომპანია Electronic Arts-ისთან თანამშრომლობა არ აპატი და შეკრდაც დასაჯა. ამბავი საინტერესოა იმდენად, რამდენადაც ეს კომპანია ცულს არაფერს სწადის, — კომპიუტერულ თამაშებს წერს. რაც შეეხება სპეცრაზმელებს, რომელთაც ერთ-ერთს ოსამა ბინ ლადენის ლიკვიდაციის ოპერაციაში მიიღო მონაწილეობა, მათ თამამ Medal of Honor: Warfighter-ის შემქმნელებს დახმარება გაუწიეს და ამისთვის ხელმძღვანელობის გულისწყრომა დაიმსახურეს. სპეცრაზმელებს საყვედური არ აკმატებს და ორი თვის ხელფასებიც გაუნახვერეს. აშშ-ის სამხედრო-საზღვაო ძალების სპეცრაზმის მეთაურის, კონტრადმირალ გარი ბონილის თქმით, სასჯელი კარგი გაკეთილი უნდა გახდეს სხვა მონაწილეობისთვის, თუ ისინი სხვაგან მუშაობას მოინდომებენ. ჯერჯერობით, უცნობია, შესულია თუ არა თამაშში რომელიმე ეპიზოდის სპეცრაზმელთა ბიოგრაფიიდან, თუ მათი დახმარება კომპიუტერული თამაშის რეჟისორებისთვის მხოლოდ ტექნიკური კონსულტაციით შემოიფარგლებოდა.

აქივანი კალათბურთი სულ სხვაა

კიდევ რაში შეიძლება გამოიყენო ავიამზიდი, გარდა სამხედრო საქმისა? მაგალითად, კალათბურთის სათამაშოდ.

დახს, შუა ნოემბერში სამხრეთ კაროლინის შტატის სანაპიროსთან აშშ-ის სამხედრო-სახლგო ძალების ავიამზიდ „იორკთაუნზე“ საკალათბურთო მატჩი გაიმართა. სტუდენტები ბიჭებისა და გოგონე-

ბის გუნდებმა ავიამზიდის გემბანი საკალათბურთო მოედნად აქციეს და ზედ მატჩების სერია გამართეს. შეჯიბრების ორგანიზატორები ირწმუნებიან, რომ ასპარეზად ავიამზიდის არქივის მიზანი სამხედრო-სახლგო ძალების მოსამსახურეებთან მძაღვების გრძნობის გამოხატვა იყო.

„ზღვის ლოგები“ კალიფორნიის სანაპიროზე ზოგბაგის შემოგზავნას იგარიგებენ

ახლანან აშშ-ის სამხედრო-სახლგო ძალების ელიტურ ქვედანაყოფს, „ზღვის ლომებს“ უწყველად ამოცანის შესრულება მოუხ-

და, — კალიფორნიის სანაპიროზე სექურაზმელებს ზომბების არმიის მოგერიება დაევალოთ.

ამერიკელმა სამხედროებმა ამ ტიპის წერინის ჩატარება ჯანდაცვის ეროვნული პროგრამის შესაბამისად გადაწყვიტეს, — მედიკოსი ჩინოიუნიკები ჯერ კიდევ წელიწადნახევრის წინ შიშობდნენ ზომბების შემოტყვის მაღალი ალბათობის გამო.

ინსტრუქტიული ღონისძიება კონტრტერიორისტული სამიტის ფარგლებში წარიმართა. სწავლების სცენარის დეტალები არ განხაურებულა, თუმცა, სურათი ნათელია: აშშ-ის ტერიტორიაზე ზომბები შეიჭრებიან და სამხედრო-სახლგო ფლოტის საექრანზმის ამოცანა მისი მოგერიება და მშეიდობიანი მოსახლეობის დაცვაა.

სწავლებაში 1000 სამხედრო მოსამსახურის გარდა, პოლიცია, მასველები, მტხანძრეები და ექიმებიც მონაწილეობენ.

უიარაღო სირიის დასკრება Reuters-ის უოგოროგიაგოიუვი

სამოქალაქო ომით გაპარტახებულ სირიაში სამთაფრობო ჯარებსა და აჯანყებულებებს შორის დაუნდობელი ბრძოლაა განაღებულა. ეს უკანასკნელი მთელ მსოფლიოს ამცნობენ ხელისუფლების სისხლიანი რეჟიმის საშინელებებზე, თუმცა, როგორც ჩანს, თავდაც არანაკლებს სწადიან... ასეთი სასტიკია ომი.

ახლანან სირიაში Reuters-ის ჟურნალისტები გახდნენ მოწმენი, თუ როგორ გაუსწორდნენ ქუჩაში სამთაფრობო ჯარებთან კავშირში ეჭვმიტანილ, სამოქალაქო ტანსაცმელში ჩაცმულ უიარაღო პირს.

საბრალლო ვოგვლგვარი დაცოხების, სასამართლოსა თუ გამოძიების გათრე ქალაქ პარემის ქუჩაშივე გამოასალმეს სიცოცხლეს. აჯანყებულებმა მსხვერპლს ჯერ ავტომატის ჯერი მიუშვეს, შემდეგ კი თავში საკონტროლო გასროლაც მიაყოლეს.

როგორ ხვალის რიი ჯაიჰინის სხვის

ამჟამად აღდნის დედაქალაქ ქაბულში მცხოვრები ფოტოგრაფი და ჟურნალისტი ლადაჯ სხოუ აგერ უკვე 8 თვეა ერთ, უჩვეულო სახელწოდების პროექტზე „ჩვენ მკვდრები არა ვართ“ (We Are The Not Dead) მუშაობს.

პროექტის უნიკალურობა კი ის არის, რომ ხელისუფლებას ბრიტანელი ჯარისკაცების პორტრეტების სერიას აფლანგის საომარ მოქმედებებში მონაწილეობამდე, მონაწილეობისას და მის შემდეგ ქმნის.

როგორც ჩანს, ცნობისმოყვარე ფოტოგრაფის სურვილი ადამიანის სახის ნაკვეთსა თუ შტერაში ომის კვალის აღმოჩენაა. მართლაც, მის ფოტოსურათებში აშკარად ჩანს ჯარისკაცების გამოძევებულბაში ცვლილებები, რომლებიც ამ შემთხვევაში, ჩვეულებრივი პროცესის — წლების მატებისგან ნამდვილად არ არის გამოწვეული.

IROBOT-მა ახალი თაგონი საგარეო როგორი შექმნა

საოცრებები აპარატურის, სამხედრო და პოლიციური დანიშნულების რობოტების დაშაზადებულმა კომპანია IROBOT-მა ახალი რობოტი 710 Warrior-ი წარმოადგინა, რომელიც ასეთეთებულ საშუალებების გაუმჯობესების, დათვალაიერბა-დარეგულირებისაა განკუთვნილი.

89 სმ სიგრძისა და 46 სმ სიმაღლის მუხლუხა აპარატი ელექტრონითი რთულ რელიეფურ ადგილებს ადვილად უმკლავდება, კაბეზეც ადი-ჩამოდის და სწორ გზაზე 12,9 კმ/სთ სიჩქარეს აეთარებს. რობოტი სენსორებითა და კამერებითა აღჭურვილი და ოპერატორის მშვეობით 800 მ დისტანციიდან იმარბება. გარდა ამისა, საკბორების შემთხვევაში რობოტის კორპუსზე სხვადასხვა სახის აპარატურისა და შეთარაღების დამონტაჟებაც შეიძლება. შემქნელები ამყობენ, რომ რობოტის „ხელს“ აუტომატიონის საბარგულის „ფაქსიანდ“ გადუბაც კი ქერხება. ამ რობოტ-მებრძოლების პირველი ორი პროტოტიპი უკვე გამოიცადა ცუნამისგან დაზიანებული ფუკუჰიმის ატომურ სადგურზე, სადაც „მტკვრისსრუტებით“ აღჭურვილიმა აპარატებმა შეინობა რადიააქტიური მტკვრისაგან გაწმინდეს.

იაპონური პერსონალი უველუბრინი გაველუბრინის ზედაპოჭრილია

იაპონურმა კომპანია „პირობომ“ ნაგოიის საერთაშორისო აეროკოსმოსურ გამოფენაზე პერსონალიური შევუღმფრენის პროტოტიპი წარადგინა. ფირმის წარმომადგენელთა თქმით, შევუღმფრენის პირველ კომერციულ ფრემპლარს 2021 წელს გამოუშვებენ და მისი ფასი 100 ათას ფერომდე იქნება.

აღსანიშნავია, რომ წარმატებით შეიძლება ამ მინიატურული საფრენი აპარატის მოხილვით სამშველო საშუალებად გამოყენება. შევუღმფრენი უხმაურია, ეს კი იმ პირობა აღმოჩენას გააადვილებს, რომლებიც შევლას ითხოვენ.

შვეულმფრენი ელექტრობრთვითა აღჭურვილი, 100 კმ/სთ-ში სიჩქარით მოძრაობს და 30 წუთი დაფრინავს.

იხილი კალაჰნიკოვი ულაღიიკ უპინს იხიი სხვის ღახვას სოსოვს

ცნობილიმა რუსმა კონსტრუქტორმა მიხაილ კალაშნიკოვმა ქვეყნის პრეზიდენტ ვლადიმირ პუტინის წერილი მისწერა, სადაც მისი სახლის ქარხანა „იჰმამის“ გამოგანაღებულ საინფორმაციო ომში გამოყენებისგან დაცვას სთხოვს. კონკრეტულად, რით გამოიხატება ღვეწნადარული „იჰტამატ კალაშნიკოვის“ შემქნელობის სახელით სპეკულაცია, 93 წლის მძღწეულმა კონსტრუქტორმა არ დააკონკრეტა. ამასთან, მან მზარი დაუჭირა ვიცე-პრემიერ დმიტრი როგოზინის ინიციატივას, რომელიც „კალაშნიკოვის“ ბრენდით იარაღის საწარმოების, „იჰმამისა“ და „იჰტამის“ გაერთიანებას გულისხმობს.

ამჟამდე რუსეთის პრეზიდენტს წერილით „იჰმამის“ ვეტერანებმა, მათ შორის კალაშნიკოვმაც მიმართეს, სადაც იხიი ქვეყნის შეთარაღს ქარხნის გადარჩენას სთხოვდნენ: „დასანანია იმის ვურება, როგორ ინგერა და მუშათა თაობები ემსახურებოდნენ. ქარხნიდან მივიან კვალიცოცოური მუშაკები, სპეციალისტები და ოსტატები, რომელთა ხელფასები არ აღემატება 10 ათას რუბლს“, — ნათქვამია წერილში. პუტინის წერილზე პასხვი აქამდე არ გაცეცია, ქარხნის ადმინისტრაციამ კი განაცხადა, რომ ვეტერანების შეჭედულებას „რეალიზაციისა კემირი არა აქვს“.

ჯარისკაცების სხვა დიდი დანაშაული არ არის?!

„ნაციონალური მოძრაობის“ ოდიოზური ფიგურების, ყოფილი თავდაცვის მინისტრისა და ყოფილი გაერთიანებული შტაბის უფროსის მიერ ჯარისკაცებისა და ოფიცრების შესაძლო ცემის ფაქტებს არასერიოზულ ბრალდებებზე მიიჩნევენ.

საქართველოს შეიარაღებული ძალების გაერთიანებული შტაბის ყოფილი უფროსის, ბრიგადის გენერალ გიორგი კალანდაძის დაკავება „ნაციონალური მოძრაობის“ ლიდერებმა და პრეზიდენტმა სააკაშვილმა შეკარად გააკრიტიკეს. მათი განცხადებით, ამით ახალმა ხელისუფლებამ მძიმე დარტყმა მიაყენა ქართული არმიის იმიჯს და შეაფერხა საქართველოს NATO-ში გაწევრების პროცესი.

რამდენად შეესაბამება რეალობას ეს ბრალდებები? პროკურატურამ თავდაცვის ყოფილი მინისტრი ბაჩო ახალაია და გაერთიანებული შტაბის ყოფილი უფროსი გიორგი კალანდაძე კონკრეტული ბრალდების გამო დააკავა, რომელიც მათ მიერ სამხედრო მოსამსახურეთა შესაძლო სიტყვიერ და ფიზიკურ შეურაცხყოფას ეჭობდა.

მოკვიანებთა, გირათიანი გათავისუფლებულ გენერალ კალანდაძეს მორე ბრალდება წაუყენეს სამხედროების შესაძლო წამების თაობაზე და დამატებითი გირათი გადახდის შემდეგ გაათავისუფლეს.

იმის გათვალისწინებით, რომ პროკურატურა შეიარაღებული ძალებში ბოლო წლებში მომხდარ დანაშაულებს ადგენს, სადაც უმძიმესა ახალაიას და კალანდაძის მიმართ ახალი ბრალდებები გამოიკვეთოს, მიუთითებს, რომ ქართულ არმიამ ჯარისკაცებისა და ოფიცრების ცემისა და ლანძღვა-გინებას

მათი მეთაურობით არა გამონაკლისი, არამედ სისტემატური ხასიათი ჰქონდა. რა გამოდის? ბოლო ორი-სამი წელი სისტემატურად ირღვეოდა საქართველოს შეიარაღებული ძალების არაკეთილჯარისკაცის, კაპრალის, სერჟანტისა თუ ოფიცრის ღირსება და უფლებები, რაც მამინდელი ხელისუფლების სხვადასხვა შტო საკულდაგულოდ მალავდა.

ილი ოქტომბრის საპარლამენტო არჩევნების შემდეგ ხელისუფლება შეიცვალა, რამაც უფლებამოსილ სამხედროებს მეტი გამბედაობა მისცა, ალბათარაკუბოვებენ იმ დანაშაულებზე, ყოფილი ხელისუფლების წევრები რომ მსადიოდნენ.

რა უნდა ქნას ახალმა ხელისუფლებამ? ისევე როგორც წინამორბედმა დამლოს სამხედრო მოსამსახურეთა უფლებების შელახვის ფაქტები თუ დაიწყო ობიექტური გამოძიება? რა თქმა უნდა, უნდა დაიწყო ყველა ფაქტის გამოძიება და ასეც მოხდა, რასაც მოჰყვა თავდაცვის ყოფილი მინისტრისა და მოქმედი გაერთიანებული შტაბის უფროსის დაკავება.

და ეს სრულიად ლოგიკურია, რადგან ნორმალურ დემოკრატიულ ქვეყანაში ვერც მინისტრის თანამდებობა და ვერც გენერლის ვარსკვლავები ვერ უნდა გახდეს ზელმუხუბელობის გარანტი.

„ნაციონალური მოძრაობის“ წევრთა

პროტესტი, რომ სამხედროების უფლებების დარღვევა თუნდაც არასერიოზული ბრალდებებია, გასაკვირი არ არის.

ბევრად უცნაურია, რომ კრიტიკის ნოტები გაისმა თავად ჩრდილოატლანტიკური ალიანსის გენერალური მდივნის განცხადებაში.

ნუთუ ალიანსის წევრი ქვეყნების არმიებში არაგის სჯიან არასაწესდებო ქცევითთვის, თუნდაც ის გენერლის სამხრეებს ატარებს? NATO-ს წევრი ქვეყნების არმიებშიც არ არის იშვიათი დანაშაულები და ამისთვის ისევეაიან დანაშაულები, მიუხედავად იმისა, რა თანამდებობა უკავიათ და რა წოდება აქვთ.

მაშინ რატომ უნდა იყოს გამოწვევა ქართული არმია, რომელიც ალიანსის წევრ მისწრაფვის? ჩვენ უფრო სხვა რამ გვაკვირებს, — საქართველოს შეიარაღებული ძალებთან წლების განმავლობაში აქტიურად თანამშრომლობენ როგორც ალიანსის, ისე სხვა მფობრუელი ქვეყნების ოფიციალური მისიები, რომლებსაც დაწერილობითი ინფორმაცია აქვთ ქართული არმიამ არსებულ მდგომარეობაზე. ნუთუ არასოდეს სმენიათ, რომ ამა თუ იმ ნაწილის პლატოზე ზოგიერთი მეთაური ხელქვეითებს აგინებდა ან სცემდა და ამის შესახებ თვის ქვეყნებში არ გადმოუცაოთ დახურული ინფორმაცია? ცოტა ძნელი დასაჯერებელია, ხოლო თუკი ქართულ არმიამ სამხედროების უფლებების შელახვის შესახებ NATO-შიც იცოდნენ, მაშინ რატომ უკვირი, რომ შეიძლება დაისაჯროს დანაშაულები?

„სარაკვებო ომი“ ისრაელში

„პაქისტან“ მიერ ეგვიპტეში ქალაქების სარაკვებო დაზიანებას ისრაელმა შეიმუშავა დაზის საქმობრივი სასაქონლო ოპერაციით უპასურო

ისრაელის ცნობილი საიარალო კომპანია „რაფელი“ სადღეღამისო მუშაობაზე გადავიდა, რათა „ცახალს“ (ისრაელის თავდაცვის არმია) უფრო მეტი ანტირაკეტა მიაწოდოს, რომლებიც რაკეტსაწინააღმდეგო ტაქტიკური სისტემა „რკინის გუმბათისთვისაა“ განკუთვნილი.

14 ნოემბერს ისრაელის სამხრეთ ნაწილში ნამდვილი სარაკეტო ომი გაჩაღდა, — დაზის სექტორიდან „ჰამასის“ მიერ გაშვებული „კასამისა“ და „ფარჯის“ ტიპის უმართავი და ისრაელის საპირაო თავდაცვის მართავი

საზენიტო რაკეტები ერთმანეთს „ებრძიან“.

„სარაკეტო ომის“ ერთი კვირის განმავლობაში მსოფლიომ დაინახა, რომ ისრაელმა შექმნა მართლაც ეფექტური ემულიონირებული საპირაო თავდაცვის სისტემა, სადაც მთავარ როლს თამაშობდა ანტისარაკეტო სისტემა „რკინის გუმბათი“ თამაშობს.

Iron Dome-ი, იფუე „რკინის გუმბათი“, გათვლილია 4-დან 70 კმ-ზე მფრენი ტაქტიკური უმართავი რაკეტების აღმოსაჩენად და მათ ჩამოსაგდებად.

მისი გამოცდა 2007 წელს დაიწყო,

როდესაც მან „გრადის“ 122-მმ-იანი უმართავი რაკეტა ჩამოავლო. სისტემის პირველი ორი კომპლექსი საბრძოლო მორიგობაზე, დაზის სექტორიდან გამოშვებული რაკეტების მოსაგერიებლად, 2011 წლის მარტ-აპრილში ქ. აშკელონთან დაყენეს. მას შემდეგ დაზის სექტორიდან ისრაელის დასახლებულ პუნქტებს დროთა განმავლობაში რაკეტებს ხვროდნენ და „რკინის გუმბათს“ არ უჭირდა თითოეული რაკეტის აღმოჩენა-განადგურება.

ბოლო დღეებში კი „რკინის გუმბათს“ ნამდვილი გამოცდა უწევს, რადგან „ჰამასის“ დაზის სექტორიდან უმართავი რაკეტებს ზალათი უშვებს. მიუხედავად ამისა, „რკინის გუმბათმა“ უკვე ჩამოავლო 200-მდე რაკეტა, რაც ნამდვილად დიდი მიღწევაა. გასათვალისწინებელია ისიც, რომ „რკინის გუმბათი“ ყველა რაკეტაზე არ რეაგირებს. თუკი ამ ანტისარაკეტო სისტემის რადიოლოკატორი აღმოაჩენს რაკეტის სტრატს, მაგრამ მისი დამზინების სისტემა გამოთვლის, რომ „ჰამასის“ გაშვებული რაკეტის ტრაექტორია გასცდება დასახლებულ პუნქტს, მაშინ ძვირადღირებულ ანტირაკეტას აღარ გაუშვებენ. „რაფელის“ დღე-ღამის რეჟიმით მუშაობა იმაზე მიუთითებს, რომ ისრაელს შემოაჯდა „რკინის გუმბათისთვის“ განკუთვნილი ანტირაკეტები, თუმცა, უმართავი „კასამებისა“ თუ „ფარჯების“ დეფიციტი „ჰამასსაც“ უნდა ჰქონდეს.

„ჰამასმა“ უკვე გაუშვა ებრაული დასახლებული პუნქტებისკენ რამდენიმე ასეული რაკეტა, ამასთან, ისრაელის ავიაცია სისტემატურად ბომბავს დაზის სექტორში რაკეტების საცავებს. თუკი ევოიტე არ გადაკეტვს დაზის სექტორთან დამაკავშირებელ უამრავ მიწისქვეშა გვირაბს, საიდანაც დაზის ირანული წარმოების რაკეტები შუაქით, „სარაკეტო“ ომი გაგრძელდება.

„არსენალის“ ამ ნომრის სტამბაში გაგზავნილას, 19 ნოემბრისთვის, ისრაელს ჯერ კიდევ არ ჰქონდა დაწვეული სახმელეთო ოპერაცია დაზის სექტორში, თუმცა, მის საზღვრებთან უკვე მოხილვებული იყო „ცახალის“ ჯავანტიკეშიცა და სარტილერიო სისტემები.

თუკი ისრაელი დაზის სექტორში მაინც შეეცინა სახმელეთო ჯარებს, ეს ყველაფერი მწვევე დაპირისპირებაში გადაიზრდება, რადგან „ჰამასის“ მხარეს შეიძლება ზოგიერთი არაბული ქვეყანაც ჩაერთოს ბრძოლაში.

ირაკლი ალადაშვილი

თავდასვივს ახალი მინისტრის გეგმები

როგორც „არსენალი“ მკითხველს შეგვირდით, გთავაზობთ თავდაცვის ახალ მინისტრ ირაკლი ალასანიასთან ვრცელ ინტერვიუს, სადაც ის გვგმებსა და სამხედრო პრიორიტეტულ საკითხებზე გვსაუბრება:

— უკვე რამდენიმე კვირაა, თავდაცვის მინისტრის პოსტი ვაკუუაა. რა სიტუაცია დაგხდით როგორც თავდაცვის სამინისტროში, ისე შეიარაღებულ ძალებში? გაქვთ თუ არა კითხვები წინამორბედ მინისტრებთან?

— ადამიანური რესურსი, რომელიც დამხვდა თავდაცვის სამინისტროს სამოქალაქო ნაწილში, გაერთიანებულ შტაბებსა და სამხედრო ძალებში, მაძლევს იმის თქმის საფუძველს, რომ ეს უწყება მართლაც შეიძლება ერთ სამაგალითო სამსახურად ჩამოყალიბდეს. ამიტომ, გადავწყვიტე ყველა ადამიანს მიეცე სამუშაო, საკუთარი პოტენციალის ბოლომდე რეალიზება შეიძლოს. უკვე გავცანი თანამშრომლების სამუშაო პირობებს, ამოცანებსა და ფუნქციებს. რამდენიმე მოხსენება უკვე ჩამიტარე გაერთიანებულმა შტაბებმა საბრძოლო შტაბფონზე, იმ გვეგმებზე, რომელიც აქვთ. ამაშიან, მქონდა შეხვედრა პრემიერ-მინისტრთან, რომ უკვე შესწავლილ ინფორმაციასა და ანალიზზე დაყრდნობით წარმოვადგინო თავდაცვის სამინისტროს განვითარების ახალი ხედა. ასევე გავცანი ჩემი გეგმა სამხედრო შეიარაღებული ძალების სტრუქტურული რეორგანიზაციის საკითხებზე. პირველი და მთავარი ამოცანა, რაც განსახორციელებელი

მაქვს, ეს არის ფინანსური დისციპლინის დამყარება, სამოქალაქო კონტროლის აღდგენა, რომელიც სამხედრო შეიარაღებულ ძალებზე არ არსებობდა და ახლა თითქმის აღდგენილია. ჩემი ამოცანაა, პარძონიულად თიანამშრომლონ სამხედრო შეიარაღებულმა ძალებმა, გაერთიანებული შტაბების ხელმძღვანელმა და თავდაცვის სამინისტრომ, რათა უზრუნველყოფილი იქნეს ჩვენი თავდაცვისუნარიანობა.

რაც შეეხება წინამორბედ მინისტრებთან შეკითხვებს, ეს ის კითხვებია, რომელიც იმ ნეგატიური გამოცდილების გათვალისწინებით ჩნდება, რომელიც მომავალში ადარ უნდა დაეკუმშაო თუ თქვენ კანონდარდრეკვებს გულისხმობთ, ეს ჩემი საქმე არ არის და მათ სპეციალური სტრუქტურები, მაგალითად, პროკურატურა შეისწავლის. იყო ადამიანის უფლებებისა და თავისუფლებების შეზღუდვის არაერთი ფაქტი. ხშირად სამხედრო მოსამსახურეებისა და თანამშრომლების მიმართ დამოკიდებულება შეურაცხყოფილი იყო. ერთ ცნობილ საქმეს გავასწენებთ, რომელიც ბატონ სერგო თორნიაძეს ეხება და რომელიც თავის დროზე ჩვენ წამოყენიო, — ეს ადამიანი ჯამუშობის ბრალდებით დააკვივს და შედგომ თავდაცვის სამინისტროს

მადლიანისნებმა ცემით მოკლეს. მაგრამ ასეთი საკითხების გარკვევა არ არის თავდაცვის სამინისტროს პრეროგატივა. მართლმსაჯულება მიხედვს.

ვიცი, რომ ბევრი ღირსეული სამხედრო მოსამსახურე დაითხოვეს, მაგრამ ყველა საქმე ინდივიდუალურად უნდა განვიხილოთ სასამართლოს ფუნქციებში ვერ ჩაყრკით, მაგრამ სამხედრო მოხელეების რეაბილიტაციისთვის შეიქმნება სპეციალური ჯგუფი, რომელიც დათხოვნილი და დაპატიმრებული სამხედროების საქმეებს შეისწავლის. ამის შემდეგ უკვე მე მივიღებ გადაწყვეტილებას, როგორ უნდა მიეთვანთო ეს თუ ის საქმე ბოლომდე.

— ბატონო ირაკლი, არჩევნების წინ თქვენ გააზნობუნთ, რომ მაშინდელი თავდაცვის სამინისტროს ხელმძღვანელობა „რეზერვის საფარვეშ“ არაკანონიერ შეიარაღებულ ჯგუფებს აწვადებდა მოსახლეობაზე ზეწოლის მიზნით ამჟამად თუ გაქვთ დამატაციკებული საბუთები ამის შესახებ?

— ასეთი „რეზერვის“ შექმნის მცდელობა რომ დაიწყო, მაშინვე გავკეთო საჯარო განცხადება, რათა პრევენცია გამეკეთებინა. მათი უპირველესობა ნაბრძოლო, მეომარი ბიჭები იყვნენ და არ მინდოდა სამოქალაქო საზოგადოების წინააღმდეგ პოლიტიკურ ანგარიშსწორებაში ჩაერთოთ. ამ განცხადებამ თვისი ფუნქცია შეასრულა და მას შემდეგ დაიწვეს ამის სამარ-

ირაკლი ალსანია: პირველი და მთავარი ამოცანაა — ფინანსური დისციპლინის დამყარება და სამოქალაქო კონტროლის აღდგენა

ბა სამხედრო პოლიტიკურ დასტრატეგიულ დონეზე გაკეთებული ანალიზი. ასევე ტაქტიკურ დონეზე შესწავლა, თუ რა შეცდომები დაუშვეს ჩვენმა შეიარაღებულმა ძალებმა. გასაზრებელია კონკრეტული სამხედრო წარმატებები, მაგალითად, ტაშიში. მაღლობა დემეროს, ის ადამიანები, ვინც ამ ბროსოლეს გვეკვდნენ და მონაწილეობდნენ, ჯერ კიდევ ცოცხალი არიან. ეს არის ჩვენი გამოცდილების ოქროს ფონდი, რომელიც უნდა გამოვიყენოთ, რათა თავდაცვის დოქტრინა შევიმუშაოთ სამხედრო დაგეგმარებაში წარსულის შეცდომები უნდა გავითვალისწინოთ. ჩვენ, 90-იანი წლების დასაწყისში ის დიდი ისტორიული შინაი, რომელიც საქართველოს ჩაუვარდა საბჭოთა კავშირის შეშღებ, ვერ გამოვიყენეთ.

— თქვენი აზრით, რა სამხედრო-პოლიტიკური საფრთხეები ემუქრება საქართველოს და რამდენად დეკლარატურად შეუძლია ამ საფრთხეებთან გამკლავება მობილურ, მაგრამ მცირერიცხოვან არმიას?

— როდესაც მცირერიცხოვან არმიას ვესაუბრობ, არ ნიშნავს, რომ იგვემბოროტება ჩვენი შეიარაღებული ძალების შემცირება. ჩვენ არ გვეყოლება თურქეთის ან რუსეთისხელა არმია. ჩვენი ზედგა ან, რომ სამხედროებთან შეთანხმებით ჩვენი სოციალური, ოპერატიული ძალების კომპონენტი გავაძლიეროთ, აქცენტზე გადავიტანოთ საპაურო თავდაცვისა და საარტილერიო უზრუნველყოფის მიმართულებებზე. ჩვენი თავდაცვის სისტემა ჩვენს რეაქტიულ საფრთხეებზე უნდა იყოს მორგებული. მთავარ საფრთხედ რჩება ჩვენს ტერიტორიაზე მყოფი რუსეთის უკანონო სამხედრო შეიარაღებულ ძალებთან ბრძოლის განახლების შესაძლებლობა. ამიტომ აქცენტზე უნდა გადავიტანოთ შვილობის შენარჩუნებასა და საერთაშორისო თანამშრომლობაზე, რომელიც ვეროკავშირის სადამკვირვებელი მისიის ეფექტურობის გაზრდის გულისხმობს. საბრძოლო შხადიყენება უნდა იყოს მაღალი. თუკი ჩვენი მძინინააძიმდგე თვის დაგვესწება, ისეთი ზიანი უნდა მივაყენოთ, რომელიც მას თავდასხმას გადააფიქრებინებს.

გარდა ამისა, რუსეთის შეიარაღებული ძალების გარდა, ჩვენი რეგიონი ძალიან დატვირთულია სხვადასხვა კონფლიქტით, ჩრდილოეთ კავკასიაში არსებული კონფლიქტები ჩვენივე საფრთხის შემცველია. ამიტომ ანტიტერორისტული ოპერაციების სწრაფად ჩასატარებლად მზად უნდა ვი-

თლებრივ სფეროებში მოქცევა. როდესაც მე განცხადება გავაკეთე, მაშინდელ თავდაცვის მინისტრსა და პრეზიდენტს ერთი აქტივ არ ჰქონდათ გამოშვებული. ეს არაფორმალური სამხედრო შენაერთები ახლაც არსებობს და ამ ადამიანებთან დავიწყეთ ურთიერთობა. კონტროლზეა აფეხილი ვყვლა იარაღი, რომელიც იმ ვჯუფებისთვის იყო გამოყოფილი, საჭიროა, ისინი გვარდის ის თუ ნებისმიერი ქვედანაყოფის სწავრთინელ რიტში იქნენ ჩამოული, რათა მათი გადახალისება მოხდეს და ვისაც სურვილი ექნება, გავარძელოს სამსახური შეიარაღებულ ძალებში.

მათი ნაწილი სახლში დაბრუნდა, მაგრამ ასეთ ვჯუფების ინკორორაციას დრო სჭირდება.

— არმიაში საზოგადოებრივი კონტროლი, ფაქტობრივად, აღარ არსებობდა, რისი მიზეზიც ის იყო, რომ დამოუკიდებელი მასმედიისა და არასამთავრობო ორგანიზაციებისთვის კარი ჩარაზული იყო. აბრებთ თუ არა, მასმედიისა და შესაბამისად, საზოგადოებისთვის სამხედრო უწყება უფრო დია გაზღეს?

— ერთ-ერთი ბერკეტი სამოქალაქო საზოგადოების ხელში არის მდელი

აკონტროლი, ანუ გამჭვირვალობა და საჯარო ინფორმაციისთვის ხელმისაწვდომობა მედიისთვის და ასეთ შესაძლებლობას ჩვენს მედას არ შეუვზღუდეთ იმ მიმდინარეობს რეფორმები და თაიდან ვალიბდება საზოგადოებასთან ურთიერთობის სამსახური, გვეყოლება საკვირი, რომელიც პასუხისმგებელი იქნება თავდაცვის რეფორმების პროცესში საზოგადოების ჩართულობაზე.

— აბრებთ თუ არა შექმნათ თავდაცვის სამინისტროში სპეციალური უწყებრივი ვჯუფი, რომელიც გაანალიზებს 2008 წელს ავჯისტოს ომში თავდაცვის სამინისტროსა და შეიარაღებული ძალების პასუხისმგებელი პირების ქმედებებს?

— მე ამ საკითხს უფრო ფართოდ მეუფდექი. მიმანია, რომ ქართული სახელმწიფოს დიდი შეცდომა იყო, რომ აქამდე არ გავკეთეთ ობიექტური ანალიზი: რა იყო ჩვენი წარმატებისა თუ მარცხის მიზეზი, მე ვგულისხმობ 90-იან წლებსაც. ჩვენ ერთადერთი ქვეყანა ვართ, რომელმაც ბოლო ოცი წლის განმავლობაში 3-ჯერ ოიმა რუსეთთან. ფართომასშტაბიან ომებს ვგულისხმობ, თორემ, ცხადა, იყო 2004 წლის ცხინვალის და უფრო ადრე, 1998 წლის გალის მოუღენეზიც. ამიტომ ვგვჭირდ-

ყოთ, რაც აუცილებლად გულისხმობს შს სპეციალური დანიშნულების ძალებთან ახლო ურთიერთობას. რა თქმა უნდა, არ ვვლდები აგრესიას კარტოს წევრ თურქეთთან. მასთან სამხედრო-სტრატეგიული თანამშრომლობა, ასე თუ ისე, დაპირისპირების საფრთხეს გამორიცხავს. ჩვენ გვაქვს კარტოს, კუთვნილებული, სტრატეგიული მშვიდობა აზერბაიჯანსა და სომხეთთანაც. თუმცა ჩვენი ქვეყნის შეიარაღებული ძალები ჩვენი ქვეყნის სადარაჯოზე ყველა მიმართულებით უნდა იმუშაოს.

— რამდენად რეალურად მიგანიათ, რომ სამშვიდობო მოლაპარაკების შედეგად რუსეთის საოკუპაციო ჯარებმა საქართველოს ტერიტორია დატოვეს?

— რუსეთის შეიარაღებული ძალები დატოვებენ საქართველოს ტერიტორიას, ეს ვალდებულება მათ შეთანხმებით აქვთ აღებული, რომელიც 2008 წელს გაფორმდა. ინტერპრეტაციები ვეროპასა და რუსეთის სხვადასხვაიანი არქო, მაგრამ რუსეთის ფედერაციას თავისი პრეზიდენტის მიერ ხელმოწერილი ვალდებულების შესრულება მოუწევს.

ეს ვალდებულება მათთვის მე არ დამიწეხებია. ვაღებზე ლაპარაკი ნაადრევია. ჯერ საქართველო ქვეშაირტად ვეროპული იჯახის ნაწილი უნდა გახდეს. ფუნდამენტურად დემოკრატიული ქვეყანა უნდა ააშენოთ. თუ ჩვენ დავიწყებთ ორმხრე ურთიერთობას აფხაზ

და ცხინვალის რეგიონის ოს მოსახლეობასთან, ინფრასტრუქტურული, სავაჭრო ეკონომიკური ურთიერთობების აღდგენას, ეს შეამცირებს საქართველოში სამხედრო დაპირისპირების საფრთხეს და აქედან გამომდინარე, დიპლომატიური სამსახურების ზეწოლა რუსეთის ფედერაციაზე გაძლიერდება. რაც უფრო ახლოს ვიქნებით ვეროპულ იჯახთან, მათი მხარდაჭერის უფრო მეტი იმედი გვექნება, რათა რუსეთთან ვაწარმოთ მოლაპარაკება. ასევე მე დიდი იმედი და კარგი წარმოდგენა მაქვს საქართველოს დიპლომატიური სამსახურის პოტენციალზე, რომელმაც მოახერხა, რომ საბჭოთა საოკუპაციო ძალები გაიყვანა საქართველოს ტერიტორიიდან, სტამბოლის ხელშეკრულებას გუვლისხმობ. გადაჭარბებული მოლოდინი არ უნდა გვექნოდეს, მაგრამ ეს მაინც მოხდება.

— ISAF-ის ოპერაციაში საქართველო 2014 წლამდე რჩება. უპირანი ზომი არ იქნებოდა, დანაგარვის შესამცირებლად 1500-კაციანი ქართველი სამხედრო კონტინგენტის ნაწილი მაინც გამოგვეყვანა?

— ჩვენ იმ ვალდებულებების შემკვიდრები ვართ, რაც საქართველომ საერთაშორისო უსაფრთხოების ოპერაციებში მონაწილეობაზე აიღო. ეს არ ხდება იმიტომ, რომ ჩვენ ვალდებულება გვაქვს ვეროპელებთან, რადგან ისინი 20 წლის განმავლობაში გვეხმარებოდნენ და ახლა მას ამ სახით ვიხდით.

ეს არის დირებულებათა თანხვედრა. იქ ჩვენი გმირი ბიჭები საერთაშორისო უსაფრთხოებას იცავენ. ამიტომ მე ამ მისიას ბოლომდე მფიფვან. რაც შეეება 2014 წლის შემდგომ თანამონაწილეობას, პოლიტიკური გადაწყვეტილება ჯერ მიღებული არა გვაქვს. არის სამუშაო ვარანტები, არასამხედრო საბრძოლო მონაწილეობის, საინჟინრო მომსახურების. ასე რომ, ყველა ვარიანტი განვიხილოთ.

— თქვენი წინამორბედის დროს ყველა რანგის სამხედროებზე ზეწოლა ჩვეულებრივ რამ გახდა. აპირებთ თუ არა სამხედრო ომბუდსმენის ინსტიტუტის შექმნას?

— სამხედროების პატივის შემლახვი დამოკიდებულების არაერთი ფაქტია. იყო დანაშაულები, რომელსაც მე ვერ დავადასტურებ, რადგან პატივის ცემე უდანაშაულობის პრეზუმეციას. მაგრამ ეს არ უნდა განმეორდეს. ამიტომ მე თავად გამოვიდი სამხედრო ომბუდსმენის შექმნის იდეით და პარლამენტის გადაწყვეტილებას დავლოდები.

— ბატონო ირაკლი, 10 წლის წინ პანკისის ზეობაში, როგორც მახსოვს, „სტუქინის“ ავტომატური პისტოლეტით დადიოდით. თუ გიყვართ იარაღი და ახლა რომელი ფირმის პისტოლეტს ანიჭებთ უპირატესობას?

— ის იარაღი უწყებას ჩაუბარე, ახლა „გლოკი 17“ მაქვს.

ირაკლი ალაღაშვილი
ლალი პაპასპირი

ახალი თავდაცვის მინისტრი ქართულ არმიასი აქცენტს ახალ მიმართულებებზე გააკეთებს

პრემიერი
ვიქტორ ივანიშვილი

„მე თქვენთან მოვედი როგორც ორხელისუფლებიანი ქვეყნის პრეზიდენტი, როგორც პოლიტიკური ლიდერი, რომელიც ოპოზიციის ნაწილია, უფრო მეტიც, როგორც ჩვეულებრივი მოქალაქე ქვეყნისა, რომელიც მისი სწავლის თავისუფლებისაა“, — ამ სიტყვებით მიმართა საქართველოს პრეზიდენტმა NATO-ის საპარლამენტო ასამბლეის მონაწილეებს ამა წლის 12 ნოემბერს, პრღაღში. საწინააღმდეგოს ვერაფერს ვიტყვით, რადგანაც ორხელისუფლებიანობა მართლაც სახეზეა: სახიფათო ორხელისუფლებიანობა ვეღვან იგონებთ.

რევიონებში (ბოუაგეტს ერთი ამოღეს, ხარკა კი მიორეს ვეაღება), თბილისის შერაა უკვე იქცა სახელმწიფოდ სახელმწიფოში, საკუთარი ფინანსებით და „მინისაქსამსახური“ და რაც ვეღვანზე მეტად სახიფათოა, ქვეყნის ეროვნული უსაფრთხოებისთვის: არსებობს რეალური საფრთხე, რომ ერთი ქვეყნის სპეცსამსახურები ფარულ დაპირისპირებაში ჩაებმებთან (თუ უკვე არ არიან ჩაებმული). ხელისუფლების „დეოკრატულიად გაღაბარება“ საერთაშორისო საზოგადოებაზე გათვლილი ისეთივე პარატყცია აღმოჩნდა, როგორც „პლენსახურე“ კაპიტალურად შესაკეთებელი სახლების მხოლოდ ფასადების შეღებვა.

მეილი საიქმელია, აღრევე შეგნებულად იფო თუ არა საქართველოს კონსტიტუციაში გათვალისწინებული დეფინიციად, საჭადრაკო ენაზე რომ ვთქვათ, პატური სიტყვაცაა, თუქცა, ფაქტი სახეზეა: მთელთი კურიოზული რეალობა, სადაც საქართველოს პრეზიდენტი მთელთი სააკამედის პრიბორად დაქვემდებარებაში ჰეგს სპეცსამსახურები (სახელმწიფო დაცვის სპეცსამსახური

ორხელისუფლებიანობა საქართველოს საეკსპანსიურაბში

და საგარეო დაზვერვის სამსახური) და „ერთიანი ნაციონალური მოძრაობის“ ერთგული კადრებით დაკომპლექტებული ეროვნული უშიშროების საბჭოს აპარატი და ქვეყანაში არსებული ფეთქებადსაშიში სიტუაციიდან გამომდინარე, უნდათ თუ არა, მოუწვეთ პრეზიდენტის დია თუ ფარული განკარგულებების შესრულება.

მეორე მხრე, საპარლამენტო არჩევნებში გამარჯვებულ „ქართულ ოცნებას“ აქვს ლეგიტიმური სურვილი, რომ ქვეყნის ეროვნული უსაფრთხოების პოლიტიკა სრულფასოვან და არა „კასტრიტრებულ“ რეჟიმში წარმართოს. საქართველოს პრემიერ-მინისტრ ბიძინა ივანიშვილს ამჟამად ექვემდებარებიან: შს, თავდაცვის სამინისტროები, ოუსტიციის სამინისტროსა და მთავარი პროკურატურის, ასევე სასეკლადსრულებითი დეპარტამენტის ოპერატიული შემსაძლებლობები.

საქართველოს პროზიდენტის პირადი სამეცსამსახურაბი

1. ეროვნული უშიშროების საბჭო — ამჟამად წარმოადგენს „ერთიანი ნაციონალური მოძრაობის“ მთავარ იდეოლოგიურ შტაბს.

თავად ეროვნული უშიშროების საბჭო არის საქართველოს პრეზიდენტის საათობირო ორგანო, რომელიც შექმნილია სამხედრო აღმშენებლობისა და ქვეყნის თავდაცვის ორგანიზების, ეროვნულ უშიშროებასთან დაკავშირებული სამხანაო და საგარეო პოლიტიკის, სტაბილურობისა და მართლწესრიგის უზრუნველყოფის სტრატეგიულ საკითხებზე, აგრეთვე ქვეყნის უსაფრთხოების სფეროში და ეროვნული ინტერესებისათვის საფრთხის შემცველი ვეღვან ტიპის კრიზისული სიტუაციების მართვისა და უმაღლეს პოლიტიკურ გადაწყვეტილებათა მისაღებად.

ორგანული კანონის თანახმად, უშიშროების საბჭოს მდივანს საკომოდ დიდი ფუნქციები აქვს, კრძოდ, უზრუნველყოფს ეროვნული უშიშროების საბჭოს მუშაობის ორგანიზებას; ამხანვეს ეროვნული უშიშროების საბჭოს სხდომებს; აკონტროლებს სახელმწი-

პრეზიდენტი
სააკამედო

ფო თავდაცვისა და უშიშროების საკითხებზე საქართველოს პრეზიდენტის ბრძანებულებების, განკარგულებებისა და სხვა აქტების შესრულებას; კოორდინაციას უწევს ეროვნული ინტერესებისათვის საფრთხის შემცველი ვეღვან ტიპის კრიზისული სიტუაციების მართვას უმაღლეს პოლიტიკურ დონეზე.

და რაც ვეღვანზე საინტერესოა: დადგენილი წესით არსულებს საქართველოს პრეზიდენტის ცალკეულ დაულებებს.

ორგანული კანონის თანახმად, საქართველოს პრეზიდენტის თანამშრომელს ეროვნული უშიშროების საკითხებში, ეროვნული უშიშროების საბჭოს მდივანს თანამდებობაზე ნიშნავს და თანამდებობიდან ათავისუფლებს საქართველოს პრეზიდენტი. ასე რომ, გიგა ბოკერია სამსახურბრძოვი მოვალეობების შესრულებისას ანგარიშგადღებულა მხოლოდ საქართველოს პრეზიდენტის წინაშე.

ეროვნული უშიშროების საბჭოს აპარატი გიგა ბოკერიას ამ მნიშვნელოვანი სტრუქტურის ხელმძღვანელად დაინიშვნის შემდეგ გაუმრდა როგორც დაფინანსება, ასევე ფუნქციები. შედგედ მთელთი 38-კაციანი მინისამინისტრო, რომელიც კარგად ფინანსდება და მხოლოდ საქართველოს პრეზიდენტს ექვემდებარება. 2011-2012 წლებში ეროვნული უშიშროების საბჭოს აპარატის

ბიუჯეტზე შესაბამისად 19,2 მლნ და 24,8 მლნ ლარს შეადგენდა.

რამი იხარავებოდა ეს თანხები? ზოგი ინფორმაციით ამ თანხებით ფინანსდებოდა ის უცხოური ლობისტური კომპანიები, რომლებიც საქართველოს (უბირველესად კი „ნაციონალების“ ხელისუფლების) იმიჯის „გალამაზებას“ ახდენდნენ უცხოურ მასშტაბში.

2. საქართველოს დაზვერვის სამსახური. სწორედ ასე ქროდებოდა ამგვარდ ყოფილ საგარეო დაზვერვის სამსახურს. დღეინიცის შეცვლას მნიშვნელოვანი ფუნქციონალური ცვლილება მოჰყვა: ამ სპეცსამსახურს შეუძლია სადაზვერვო საქმიანობა აწარმოოს როგორც საქართველოს გარეთ ასევე ქვეყნის ტერიტორიაზეც.

შეიძლება ბევრს არც კი ახსოვს, რომ ასეთი სპეცსამსახური საქართველოში არსებობს, დალაგებულ და წყნარ გეოპოლიტიკურ გარემოში მყოფი ქვეყნისთვის შესაძლებელია დაზვერვის სამსახურის ეფექტიანობა ისეთი სასიცოცხლოდ მნიშვნელოვანი არ იყოს, როგორც ჩვენი ქვეყნისთვის.

კანონის თანახმად, საქართველოს დაზვერვის სამსახური არის საქართველოს პრეზიდენტის უშუალო დაქვემდებარებაში არსებული ადმინისტრაციული ხელისუფლების სპეციალური დანიშნულების დაწესებულება, რომელიც სა-

ქართველოს ეროვნული ინტერესების დაცვის მიზნით ქვეყა სადაზვერვო საქმიანობას.

სამსახურის საქმიანობის ძირითადი მიზნებია საგარეო საფრთხეებისა და რისკების განსაზღვრა, ქვეყნის სახელმწიფო-პოლიტიკური თანამდებობის პირების აუცილებელი სადაზვერვო ინფორმაციით უზრუნველყოფა პოლიტიკურ, ეკონომიკურ, თავდაცვის, ინფორმაციულ, ეკოლოგიურ და ეროვნული უსაფრთხოების სხვა სფეროებში გადაწყვეტილებების მისაღებად.

დაზვერვის სამსახური თავის საქმიანობაში ადამოკიდებელია და ანგარიშგაღებულა საქართველოს პრეზიდენტისა და საქართველოს ეროვნული უშიშროების საბჭოს წინაშე.

სამსახურს ხელმძღვანელობს სამსახურის უფროსი, რომელსაც თანამდებობაზე ნიშნავს და თანამდებობიდან ათავისუფლებს საქართველოს პრეზიდენტი.

სამსახურის უფროსი არის საქართველოს პრეზიდენტის მთავარი მრჩეველი დაზვერვის საკითხებში და ხელმძღვანელობს საქართველოს პრეზიდენტის მიერ დამტკიცებული ეროვნული სადაზვერვო პროგრამის განხორციელებას. 2008 წლის დასაწყისიდან ამ პოსტს გელა ბეჟუაშვილი იკავებს.

სამსახური თავის უფლებამოსილე-

ბას ახორციელებს საქართველოს მსხველდრებს გარეთ, აგრეთვე, საქართველოს მიოულ ტერიტორიაზე, თავისი კომპეტენციის ფარგლებში.

საინტერესოა, რომ კონსპირაციის მიზნით სადაზვერვო საქმიანობის აუცილებლობიდან გამომდინარე, ქმნის სხვადასხვა სამართლებრივი ფორმის ორგანიზაციებს; თავისი კომპეტენციის ფარგლებში ახორციელებს ოპერატიულ-სამშპებრო საქმიანობას;

შეითხველს ვიზიუ ერთ გამომუშავს მაიაქციის განსაკუთრებული ყურადღება:

კანონის თანახმად, სამსახურის მოსამსახურებს, დაზვერვის სამსახურისადმი კუთვნილების გაუმჯაღებლად, შეიძლება საქართველოს ადმინისტრაციული ხელისუფლების ორგანოში, აგრეთვე სხვადასხვა საწარმოში, დაწესებულებაში და ორგანიზაციაში ეკავოს თანამდებობა.

საქართველოს ადმინისტრაციული ხელისუფლების ორგანოს, აგრეთვე, სხვადასხვა საწარმოს, დაწესებულებისა და ორგანიზაციის ხელმძღვანელებს ამ მოსამსახურის დაზვერვის სამსახურისადმი კუთვნილების გამჟღავნებისათვის დაეკისრებათ პასუხისმგებლობა საქართველოს კანონმდებლობის შესაბამისად. ეს კი ნიშნავს, რომ შესაძლებელია ადმინისტრაციული ხელისუფლების სტრატეგიული ორგანოები დაზვერვის სამსახურის „ღრმა დამიფერავში“ მყო-

პრეზიდენტი ეროვნული უშიშროების საბჭოს სხდომაზე ატარებს

საქართველოს სახელმწიფო დაცვის სპეციალური სამსახური საქართველოს პრეზიდენტის დაქვემდებარებაში მცლივ გასამხედროებული დაწესებულებაა

ფო თანამშრომლებითაა დაკომპლექტებული და ახალმა ხელმძღვანელმა არც კი იცის, თანაც ამის გამჟღავნება კანონის დარღვევა იქნება! მართლაც, რომ „ჯგალმსური წრეა“.

უკანასკნელი წლებია დაზვერვის სამსახურის რიცხვონობა 160 თანამშრომელია, ხოლო წლიური ბიუჯეტი 5 მილიონი ლარია!

დარწმუნებული ვართ ქართველი „ვეიშმ ბინდებისთვის“ (იმედა, მათ რიგებში „მტირლიცები“ არ იქნებიან!) საზოგადოებას მილიონები ნამდივილად არ დანანება, მაგრამ სად არის კონკრეტული შედეგები? ამ სპეცსამსახურში მართლაც ბევრი კვალიფიციური კადრა, თუცა, ძნელი სათქმელია, თუ იღვსმე ზვებოდა მათი რჩევების დარეკომნდაციების გამოყენება საქართველოს პრეზიდენტის მიერ.

3. საქართველოს სახელმწიფო დაცვის სპეციალური სამსახური. შესაბამისი კანონის თანახმად, სახელმწიფო დაცვის სპეციალური სამსახური არის საქართველოს პრეზიდენტის უშუალო დაქვემდებარებაში არსებული აღმასრულებელი ხელისუფლების სპეციალური დანიშნულების გასამხედროებული დაწესებულება, რომელიც ქვეყნის უსაფრთხოებას უზრუნველყოფს. სახელმწიფო დაცვის სპეციალურ სამსახურს ხელმძღვანელობს სამსახურის უფროსი, რომელსაც თანამდებობაზე ნიშნავს და თანამდებობიდან ათავისუფლებს საქართველოს პრეზიდენტი.

სახელმწიფო დაცვის სპეციალური სამსახური აზორციელებს სახელმწიფო ხელისუფლების შტოების, აგრეთვე, მათი თანამდებობის პირთა ფიზიკურ დაცვას მართლსაწინააღმდეგო შედეგისაგან ქვეყნის უსაფრთხოების უზრუნველყოფის მიზნით.

სახელმწიფო დაცვის სპეციალური სამსახურის ამოცანაა მართლსაწინააღმდეგო ქმედებისაგან დაცვა; საქართველოს პრეზიდენტი; საქართველოს საკანონმდებლო, აღმასრულებელ და სასამართლო ხელისუფლებათა უმაღლესი ორგანოების თანამდებობის პირები;

ამ კანონში 2011 წლის 24 ივნისში ძალზე მნიშვნელოვანი ცვლილება შევიდა, კერძოდ, საკუთარი ამოცანების შესრულების მიზნით: **სახელმწიფო დაცვის სპეციალურ სამსახურს შეუძლია კადრში დატრეებით დანიშნოს სამსახურის თანამშრომლები საქართველოს პრეზიდენტის ბრძანებულებით განსაზღვრული ნუსხის შესაბამისად სახელმწიფო ან/და სახელმწიფოს წილობრივი მონაწილეობით შექმნილ ორგანიზაციებსა და დაწესებულებებში.**

კვლევი ფრული თანამშრომლები სახელმწიფო სტრუქტურებში, რომლებიც პრეზიდენტს ექვემდებარებიან!

3000 ფლოვს ინფორმაციას, ის ამონტროვლვას სიტუაციას

პრეზიდენტი სააკაშვილი პრძილის გაგრძელებას რომ აპირებს, ეს უპირვე-

ლესად ამ სახელმწიფო დაცვის სპეცსამსახურზე აისახა.

2012 წლის ოქტომბრის საპარლამენტო არჩევნებში მტკიცეული დამარცხების ერთი კვირის თავზე საქართველოს პრეზიდენტი საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროს დებულების დამტკიცების შესახებ ბრძანებულებაში ცვლილება შეიტანა და შსს-ს მმართველობას დაქვემდებარებული „სახელისუფლებო სპეციალური კავშირების მართვის სფეროდან გაიყვანა. საავნტრო სახელმწიფო დაცვის სპეციალურ სამსახურს დაქვემდებარა, რითაც ეს უკანასკნელი ამჟამად საქართველოში არსებულ ყველა სპეცსამსახურზე ძლიერ სტრუქტურად ჩამოყალიბდა.

მიუხედავად იმისა, რომ იცის, მოკლედ ჩამოვთვლით, „სახელისუფლებო სპეციალური კავშირებისა და ინფორმაციის საავნტროს“ უნიშვნელოვანს ფუნქციებს:

— თუვის კომპეტენციის ფარგლებში უზრუნველვოს სახელისუფლებო სპეციალური კავშირების სისტემის ფუნქციონირება, განვითარება და მართვა, განახორციელოს სახელმწიფო საიდუმლოების დაცვის ტექნიკური საკითხების უზრუნველყოფა;

— საავნტრო ფლობს და განკარგავს სახელისუფლებო სპეციალური კავშირების სისტემას, რომლის სტატუსსა და გამოყენების წესს განსაზღვრავს პრეზიდენტი;

— საავნტრო სახელისუფლებო სპე-

500-მდე სამხედრო თავდასვის ყოფილ გალაჩინოსნებს უჩივის...

„ჯარისკაცები ისევე დაემონებულნი ჰყავლით, გოლო დროს ოფიცრებსაც დაგვიჩივენ“

—ლი ოქტომბრის საპარლამენტო არჩევნების შემდეგ სამხედროებმა შეიარაღებულ ძალებში არსებულ პრობლემებზე დაიწყეს ლაპარაკი. ზოგი საჯაროდ, ზოგი კი ფეხიკურ და ფსიქოლოგიურ ზეწოლაზე ანიონმურად ჰყვებიან, რადგან უმეტესობა შეიარაღებულ ძალებში დაბრუნებას აპირებს. უურნალ „არსენალს“, ძირითადად, სამხედროები კითხულობენ და შურაგზეყოფილი ადამიანის სახელით ცხოვრება და სამხედრო სამსახური მხელა. ჩვენ ვასრულებთ მათთვის მიცემულ პირობას და მთხრობელია ვინაიანს არ გაუახსურებთ.

ჩვენი მკითხველისთვის შეიარაღებულ ძალებში არსებულ პრობლემებზე ინფორმაცია არაერთგზის მივაწოდებთ, მაგრამ ის, რასაც ჩვენი რუსოინფერტი ჰყვებიან, ცალსახად მაინანებს, რომ მათი შექმნები არამის დემორალიზაციას ემსახურებოდა.

ორგანიზაცია „სამართალი და თავისუფლება“ დირექტორის, ნინო თურმანიძის თქმით, ბოლო ერთი თვის განმავლობაში მათ 500-მდე სამხედრო პირმა მიმართა და შეიარაღებულ ძალებში არსებულ პრობლემებზე ესაუბრნენ.

6060 ომრანინა:

— 13 წელია, რაც სამხედროების სამსახურებრივი უფლებების დაცვის საკითხებზე ვუჭობთ და ამ ხნის განმავლობაში არაერთი კანონდარღვევა მოხდა. ხელისუფლების შეცვლამდე ხშირად მოვებრათადნენ სამხედროები და სხვადასხვა რანგის სამხედროების თვითნებობას უჩიოდნენ. როდესაც ხელისუფლება შეიცვალა, ჩვენს ორგანიზაციას ასობით სამხედრო მოაწილა. უმეტესობა ამბობდა, რომ უკანონოდ დაითხოვეს და პატაკი ნების საწინააღმდეგოდ დააწერინეს. როდესაც

ვეკითხოვდით, რატომ დაწერით, ბევრის ამის განმარტებაც არ უნდა, შემდეგ გავარკვიეთ, რომ ძალდატანებით აწერინებდნენ. ეუბნებიდნენ, ვიცით, სადაც მუშაობს შენი მუდელე, რომელ ძაღვს დადის შენი შვილი და თუ არ დაწერ, უარსი დაეკმართები. ზოგჯერ სცემდნენ კიდევ, რომ პატაკი დაწერათ სამხედროების თქმით, ცემას სადამსჯელი ღონისძიებას ემსახურებ და ხშირად მათ რამდენიმე ათეული სამხედროს წინაშე ურტყამდნენ, რათა სხეულისთვის მაგალითი ყოფილიყო. თუ გაბეჯდნენ და ბრძანებას არ შეასრულებდნენ, ანუ პატაკს არ დაწერდნენ, ასევე გაუსწორდებოდნენ.

— დარღვევები ყველა ნაწილში იყო თუ ზოგიერთში?

— თითქმის ყველა სამხედრო ნაწილში იყო, მაგრამ განსაკუთრებით ხშირი IV ბრიგადაში. ალბათ, ამიტომაც იყო მამათა და კეუბელი. მიუხედავად იმისა, რომ ხელმძღვანელობა შეიცვალა, გვარების დასახლებების მინაც კრიდებიან და სწორადაც იქცევიან. პირად საუბრებში გაუერთხილე კიდევ, ჯერჯერობით ვინაიანს გამჟღავნებს მოერიდონ.

ცემის მიზეზი სხვადასხვა იყო, უმეტესად პატაკის დაწერის გამო სცემდნენ. საურაულოდ, მათ ფინანსების დაზოგვის მიზნით ხობოდნენ.

არსებობს სამხედრო წესდება, თუ რა პუნქტების დარღვევა ითვალისწინებს სამხედრო მოსამსახურის დათხოვნას. ეტყობა, იმ ჩანონათავლიდან ვერაფერი მიუსადაგეს და ამიტომ აიძულებდნენ ძალიან დაწერა. ასეთ დროს სამხედროები საკუთს ვერ გაასაჩივრებდნენ და ბოუჯეტდან კომპენსაციას ვერ მიიღებდნენ. კიდევ ერთი მიზეზით, სამხედრო პენსიისთვის 20-წელიანი სამხედრო ნამსახურობა საჭირო და იყო შემთხვევები, როცა რამდენ

ნიმე სამხედრო 20 წლის შესრულებამდე რამდენიმე დღით ადრე დათხოვდნენ. სამხედროების დათხოვნის მიზეზი პირადი დამოკიდებულებაც იყო. საკმარისი იყო, სამხედროს პრეტენზია გამოეთქვა, რომ მამინე „ცემას ექვემდებარებოდა“.

კანონით, სამხედრო სამსახურში დისციპლინის დამრღვევთათვის არსებობს სადისციპლინო წესდება, რომლის მიხედვითაც უნდა დაისჯოს დამრღვევი და საჭირო შემთხვევაში, სისხლისსამართლებრივი კოდექსიც ერიდება საკმეში. შეიარაღებულ ძალებში იყო გენდერული ბალანსის პრობლემაც. ხელმძღვანელობის დამოკიდებულება ასეთი იყო, — ჯარიში ქალს რა უნდა...

„არსენალი“ ზეწოლის ფაქტებზე სასაუბროდ რამდენიმე დახარალებულს დაუკავშირდა:

ომრანინა, I ქვეითი ბრიგადის სარტულიანი პატალიონი:

— გიორგი კალანდაძეს პირადი ინტერესი ჰქონდა, რაც ბიძაქემთან ადრე დაკავშირებული. ის სამხედრო პოლიციამში მუშაობდა, როცა მას და კალანდაძეს შორის უსამართლებად მოხდა. მამინ უთქვამს, შენს ჩემოსა და დისშვილს არ გავაზარებო. ჩემი ბიძაშვილიც სამხედრო იყო და კალანდაძეს ის სამხედრო აკადემიად ეურსანტობის პერიოდში გარიცხა.

2007 წელს ერთმე კაპრები წასვლას. გამბეზრებამდე რამდენიმე დღე მჭინდა დარწმინდი, რომ გიორგი კალანდაძემ ბრალი დამდო, ვითომ კრახები პლაცზე გადაგატარე, როდესაც პირადი შეზღვევლობა საბანაოდ IV ბრიგადამში ამყავდა. სინამდვილეში მანქანებმა პლაცის გვერდით გაიარეს. ბრიგადის ჭიმკრივან გამოსვლისას, გამაჩრეს და კალანდაძესთან ამიყენეს, მან კი თვალბი

**ზანზა, კაბიტანი (იმ დროისათვის მა-
ორი):**

— 2011 წლის 3 იანვარს სამსახურში
მისვლს მიიხრუპე, რომ გასასვლელად უნ-
და მოეზადებოდა. მაგრამ სად, არ
უთქვამს. მთელი პირადი შემადგენლობა
დაახლოებით დამის 2 საათისთვის დეპარ-
ტამენტებიდან გაზიარდა აეროდრომზე მიგ-
ვიყვანეს, სადაც კარები გახსნა.

ამას მოჰყვა გაუთავებელი მოწყობე-
ბი, რომელიც ახლაც არ ვიცი, რა მიზანს
ემსახურებოდა. შემდეგ მინისტრი ბაჩო
ახალაიაც მოვიდა. ჩვენ ისევე მივჩვენეთ
მაგრამ მინისტრი შორიახლოს იდგა. ია-
რანის ჩაბარება გვიბრძანეს. შემდეგ მოვი-
და გენინსპექცია და აკოთხა, ვის გვექონდა
ტელეფონი. იმ პერიოდში ტელეფონებს
არაჩინო ბრძანება არ გავცემულა. ის კი
არა, პირადი შემადგენლობა კითხულობ-
და, მობილურები სად წადილიყო, მაგრამ
პასუხი ვერ მიიღო. ამიტომ, გენინსპექ-
ციის შეკითხვაზე მობილურები ვველამ
აჩვენა. ამის გამო დაიწყო სადამსჯელი
ქმედებები.

საერთოდ, სამხედროების სირბილს,
მოწყობას და მთელ ამ პროცესს ერთი
ქვედანაყოფი კონტროლებდა. რამდენ-
მესაათიანი ლოდინის შემდეგ სამხედრო-
ების ბრძენებების თახში შესვლა გვიბრ-
ძანეს, სადაც მინისტრი ბაჩო ახალაია,
გიორგი კალანდაძე და გენინსპექციისა
და სამხედრო პოლიციის წარმომადგენ-
ლები იყვნენ. ჯერ გელანბოლს, სამხრეთ
აკვადემიას, ბოლოს კი მთელი პირადი შე-
მადგენლობის სამხედრო ძალებიდან დათ-
ხივნა გადაწყვიდა. დაახლოებით 100 სა-
მხედრო მოსამსახურე ვიყავით და აქედან
90-ის გაგდება გადაწყვიტეს. გვითხრეს,
ნების დაწერეთ პატაკი, თორემ უარეს
დაგეგმარებათა კონტრაქტის მომსახუ-
რებს სანქციებს დაგაკისრებთო. თუდაც-
ვის სამინისტროდან მოვიდა ორისხილ,
დეპარტამენტის უფროსი ჯიბრბანაძე,
რომელმაც ოფიცერთა შემადგენლობას
გვითხრა, მინისტრის სიტყვები უნდა გად-
მოვიცხო, თუ სასამართლოს, ოპოზიციის
პარტიებს ან რომელიმე ასოციაციას მი-
მართავთ, თქვენ და თქვენი უარსების შეს-
ახსნა ვეღარავინ ვიცით და უარს დღეში
აღიბნებოდა. ჯერ დაგვაქვეითეს, შემ-
დეგ კი შეიარაღებული ძალებიდან დგ-
ვიითხვეს.

**ირმა, 48 წლის, კემპირაგამულობის
ბატალიონის უფროსი სერჟანტი:**

— როდესაც ქალი სამხედრო პრო-
ფესიას ირჩევს, იცის, რომ ფიზიკური
დატვირთვა ექნება, მაგრამ ჩვენ მუდმი-
ვად გვაძვივრებდნენ. განსაკუთრებულ
წვრილად იყო 40 წელს გადაცილებული
სამხედროებზე. ავეისტოს ბოლოს სწე-
ვლება გვექონდა, ე. წ. შანხაის ტერიტორი-
აზე გეგმავლით კარები. არავფრს გამოიბ

მახუ, რომ საკობროვი ნორმატივი არ
არსებობდა. 25 და 45 წლის სამხედრო
ძალების ერთიანი დატვირთვით ავარ-
ჯიანი იყვნენ. მე 18 წელსა ჯარში ვარ და
ფიზიკურ მომზადებას არ ვუწიო, მაგრამ
სამხედრო წესდება ამას არ ითვალისწი-
ნებს. სირბილის დროს იმთა ვინც ვერ
გვეწყურა, ახმდელ მდგომარეობაში, მი-
წვენი გაწილილი ველოდებოდა. ხრუშჩე
გაკვირებდნენ ახიდევის და ხელბის
დამისხდა. შემდეგ კი მარმ-ნახტომზე
გვიშვებდნენ, რა დროსაც ხელბის და-
მინიარდა, სამედლინი უაქტივში გამიშ-
ვიით-მეოცი, ვითხრე, დაუბრუნებენ ახლა
მე შენ. აბა, დაწვივა და იხიხი, მიბრძანა
სწავლების ხელმძღვანელმა და რამდენ-
მე საათი ხრუშჩე მასხა. მაინც ვეღარ-
ფრს ვიტანდით და ვველა ბრძანებას
ვასრულებდით ერთხელ უფრო მოგკარი,
სწავლების კურსის უფროსი ვიდაცას
ტელეფონზე ვლაპარაკებოდა, დღეს ვე-
რავის გაგდება ვერ მოვახერხე, რა არ გა-
ვუკლებო, მაგრამ ველოფრს გაუშვეს,
კატეხი კი არა, კატეხი არაიო. მერეც
რამდენჯერმე გვიფე, დღეს ვერავის გაგ-
დება ვერ შეძელიო. ერთხელ, ნორმატი-
ვების ჩაბრუნებისას, ვეკავებოდა სირბი-
ნაში იმთა ვინც ჩაბრუნებულა და
მიბრძანეს, უბრუნდით გამოუშვი, რომ დე-
რუსუნიხე, ცხვირი ნამდვილად ჩაყოფი-
ლი ვაქციეს.

ამ სწავლების დასრულების შემდეგ
გამოცეცხდნენ, თქვენი ბატალიონი დაშ-
ლილია და მიბრძანდითო.

**მისა, 38 წლის, კემპირაგამულობის
ბატალიონი:**

— ერთხელ სწავლების უფროსმა მოთ-
ხრა, ჭობში ბოთლი გადავავდე, სადაც
წერილია. წადი, გაიქვიც და თუ მომი-
ხდება, ორკვირანა შემტყულებას მოვცე-
ნი და შელოებას გაგიშვებო. მთელი დამე
ვიბრძენ, მაგრამ რას ვიპოვი. მანამდე
„ვლტის“ სიგარეტის კოლოფის მოსაძი-
ნად გამეზახნა, სირბილით წადიო... ერთი
სამხედრო გოგონა მოტყუდა ფრნხილის
ივლივად და გამოვიპოე. ლამაზობის
შუქზე დააყენეს და უბრძანეს, მთელი და-
მე საკუთარი ხულებიხილის ვუწერებინა.
მუხმის, რომ სამხედრო პირი დარწვევის
შემთხვევაში უნდა დაისაჯოს, მაგრამ ეს
მათი დამცირების ხარჯზე დაუშვებელია.
სიტყვიერი შეურაცხყოფა ჩვეულებრივი
რამ იყო, ვეუბნებოდნენ, რას პაუხარიო,
თქვენი, ალბათ, ქმრებსაც ადარ უნდახართ
სახლბო.

ვარჯიშის შემდეგ გვითხრებდნენ, ვის
შეიპო, ვისაც ჭამა უნდა, 3 წუთის ვეა-
მდენენ საჭმელად. გოგონები საჭმელს,
პურსა და მკარანს ვაძიებდით იყრდნობა,
რომ სირბილის დროს ვეჭამათ.

ლალი პაპასანიძე

დამიქანა, ვინ ხარ ბიჭო, შენ ასეთიო.
მამის ფიზიკური შეურაცხყოფა არ მოე-
ყენებიათ კალანდამის კაბინეტიდან გამო-
სვლს, გართ სამხედრო პოლიცია დამ-
ხვდა და ახსნა-გამინარტყა ჩამობარტყეს.
მთელი თვე ვიარე სახმელეთო ძალებში,
რათ ჩემი სიმატილე დაემტკიცებინა. მა-
შინ შეიარაღებული ძალებიდან გაგდება
შტაბის უფროსის, მამუკა ბალახაძის რე-
კომენდაციით გადავირე. შემდეგ ვაგიფე-
რომ გიორგი კალანდაძე მამანდელ თა-
ვად აკისრებდა, ვინც ვერ შეიარაღებულ
მისვლა და ჩემზე უთქვამს, ის ოფიცერი
გასაგდებაო. ამის შემდეგ ვეზარაშვილს
სხვა ოფიცერთა ვიხსნა, რომ გასაგდება
არ ვიყო.

2011 წელს ზმა გამოვრეცვლეს, თითქმის
I ბრიგადაში მთვრალი მევიდა და ოფიცე-
რებს ვეცეპე. სინამდვილეში, ჩემს ახალდა-
ქორწინებულ ჯარისკაცს მევიცი, მთვრ-
ლებში იყო და ნაწილში მევილა მიხვდა,
რათ ფორმა და პირადობის დამადასტუ-
რებელი საბუთი წაძლიო. მთელი პირადი
შემადგენლობა, ვინც მამის იქ მსახურობ-
და, დაადასტურებს, რომ ასე იყო, მაგრამ
„ზემოდან“ მითითებით ცილი დაწამეს,
თითქმის მთვრალი მევიდა ნაწილში და
ოფიცერებს შეურაცხყოფა მივაყენე. 2011
წლის 29 ივნისს შტაბის უფროსმა გიორგი
შენილემ დამბარა. კოჯორში ასულს
იქ არ დამხვდა და ზუსტად ეს სიტყვები
დამბარა, სარდლის კაბინეტში ამიერიო-
სო. სარდლის კაბინეტში კალანდაძემ,
სებელიანამ და გოგონებ ისე მიმეტეს, 6-7
დღე ვიარის სამხედრო პოსიტაგაში ტვი-
ნის შერევიით ვიწეპე, ოღონდ გარეგნობ-
ლად, ექიმები მუკნებოდნენ, არავინ უნდა
გაიფოს, რომ ჩვენი პაციენტი ხართო.

— გაბორტყვება არ ვიცით?

— ვისთან უნდა ვამპროტესტებინა,
სამხედრო პოლიცია მათი იყო. პირველი
კი არ ვიყო. ვისაც ასე მოქციენ. ასეთი
კარ ხშირი იყო. ვიარისკაცები ისედაც და-
მინებულნი ჰყავდათ, მაგრამ ბოლი დროს
ოფიცერთაგ ადარ იბნობდნენ.

ორკვირანი მუშებლების შემდეგ ბრი-
გადაში დამაბრუნეს, ოღონდ სხვა ასეულ-
ში ვამაქციე. შემდეგ დამიბარეს, ID-ბა-
რათი ჩამომიბრუნეს და პატაკის დაწერა
მომიბრუნეს. სამანდატო კომისიის ოქმის
შესაბამისად ახსნა-გამინარტყა უნდა და-
მეწერა, მისი ტექსტი სამანდატო კომისი-
ამ თავე შეადგინა, სადაც ნაოქმები იყო,
თითქმის მთვრალი ვეცეპე ოფიცერებს. გან-
საკუთრებით აქტიურივდა გენერალის
ინსპექციის უფროსის მთვრალი მუკ-
სრულებული, რომელიც გვიპი კალანდა-
ძის ახლობელია. ჯერჯერობით მისი ვი-
ნაობის დაკონკრეტებისგან თავს შევიკავებ.
ამის დაწერაზე უარი ვიქვი. 2011 წლის 24
ივლისს, შეიარაღებული ძალებიდან გათ-
ვისულებების ბრძანება მომივიდა.

კავშირი მოვლენებს

მილიტარიაციის მარშენებით აზერბაიჯანი მსოფლიოში მე-8 ადგილზე გავიდა

აზერბაიჯანი

● 2 ნოემბერს ქალაქ სუმგაითში შინაგანი ჯარის ზედადინი სამსახურის სერჟანტმა თაი ჩამოიხრჩო.

● 9 ნოემბერს ცნობილი გახდა, რომ მუხარადებისა და ჯგუშანიფეტების წარმოების აზერბაიჯან-იორდანის ერთობლივი პროექტი ჩაიშალა. იორდანის კომპანია NP Aerospace Jordan-ის აზერბაიჯანელი პარტნიორი 15 ათასი მუხარადისა და 12 ათასი კრამიკული ფილის დამზადებისთვის აუცილებელი კომპონენტური მასალებით უნდა უზრუნველყო, მაგრამ იორდანელი კომპანიის ძირითადი დამფუძნებელი ბრიტანული NP Aerospace გაურკვეველი მიზეზებით ამ გარიგების წინააღმდეგ გამოვიდა.

● 10 ნოემბერს ქალაქ სუმგაითის გარნიზონის ერთ-ერთ სამხედრო ნაწილში ავადმყოფობით გარდაიცვალა ჯარისკაცი, რომელსაც სამხედრო სამსახური ერთი თვის დაწყებული ჰქონდა.

● 14 ნოემბერს აზერბაიჯან-სომხეთის შეტების ხაზზე ფოზულის რაიონში ნაღმზე აფეთქდა და მძიმედ დაიჭრა 19 წლის აზერბაიჯანელი ჯარისკაცი.

● ქალაქ ბონის (გფრ) კონფრისის საერთაშორისო ცენტრმა (BICC) მოაწვდა გასამხედროებული ქვეყნების რეიტინგი სამხედრო ხარჯებისა და სხვა მაჩვენებელთა გათვალისწინებით. ასეთი ქვეყნების პირველი ათეული ასე გამოიყურება: ისრაელი, სინგაპური, სირია, რუსეთი, იორდანია, კუიბროსი,

ქუვეითი, აზერბაიჯანი, ბაჰრეინი და საუდის არაბეთი.

● აზერბაიჯანი 2015 წლისთვის NATO-ს კონცეფციის ბრიგადის ჩამოყალიბებას ვეგმავს, სადაც NATO-ს ოპერატიული შესაძლებლობების კონცეფციით შექმნილი ბატალიონი, სამშვიდობო ბატალიონი და სამომავლოდ შესაქმნელი ახალი ბატალიონი გაერთიანდება.

სომხეთი

● ალაგოზისა და კამპუტის სასწავლო-საწვრთნელ კომპლექსებზე რუსეთის სამხედრო ბაზის განმარტვლებმა დაახლოებით 10 ჰა ფართობი ფეთქებადსაშიშო საგნებისგან გაასუფთაეს. ოპერაციაში 30 განმარტველი და ტექნიკის 10 ერთეული მონაწილეობდა. 100-მდე ნაპოვნი ფეთქებადსაშიშო საგანი ადგილზე განადგურდა.

● 5 ნოემბერს აზერბაიჯანთან საზღვარზე ერთ-ერთ საბრძოლო პოზიციაზე ნაპოვნი სომხი ჯარისკაცის გვამს ცეცხლსასროლი იარაღით მიყენებულ ჰქონდა პქონდა.

● რუსეთი და სომხეთი საპაერო თავდაცვის სისტემების გაერთიანებას გეგმავენ. ამასთან დაკავშირებული დოკუმენტი უკვე მომზადებულია.

● 102-ე რუსულ სამხედრო ბაზაზე სამსახურმოთაგებულ და თადარიგში გასულ მისამსახურეთა შესაცვლელად რუსეთიდან თვითმფრინავებით 2 ათასზე მეტი ჯარისკაცი და სერჟანტი ჩავიდა. მათი მწვობრში შეყვანა ნოემბრის ბოლოს უნდა დასრულდეს, სულ დაგეგმილია 3 ათასი სამხედრო მისამსახურის შეცვლა.

● 10 ნოემბერს აღინიშნა სომხეთის შეიარაღებული ძალების სამხედრო მხვერვათა მე-20 წელი. ამ დღესთან დაკავშირებით ერთ-ერთ სამხედრო ნაწილში სზხეთში ღონისძიება გაიმართა, სადაც სამხედრო მხვერვებმა თავიანთი მაღალი მომზადების დემონსტრირება მოახდინეს.

ჩრდილო კავკასია

● 13 ნოემბერს სოჭში დაიწყო დარამდენიმე დღე გაგრძელდა რუსი მეზღვრეების მასშტაბური სწავლებები. მასში მონაწილეობდნენ კრასნოდარის მხარეში, ყარაჩაი-ჩერქეზეთისა და აფხაზეთში დისლოცირებული საზღვრო დანაყოფები, აგრეთვე, საზღვრო ავიაცია. სწავლებებზე დამუშავდა საზღვარზე დივერსიულ-ტე-

10 ნოემბერს სომხეთში სამხედრო მხვერვათა მე-20 წელი აღინიშნა

გიგონილა

ოკუპირებული ცხინვალის რაიონი

სამხრეთის სამხედრო
 ოლქმა L-410 ტიპის
 სატრანსპორტო
 თვითმფრინავები მიიღო

რორისტულ მოქმედებათა აღკვეთის
 ღონისძიებები.

● დაღესტნის ხელმძღვანელმა მაკომდელამ მაკომდელომა იმედი გამოთქვა, რომ რუსეთის ახალი თავდაცვის მინისტრი სერგეი შოიგუ არმიაში გასაწვევ დაღესტნელთა რაოდენობას 3-5 ათასამდე გაზრდის.

● წლის დასაწყისიდან 34-ე ცალკეული სამიო მიტომსროლელი ბრიგადის საჭაბანე-სატრანსპორტო ოცეულმა სხვადასხვა წრონისა თუ ვარჯისის დროს 500 ტ-მდე ტვირთი 5 ათასზე კმ-ზე მეტ მანძილზე გადაზიდა. ოცეულის განკარგულებაშია 80-ზე მეტი საჭაბანე ცხენი. ვარჯიშებზე იყენებენ 4 ცხენიან ბჟულებს, რომლითაც 250 კგ-მდე ტვირთი გადააზიდა.

● 2012 წელს სამხრეთის სამხედრო ოლქის სამხედრო-სატრანსპორტო ავიაცია ჩრტური წარმოების სატრანსპორტო L-410-ის ტიპის თვითმფრინავებით შეივსო.

● რუსეთის კასპიის ზღვის ფლოტილის ზომილდები პირველად 40 წლის შემდეგ 2013 წელს მკობრული ვიზიტით ირანს ეწვევიან.

მერაბ ქიშმარიას ხელმძღვანელობით ჩატარდა კრება, რომელიც 1992-93 წლების ომის მონაწილეთა სიის დადგენას მიეძღვნა. ქიშმარიას თქმით, 1993 წლის ბოლოს ომის მონაწილეთა სია 14 ათას კაცს ითვლიდა და შემდგომ 27 ათასამდე გაიზარდა.

● საოკუპაციო ჯარების მე-7 გუდაეთის სამხედრო ბაზას შეემატა ცეცხლსასროლი იარაღის ყველა სახის სროლის ჩვევითა ასამაღლებელი ტრენაჟორი. წლის ბოლომდე ბაზას ასევე დაემატებოდა T-90A ტიპის ტანკების ეკიპაჟებისა და ტანკსაწინააღმდეგო სარაკტო კომპლექსი Штурм-С-ს გათვლების მოსამზადებელი ტრენაჟორები.

● დაიწყო სამშობლომ გწვევა და წვეამდელთა პირველი 38-კაციანი ჯგუფი სპეციალურ სასწავლო ცენტრში გაიგზავნა, სადაც ერთოვიან სამხედრო მომზადებას გაივლის.

თვითღიარებული ყარაბაღი

● 2 ნოემბერს ყარაბაღის ჩრდილო-დასავლეთ ნაწილში საკავითი ავტონომილი „ურალი“ ავტოსავალი შემოხვევაში მოგვა, რასაც 4 სამხედრო ემსხვერპლა და 15 დაშავდა.

● გრძელდება სუეორიოცისა და მადათიოცის (სომხური წარმოშობის რუსი გენერალი) სახელობის სამხედრო სასწავლებლის შექმნის პროექტი, რომელსაც სათავეში უდგას გენერალ-მაიორი არკადი ტერ-ტადევისიანი. პროექტში ასევე მონაწილეობენ სახდვარგარეთის ქვეყნების სომხური დიასპორები.

● 12 ნოემბერს თვითღიარებული რესპუბლიკის პრეზიდენტმა ბაკო სააკიანმა ხელი მოაწერა ბრძანებულებას გენერალ-მაიორ კამო ვარდანიანის მთავარსარდლის პირველ მოადგილედ, ყარაბაღის თუდაცვის არმიის შტაბის უფროსად დანიშნვნაზე. ამ თანამდებობაზე მან შეცვალა გენერალ-მაიორი ლევი შნაკიანი, რომელიც სომხეთის შეიარაღებული ძალების მთავარი შტაბის უფროსის მოადგილედ დაინშნა.

თმშურ ჩაჩანიძე

ცხინვალის რეგიონის სეპარატისტთა
 ფორმირებებში წვეამდელთა
 გაწვევა მიმდინარეობს

კონფლიქტის ოკუპირებული აზხანოვით

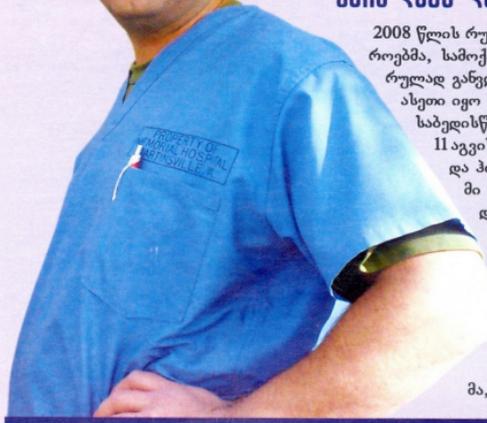
● 3 ნოემბერს თურქეთის სოფელ ჰენდექ-სოუსოში გაიხსენეს 1992-93 წლების აფხაზეთის ომში დაღუპული თურქეთში მცხოვრები აფხაზური დიასპორის 5 წარმომადგენელი.

● 9 ნოემბერს სეპარატისტთა თავდაცვის მინისტრის, არმიის გენერალ

„ვეპაუხითა გემოსხალდა, მგვრამ არ ნაილა, შეიძლება დაჭრილი შემოიყვანონ და დაჭირდეთ“

2008 წლის რუსეთ-საქართველოს ომმა უამრავი გმირი დაგვიტოვა. სამხედროებმა, სამოქალაქო პირებმა თუ მედიკოსებმა თავიანთი წილი გზა გმირულად გახლეს, ზოგი უნებურად, ზოგი კი შეგნებულად წვიდა რისკზე. ასეთი იყო სამხედრო ექიმი, ქირურგი გიორგი აბრამიშვილი. აგვისტოს საბედისწერო დღეებში ის გორის სამხედრო ჰოსპიტალში მუშაობდა.

11 აგვისტოს, როცა ქართულმა არმიამ უკან დახვეის პრპანება მიიღო და ჰოსპიტალში ევაკუაცია მეორედ გამოცხადდა, სამხედრო ექიმები კოლფებს გამოჰყვა, თუმცა, რამდენიმე მეტრის გაულის შემდეგ სასწრაფო სამედიცინო სამსახურის მანქანა გააჩერებინა, ომი, ჰოსპიტალში ვიდაცას რომ ჩემი დახმარება დასჭირდეს და იქ არ დავხვდეთ, საკუთარ თავს ვერაზდროს ვაპატიებო და ცარიელ ჰოსპიტალში დაბრუნდა. მალე ჰოსპიტალი პერიდან დაიბომბა. როგორც სამხედრო ექიმები ამბობენ, მაშინდელი ჯანდაცვის მინისტრის მოადგილეს ირაკლი გიორგობიანის ჰოსპიტალის სახურავზე წითელი ჯვრის დახატვა უნდოდა, მაგრამ გაერთიანებული შტაბის უფროსმა, ბრიგადის გენერალმა ზაზა გოვაჯამ ამის უფლება არ მისცა.

სამხედრო ექიმი, როგორც წინა ხაზზე დარჩა...

მარინა შირინაშვილი, გოგა აბრამიშვილის დედა: „გორის სამხედრო ჰოსპიტალის ექოში დღემდე დგას გამხმარი ნაბეი, რომლის ძირში მდგარა ჩემი გოგა. შენობაში სულ სამი ყოფილან, დარაჯი, გოგა და კიდევ ერთი კაცი. როდესაც ჭურვი ექოში ჩამოვარდნილა, გახარებიათ, შენობას არ დაარტყვეს, მაგრამ მერე გოგა მოუძიებიათ და ექოში უნახეთ მისი ცხედარი. პროფესიას შექრია, დაჭრილს რომ ჩემი დახმარება დასჭირდეს და არავენ დახვდეს, არ შეიძლება. თქვენ წადით და მე აქ დავჩერები, უთქვამს და ჰოსპიტალში დაბრუნებულა. იმავე დამეს, სადაც პირველ საათზე დავგვირეკა და გვესაუბრა, ნურაფრის გემინათ, კარგად ვარ, უკვე ვველაფერმა ჩაიარა და მეტი რაღა უნდა მოხდესო. ვიფიქრე, მეტჯერ აღარ დავურეკავო, ამდენი დღე-ღამის უძილოა, გამოიძინოს-მეთო. დიღას, როგორც კი გაუფნდა, დაურეკა ჩემმა ქალიშვილმა. როდესაც გოგას ნომერს სხვამ უკახუხა, არ მომწონია, მაგრამ ეფიქრობდი, ცვეხლი შეწყვეტილია და რაღა უნდა მოხდეს-მეთო. ჩემმა ქალიშვილმა გოგა იკითხა, რაზეც იქიდან ვილაცამ ამოიხორა,

ამობრძანდით, თქვენს მიცვალეულს მიხედვით. თუ ვფიქვქემ მისა არ გამომეცლებოდა, არ მჯონა.

1992 წლის შემოდგომაზე, მეგობრებთან ერთად აფხაზეთის ომში გაიპარა. პროფესიული მოვალეობის შესრულების გარდა, საომარ მოქმედებებშიც მონაწილეობდა.“

დავით ღვინიაშვილი, გორის სამხედრო ჰოსპიტლის ტრავმატოლოგი: — 8 აგვისტოს უამრავი დაჭრილი მოიყვანეს. მიუღო გუნდი და მათ შორის გოგა, თავდაუსოცხად მუშაობდა. საოპერაციო წუთითაც არ გაჩერებულა. მსუბუქად დაჭრილებს ოპერაციას ვუკეთებდით და მერე ვუშვებდით თბილისში. ევაკუაცია პირველად 9 აგვისტოს დამეს გამოცხადდა. ყველანი მანქანებში ჩავსხედით. მე ოჯახი კასპში მყოფა და მათთან წავდი. გოგა კი ჰოსპიტალში დარჩა. გზაშივე შეგატყობინეს, რომ მდლიმარობა მაინცდამაინც სასში არ იყო და უკან დაბრუნდითო. გავიხარა, რომ ცრუგანგაში იყო და ჰოსპიტალში დაბრუნება შეეძლო. გოგა იქ დავგვხდა. ყველაფერს ითავსებდა, მძლიოობას, სანიტრობას, ექიმობას... მეორე ევაკუაცია 11-ში იყო. ამ დროისთვის ყველა დაჭრილი თბილისში იყო

გადაყვანილი და ჩვენც გამოსვლა გვიბრძანეს. ჰოსპიტალი ცარიელდებოდა. მე და გოგა სხვადასხვა მანქანაში ვიხედით მას რამდენიმე მეტრის შემდეგ მძღელი გაუჩერებია, ჰოსპიტალს მარტო ვერ დაეტოვებო და ფეხით მიბრუნებულა. სამედიცინო ტექნიკა, რისი ძეგრა და გადაადგილებაც შეძლო, ერთ ოთახში შეუნიღდეს და ჩაუკეტეს, სხვა ოთახებზე ჩამოუვლია, შუქი ჩაუქრია. ამასობაში ორი თანამშრომელი მოსულა. დამის ორის ნახვერიისთვის ექოში ყოფილან, როცა რუსულმა ავიამოიერნიმუც გადაიფინდა და ჭურვი ჩამოვდლო. როგორც ამბობენ, ვუგასის ჭურვი ყოფილა, ნაბეის ზე გადატყა. გოგა მის ტოტებქვემ მყოლილა, თავში ყოფილა დაჭრილი.

— ვიცი, რომ წინადღეს ცხინვალში უნდადა წასვლა.

— დიახ, წინადღეს ძველი თანამშრომელი ნახა. თავის დროზე გვარდლის სამედიცინო სამსახურის უფროსი იყო. იმ ბიჭებთან საუბრისას აიტყა, მეც უნდა წამოვიდე ცხინვალში, დაჭრილები და დალოულები გამოვიყვანო. ვეფიქრე, სად მიდხარ, შენი მოვალეობა ახლა აქ ყოფნა, დაჭრილების მიღებას ვერ აუღლიათ და რო-

გორ უნდა დაგეტოვო-შეთქი. კამათიც კი მოგვეყიდა. შემეშინდა, რამე არ დამართოდა. დარჩა, მაგრამ მერე გავიგე, რატომაც, თურმე მისი ძველი თანამშრომლებიც ვეღარ წაუსულან ფრონტის ხაზზე.

არანაირი საქმის გაკეთებას არ თაკილობდა. თავის საქმეს რომ მიხედვდა, მე დამიდგებოდა გვერდში, იქნებ რამეში დავჭირდეთ. ძნელია, როცა ასეთ კადრს კარგე, მაგრამ უფრო ძნელი ყოფილა, როცა ისეთი ერთგული მეგობარი აღარ გყავს.

ალექსანდრე მგებრიძე
ლი, გორის სამხედრო პოსიტის მძღობი განყოფილების უფროსი: „საზოგადოებამ მასზე ბევრი რამე არ იცის, არადა ნამდვილად უნდა იცნობდეს ასეთ ღირსეულ ქართველს. ომის დაწყების დღიდან ერთად ვიყავით მიკვირის, საიდან ჰქონდა ამდენი ენერჯია, წამით არ დაუსვენია. ვაკუაციის დროსაც არ მიატოვებდა პოსიტს. რამდენიმე ჯარისკაცი, ვისი მდგომარეობაც კრიტიკული იყო, მიყვანიდან რამდენიმე წუთში, შოკის დარბაზში დაიღუპნენ, მაგრამ საოპერაციოში შეყვანილი დაჭრილი ბიჭებიდან ყველა გადარჩა. ვერხვების დასახლება რომ დაიბომბეს, მამის ჩვენ თანამშრომლის შვილი დაიჭრა, ჩვენთან მოიყვანეს, მაგრამ დაზიანება სიცოცხლისთვის შეუთავსებელი იყო და დაიღუპა. ძალიან მძიმე დღეები გამოვიარეთ.

ბოლოს ცარიელ შერთაში გოგასთან ერთად სამეურნეო სამსახურის თანამშრომელი იყო, სახედიეროდ, ის

გადარჩა. უნეტოა, ავიამოიერიშიდან ხალხი შენთხმეს და იმიტომ ჩამოავდეს ტურში“.

მალხაზ თოფურია, თადარიგის მათრი: „გოგას აფხაზეთის ომიდან ეიცნობდი. ერთგული გვარდის მთავარ სამმართველოში ერთად ვმუშაობდით. მას შემდეგ 2008 წლამდე თითქმის ერთნაირი გზა გავყვით, ავადსახსენებელი ოქრუაშვილის „მგლის ბილეტიც“ ერთად მივიღეთ და შეიარაღებული ძალებიდანაც, ამ სიტყვის სრული მნიშვნელობით, ერთად „მოვიცისროდეს“. ეს პოლკოვნიკ გუჯუჯიანის „დასახურება“ იყო. დღესაც შეიარაღებულ ძალებში მსახურობს. შემდეგ გოგამ ეთუოში იმუშავა, მერე გორის სამხედრო პოსიტებში დაიწყო მუშაობა და ომის დროს დაამტკიცა, რომ ოფიცრის წოდებას, რომელიც მას მამინდელმა ხელმძღვანელობამ უღირსად წაართვა, თურმე დღისეულად ატარებდა.

ბოლოს ერთმანეთს 2008 წლის აგვისტოს გორის პოსიტებში შევეხვით. ომში მონაწილედ წვედი, ძირითადად, IV ბრიგადის ჯარისკაცები გამოიყვანა ბრძოლის ველიდან. პოსიტები თითქმის დაცლილი იყო. 3 დღის განმავლობაში საუკლე პირობებში მომინია ყოფნამ და წვერგაუპარსავი ვიყავი. გოგამ მისაკვედურა, არ გრცხენია, სამხედრო პირი ხარ. ეს არ გეკადრებაო და თავისი ხელით გამპარსა წვერი. ჩემი მეგობრები იქ ჩარჩინილი დაჭრილებსა და გარდაცვლილების გამოყვანას ცდილობდნენ და მითხრეს, შენც წაიღიო. გოგასაც შეუთავაზე, მაგრამ

უარი მითხრა. როდესაც ვაკუაციის ბრძანება მოვიდა, ის პოსიტებში დარჩა, აქ ერთი კაცი უნდა დარჩესო. ამ დროს რუსები გორს უახლოვდებოდნენ, ცეცხლი შეწვევნილი არ იყო, ქართულ არმიას უკან დახევის ბრძანება ჰქონდა. მან იცოდა, სადაც რჩებოდა და ამას შემთხვევითი გამობობს ვერ დაეკრძა, მას განცოთიერებული ჰქონდა, რასაც აკეთებდა. გოგამ პროფესიული ღირსება საკუთარ სიცოცხლეზე მაღლა დააყენა“.

ლამა ქოიბაძე, თადარიგის ვიცე-პოლკოვნიკი, სამხედრო ქირურგი:

„2002 წელს გვექონდა დიდი გასელა კახეთის სწავლებაც. ასეთ დროს, სამხედროები სწავლობენ, მაგრამ სამხედრო ექიმები მუშაობენ. როდესაც საუკლე პოსიტებში გოგა აბრამიშვილი იყო, სამხედროებს შეეძლოთ მშვიდად ყოფილიყვნენ, რადგან ის კვალიფიციური ექიმი გახლდათ.

შეიარაღებული ძალებიდან დითხონის შემდეგ, გორის პოსიტებში მუშაობდა. გოგას საოცარი იუმორის გრძობა ჰქონდა და მძიმე ვითარებებშიც შეეძლო ისე ენამოსწრებულად ეთუშა, რომ დამაბულობას განეიტრალებდა.

ომის დღეებში მე ტყვიავის საუკლე პოსიტებში ვიყავი. გოგას გორის პოსიტებშიც შეეხვდი, უკან ვიხედვით და, რა თქმა უნდა, ორჯე ცუდ ხასიათზე ვიყავით ექიმების უმეტესობა წასული იყო. მხოლოდ რამდენიმე კაცი დარჩა, სამედიცინო პერსონალიდან მხოლოდ გოგა იყო. სხვას არც ველოდო მისგან“.

ლალა პაპასმირი

სამხედრო ექიმი გიორგი აბრამიშვილი ეუთოს მიხიამი სამსახურის დროს

როგორ იარაღდებიან სამხრეთ კავკასიის ქვეყნები...

2012-13 წლების სამხედრო სარჯავი და პროგრამები

ზალტერის ცვც ზღვის რეაქტიული სისტემა

სამხედრო ხარჯების მოცულობითა და ზრდის ტემპით კავკასიის ქვეყნებს შორის აზერბაიჯანი ლიდერია. ენერჯორესურსებით მდიდარ ქვეყანას ხელს არაფერი უშლის, რომ დიდი თანხები დახარჯოს არმიის ბრძოლისუნარიანობის ამაღლებაზე, სამხედრო მოსამსახურეთა სოციალური მდგომარეობის გაუმჯობესებაზე, თანამედროვე იარაღისა და სამხედრო ტექნიკის შესყიდვებზე, თავდაცვითი მრეწველობის განვითარებაზე და ა.შ.

მოიპოვალი 2013 წლის ბიუჯეტი შემოსავლებში 19 მლრდ 154 მლნ მანათის (24 მლრდ 386 მლნ 861 ათასი დოლარი) და ხარჯებში 19 მლრდ 810 მლნ მანათის (25 მლრდ 521 მლნ 813 ათასი დოლარი) ოდენობით არის დაგეგმილი. შემოსავლის 59%-ს ნაუთობისა და გაზის ექსპორტი იძლევა.

თავდაცვისთვის გამოყოფილია 1 მლრდ 528 მლნ 582 ათასი მანათი (1 მლრდ 947 მლნ 238 ათასი დოლარი), როცა 2012 წელს ეს მაჩვენებელი 1 მლრდ 407 მლნ 312 ათასი მანათის (1 მლრდ 791 მლნ 508 ათასი დოლარი) შეადგენდა.

გარდა ამისა, განსაკუთრებულ პროექტებსა და თავდაცვითი მნიშვნელობის ღონისძიებებზე 2013 წელს 1 მლრდ 172 მლნ მანათი (1 მლრდ 491 მლნ 956 ათასი დოლარი) დაიხარჯება.

Digidori-3

Lazika

ბიუჯეტის ერთ-ერთი მუხლი — სხვა ხარჯები, 1 მლრდ 997 მლნ 815 ათასი მანათი (2 მლრდ 543 მლნ 218 ათასი დოლარი) გამოირიცხული არ არის ასევე სამხედრო დანახარჯებს ითვალისწინებს.

წეწი მეზობელი ქვეყანა კვლავინდებურად დიდ ყურადღებას აქცევს სამხედრო მრეწველობის განვითარებას. გამოშვებული პროდუქციის ექსპორტი 2010 წელს 13 მლნ დოლარიდან 2011 წელს 18 მლნ დოლარამდე გაიზარდა და წელს ამ მაჩვენებლის გადაჭარბებაა მოსალოდნელი. სამშაშობლო წარმოების სამხედრო პროდუქციამ წამყვანი პოზიცია ცეცხლსასროლ იარაღს უკავია. თურქული კომპანია ISAS-ს ლიცენზიაში წარმოებული სამი მფრეღვის 9 მმ-იანი პისტოლეტები: Zefer-ი, Zefer-K და Inam-ი თავდაცვის, ოუსტიციის, საგანგებო სიტუაციების სამინისტროებისა და სხვა ძალიან სტრუქტურების შუიარაღებაში სატაბელო იარაღად შეუდგა.

სეროულად მზადდება 14,5 მმ-იანი სნაიპერული შაშხანა Istiqlal-ი, რომელსაც აზერბაიჯანელი სამხედროები ყარაბაღში იყენებენ. მოშაშაშობელოა ამავე შაშხანის 12,7 მმ-იანი ვერსია.

უმოკლეს დროში დაიწყება ახალი ნახევრად ავტომატური სნაიპერული შაშხანის, 12,7 მმ-იანი Mubariz-ის წარმოებაც.

Digidori-1

თურქულ კომპანია MKEK-თან მომზადებულია ავტომატური შაშხანების ერთობლივი პროექტი და ახლა ყველაფერი დამოკიდებულია აზერბაიჯანზე, რომელმაც შაშხანების რაოდენობა და პროექტში მონაწილეობის ფორმა უნდა განსაზღვროს.

ამის პარალელურად ბაქომ რუსებისგან AK-74M-ის წარმოების ათწლიანი ლიცენზია იყიდა და 2011 წლის მე-4 კვარტალში ავტომატების საცდელი პარტიაც გამოუშვა. სულ საწარმოო პროგრამა დაახლოებით 120 ათასი ავტომატის გამოშვებაზეა გათვლილი.

წარმატება არის ბორბლებთან მსუბუქი ჯავშანტექნიკის დამზადებაშიც, სადაც აზერბაიჯანის მთავარი პარტნიორი სამხრეთაფრიკული კომპანია Paramount Group-ია.

„პარამაუნის“ ლიცენზიით ბაქომ აწეოდა 25 Matador-ის და ამდენვე Marauder-ის ტიპის ჯავშანავტომობილო არმიას უკვე გადაეცა. თანაშრომლობა სამხრეთაფრიკელეთან გრძელდება და მიმდინარე წლის ბოლომდე დამატებით ორენ ტიპის კიდევ 35-35 ჯავშანმანქანა უნდა აიწესოს.

მსუბუქი ჯავშანავტომობილებით აზერბაიჯანის დაინტერესებას სხვა ქვეყნებიც ცდილობენ. აზერბაიჯანის სახელმწიფო სასახლო სამსახურის და მსინაგინ ვაჭრის განკარგულებაშია თურქული კომპანია Otokar-ის Cob-

ra-ს, Akrep ZPT-ს, Engerek-ისა და Land Rover Defender-ის ტიპის ჯავშანმანქანები, აგრეთვე ისრაელის Su-fa-ები და All Storm-ები.

ერეკლდება ინფორმაცია, რომ რამდენიმე ძალიანი სტრუქტურის შეკვეთით დამზადებული რუსული ჯავშანვეტომობილები **Скорпион ЛША Б** და ტრანსპორტიორები **Скорпион ЛША** გამოცდას გაეთვის.

მრავალფეროვანი ბორბლებიანი ჯავშანტექნიკა აზერბაიჯანს საუკეთესო მოდელის შერჩევის, ხოლო საინტერესო კონსტრუქციული იდეები, საიმედო აგრეგატები თუ ნაწილები 2012 წელს დაწვეული სამაშობო ჯავშანვეტომობილის პროექტირებაში გამოყენების საშუალებას აძლევს.

კოტა ხინს წინ ცნობილი გახდა, რომ აზერბაიჯანის თავდაცვის სამინისტროსა და რუსულ კომპანია „როსობორონექსპორტთან“ ხელმოწერილი შეთანხმებით „ურალკავონზაოდმა“ აზერბაიჯანის არმიას ტანკ **T-90C**-ს პარტია გამოუგზავნა. მანამდე კი უკრაინასთან მოლაპარაკება მიმდინარეობდა **T-84U Оплот**-ების შექმნის თაობაზე, ხოლო ანკარა კი ტანკ **Altay**-ს პროექტში მონაწილეობას სთავაზობდა.

ამის პარალელურად ისრაელის კომპანია **Elbit Systems**-ი განაგრძობს აზერბაიჯანის არმიის **T-72**-ების მოდერნიზაციას.

ბაქო დიდ ყურადღებას უთმობს სამხედრო ავიაციის განვითარებას, სადაც მთავარი პარტნიორები არიან რუსეთი და უკრაინა.

2011 წლის ბოლოს დაიწყო და მიმდინარე წელს უნდა დასრულდეს რუსეთიდან 24 საბრძოლო **Ми-35М** ტიპის შვეულმფრენის მიწოდება.

აზერბაიჯანის ბაზრისთვის იბრძვის

კიევიც. 2001-11 წლებში უკრაინამ კავკასიის ამ ქვეყანას 28 თვითმფრინავი (12 **L-39** და 16 **МиГ-29**) და 12 შვეულმფრენი **Ми-24** მიჰყიდა. ახლა კი ახალი საბრძოლო შვეულმფრენის **Ми-24ПУ1**-ისა და მრავალფუნქციონალური **Ми-8МСБ**-ისა პროგრამებში მონაწილეობას სთავაზობს. უკრაინული კომპანიები მონაწილეობას მიიღებენ სამხრეთაფრიკულ კომპანია **ATE Aerospace**-სთან ერთად მოქმედებულ **Ми-24**-ების **Ми-24 Super Hind**-ის პროგრამით მოდერნიზაციაშიც.

აზერბაიჯანს თურქეთამც შესთავაზა **ATAK**-ის პროგრამით შექმნილი შვეულმფრენის ერთობლევ წარმოებაში მონაწილეობა, თუმცა, ბაქოს პასუხი ჯერჯერობით უცნობია.

ისრაელის ტექნიკური დახმარებით მნიშვნელოვანი პროგრესია უპილოტო საფრენი აპარატების წარმოებაში.

2008-09 წლებში აზერბაიჯანმა ისრაელიდან მიღებული ნაწილებით ათათი **Orbiter-2**-სა და **Aerostar**-ის ტიპის

უპილოტო საფრენი აპარატი გამოიყენებოდა, ისრაელის **IAI**-ს დახმარებით კომპანია **Azad Systems**-მა უპილოტოების წარმოება დაიწყო და 2012 წლის ბოლომდე 60-მდე **Aerostar**-სა და **Orbiter-2M**-ს გამოუშვა.

ეს არასრული ჩამონათვლია იმ პროექტებისა თუ გეგმების, რომლებიც აზერბაიჯანმა თავდაცვისუნარიანობის ასამაღლებლად 2012 წელს განახორციელა.

საკუთარი სამხედრო წარმოების შესაძლებლობათა დემონსტრირების მიზნით ბაქო 2014 წელს იარაღის დიდი საერთაშორისო გამოფენის ჩატარებას აპირებს.

ყარაბაღის საკითხში აზერბაიჯანის მოწინააღმდეგე სომხეთმა 2013 წლის ბიუჯეტში შემოსავლის ნაწილში 1 ტრლნ 31 მლრდ ლარამით (2 მლრდ 500 მლნ დოლარი) და ხარჯებში 1 ტრლნ 151 მლრდ ლარამით (2 მლრდ 790 მლნ დოლარი) დაგეგმა.

თავდაცვის ხარჯები 187 მლრდ 778

Elbit Systems-ის მიერ მოდერნიზებული აზერბაიჯანული T-72

82 მმ-იანი ნალმსატყორცი MS Ashirim-ი

აზერბაიჯანული Marauder-ი

12,7 მმ-იანი სნაიპერული შაშხანა K-15

სომხური წარმოების თერმობარული რეაქტიული ჭურჭი ТБ-1

მლნ ღრამით (455 მლნ ლოლარი) განისაზღვრა და 2012 წელთან შედარებით 105 მლნ ლოლარით არის მოპატუბული.

მეორე წელია სომხეთი აქტიურად განაგრძობს თავდაცვისუნარიანობის ამაღლებაში საკუთარი ინტელექტუალური და სამრეწველო პოტენციალის გამოყენებას.

ოქტომბრის ბოლოს ერევანში საინტერესო გამოფენა შედგა, სადაც სომხურმა კომპანიებმა ბოლო წლებში შექმნილი აარადი და სამხედრო ტექნიკა აჩვენეს.

გამოფენაზე წარმოდგენილი იყო: 5,45 მმ-იანი საიერიშო ავტომატი K-3, საიერიშო ავტომატის ლულისქვეშა ქვეითსაწინააღმდეგო მსხვერვადი ფემ-

ბარა 3K-3, 5,45 მმ-იანი სპეცდანიშნულების სნაიპერული შაშხანა K-11M, 9 მმ-იანი პისტოლეტი K-25, მსხვილკალიბრანი 12,7 მმ-იანი სნაიპერული შაშხანა K-15, თერმობარული რეაქტიული ჭურჭი ТБ-1, 82 მმ-იანი ნაღმსატყორცი, ტრანსეგრები, უპილოტო საფრენი აპარატები (Krunk-25-1, Krunk-25-2, Baze) და მრავალი სხვა რამ.

წარმოდგენილი ნიმუშებიდან თერმობარული რეაქტიული ჭურჭები, უპილოტო საფრენი აპარატები სერიულად მზადდება და სწავლებებსა თუ ყარაბაღში გამოიყენება.

მიმდინარე წლის 11 აპრილს ერევანში ჩარეცვიანის ჩარხმშენებელ ქარხანას (სომხეთი) და კორპორაცია

„ურალვაგონზაოდს“ (რუსეთი) შირის ხელი მოქწევა ჩარჩო-შეთანხმებას, რომელიც სომხეთის ტერიტორიაზე ვაკუანსატეცი შეიარაღებისა და სამხედრო ტექნიკის რემონტისა და ტექნიკური მომსახურების ცენტრების შექმნას ითვალისწინებს. გამორიცხული არ არის, რომ ეს ცენტრები სომხური მსხუბუქი ვაკუანტექნიკის ნიმუშების დამზადებისთვისაც გამოიყენონ.

გაერთეულა საინტერესო ინფორმაცია, რომ ყარაბაღის ტერიტორიაზე KAMA3-ის ქარხნის ფილიალი ამოქმედდა.

ყარაბაღელებმა თოელისა და ნაგვის გასატანი მანქანების გამოშვებას მოკიდეს ხელი, თუმცა, სომეხი გამომგონებლები, ალბათ, „კამაზის“ შასის სამხედრო დანიშნულებითაც გამოიყენებენ. მართალია, „კამაზის“ ოფისმა ეს ინფორმაცია უარყო, მაგრამ შესაძლოა ავტომობილის დეტალები და ნაწილები ყარაბაღში კონტრაბანდული გზით ხვდება.

საქართველოს სახელმწიფო ბიუჯეტის პროექტით 2013 წელს შემოსავალი 8 მლრდ 710 მლნ ლარით (5 მლრდ 232 მლნ 500 ათასი ლოლარი) არის განსაზღვრული, საიდანაც თავდაცვაზე 690 მლნ ლარის (414 მლნ 500 ათასი ლოლარი) გამოყოფა იგეგმება.

2011 წელს თავდაცვაზე 728 მლნ ლარი 427 ათასი ლარი (437 მლნ 600 ათასი ლოლარი) დიხარჯა, ხოლო მიმდინარე წლისთვის 676 მლნ 500 ათასი ლარია (406 მლნ 403 ათასი ლოლარი) გამოყოფილი.

იმედია, მომავალი წლის ბიუჯეტში გათვალისწინებული იქნება თანხები საცდელ-საკონსტრუქტორო სამუშაოებზეც.

მი თუერო, რომ 2011-12 წლებში ქართველმა სამხედრო ინჟინრებმა იარაღისა და სამხედრო ტექნიკის მრავალი ნიმუში წარმოადგინეს.

მაი შირისა: ვაკუანტეციმობილები Didgori-1 და Didgori-2, ქვეითთა სარბილო მანქანა Lazika, 122 მმ-იანი ხალკოლო ცეცხლის რეაქტიული ხსტემა, უპილოტო საპერო სისტემა, 73 მმ-იანი ერთეგრადი ხელის ვუმბარსატყორცი, 40 მმ-იანი ლულისქვეშა ფემბარსატყორცი, უხბო ვუმბარტყორცი „მეფერო“, 60 მმ-იანი, 82 მმ-იანი და 120 მმ-იანი ნაღმსატყორციები და სხვ. თუმცა, ზოგიერთი მათგანი კონსტრუქციულად თუ კარგად იყო მოფიქრებული, სხვებს აშკარად პარიისთვის შექმნილის ელოფერი დაკრავდა.

საზღვაო უპილოტოები

უპილოტო მცურავი საშუალების შექმნის იდეა საკმაოდ ძველია. სამხედრო დანიშნულების უპილოტო კატარის პერსპექტიულობა ფიზიკოსმა ნიკოლა ტესლამ ჯერ კიდევ 1921 წელს წიგნში „ჩემი გამოგონებები“ ასე აღწერა: „მათი გამოჩენა მხოლოდ დროის ამბავია. ისინი საკუთარ ინტელექტზე დაყრდნობით იმოქმედებენ და სამხედრო საქმეში რეფლუციას მოახდენენ“. მართალია ინტელექტის თაობაზე საუბარი ჯერჯერობით ნაადრევია, მაგრამ ყველაფერი დანარჩენი ტესლამ ზუსტად აღწერა.

თორიის გარდა, ტესლამ საკუთა-

რი გამოგონება დააბატენტა („თელიანი კეიპაუებისა და მცურავი საშუალებების კონტროლისა და რადიომართვის მოწყობილობები“) და პროტოტიპიც ააგო — 1,8 მ სიგრძის ნეი ელექტრომძრავით, აკუმულატორითა და რადიოსიგნალების მიმღები მოწყობილობებით.

რეალურ გამოყენებამდე საქმე არ მივიდა. თუმცა, სამხედრო სამინისტროსთვის საკუთარი გამოგონების ბრანდერის სახით მივიღვას აპირებდა. ტესლას ჩანაფიქრით, დინამიტით დატვირთულ ნავს მოწინააღმდეგის ზომალდის ჩაძირვა ტორპედოს მსგავსად

შეელო. მთავრობამ მეცნიერის იდეა მოიწონა, მაგრამ ვიდრეზე უარი თქვა.

უპილოტო მცურავი საშუალებების თემატიკას მთერე მსოფლიო ომის დროს დაუბრუნდნენ. ყველაზე დიდი გამოცდილება ამ საქმიანობაში გერმანელებმა დააგროვეს და იმ დროს ყველაზე ცნობილ უპილოტოდ „გოლიათის“ ტიპის თვითმავალი ნაღმი ითვლებოდა. ის დისტანციურად იმართებოდა და 100 კგ ფეთქებადი ნივთიერება გადაჰქონდა. 1944 წელს „გოლიათის“ ავტორებმა Ferngelenkte Sprengboote-ის ტიპის რადიომართვადი ბრანდერები შექმნეს, თუმცა, მათ ფართო გამოყენებამდე საქმე არ მისულა.

„ცვი ომის“ პერიოდში უპილოტო ტექნიკაზე, მათ შორის მცურავ საშუალებებზე, მუშაობა უფრო ინტენსიურად მიმდინარეობდა. 1954 წელს აშშ-ის ფლოტის დაკვეთით საზღვაო ნაღმების უპილოტო ტელემართვადი მტრალავი შეიქმნა.

ამერიკული უპილოტო კატარა Owl MK II. მსგავსი ტიპის სხვა უპილოტო მცურავი საშუალებებისგან განსხვავებით ის ოპერატორის აუცილებელ კონტროლს საჭიროებს. ოპერატორისგან დაშორების მაქსიმალური მანძილი 15 კმ-ია. Owl-ს შეიარაღება არა აქვს და მისი დანიშნულება მხოლოდ სადაზვერვო ოპერაციების ჩატარებაა.

აშშ-ს ყურადღების მიღმა არც სადაზვერვო უპილოტო მცურავი საშუალებები რჩება

Silver Marlin — ისრაელის მორიგი ქმნილება უპილოტო კატარღების სფეროში

საზღვაო განაღმების უპილოტო რადიომართვად კატარღებს დანი-ში (Stanflex-3000), შვედეთსა (Sam-II ACV) და გერმანიაში აგებდნენ.

დღეს არანაკლებ აქტუალურია უპილოტო კატარღების შექმნის პერსპექტივა. თორღულად ამ სახის მცურავ საშუალებებს ნებისმიერი ამოცანის შესრულება შეუძლიათ.

ლიდერები ამ სფეროში აშშ-ი და ისრაელი არიან. 2006 წელს ამერიკულმა General Dynamics Robotic Systems-მა უპილოტო მცურავი პლანტფორმა Draco აავო. უნივერსალურობის წყალობით მისი გამოყენება სხვადასხვა ოპერაციაში შეიძლება. შექმნილია კატარღის ოთხი ვარიანტი: სარაკეტო, სადესანტო და პიდროლო-კატორიანის ორი ვერსია. საბრძოლო ვითარებიდან გამომდინარე, კატარღები სხვადასხვა მეთოდით იმართება.

ხველაზე მარტოვია პულტით რადიომართვა. თუმცა, დამკვეთის სურვილისამებრ, მართვის უზრუნველყოფა

ფა თანამგზავრიდან GPS-სისტემით ან უპილოტო საფრენი აპარატინდანც შეიძლება.

სამხედრო უპილოტო მცურავი საშუალების შექმნის პროგრამების დამკვეთი აშშ-ის ფლოტიან. თუმცა, მიზეზთა გამო მთავრობამ დაფინანსება შეწყვიტა და ბევრი საინტერესო პროექტი გაჩერდა.

ერთ-ერთია Radix Marine-ს მიერ 2002 წელს შექმნილი 11 მ სიგრძის Spartan Scout-ი. მას რადარი, ვიდეოკამერების სისტემა და შეიარაღების უნივერსალური პლანტფორმა ჰქონდა. მასზე მსხვილკალიბრიანი ტყვიამფრქვევის ან მართვადი რაკეტების განთავსებაც შეიძლებოდა. პირველი პროტოტიპი 2003 წელს აიგო. გამოცდაზე Spartan-მა თავი კარგად წარმოაჩინა, მაგრამ თავდაცვის უწყებამ მასზე უარი თქვა და პროექტის მხარდაჭერაც შეწყვიტა. დღეს ინტერნეტშიდან მწარმოებელი კომპანიის საიტიც გამქარაღია, თავად კატარღის ბედი კი უცნობია.

მოდიფიკაცია — Silver Marlin
სიგრძე — 10,6 მ
სასარგებლო დატვირთვის წონა — 2500 კგ
მაქს. სიჩქარე — 83 კმ/სთ-ში
უწყვეტი ცურვის ხანგრძლივობა — 24 სთ
დიდი ხომალდის აღმოჩენის დისტანცია — 16 კმ
ავტონომიური რეჟიმში შეუძლია 500 კმ-მდე რადიუსის ტერიტორიის პატრულირება

არანაკლები წარმატება აქვს ისრაელს და დღევანდის შეიარაღებაში მიღებულ ერთადერთ უპილოტო კატარღს ებარაული Rafael-ი აწარმოებს.

Protector-ის (ქართულად „მცველი“) დანიშნულებაა ანტიტერორისტულ ოპერაციებში მონაწილეობა, ამიტომაც მას ავტონომიურობის მაღალი მაჩვენებელი აქვს. იდეალურ პირობებში ოპერატორი ამ უპილოტო კატარღის მოქმედებაში არ უნდა ერღვედეს. გამოიწვევის შემთხვევა ერთდროულად რამდენიმე ერთეულის შეთანხმებული მოქმედების უზრუნველყოფაა. ღია ზღვაში სამოქმედოდ Protector-ი პატარაა, თუმცა, სანაპირო ან სამდინარე ოპერაციებისთვის იდეალური საშუალებაა.

რადიოსიგნალით მართვადი სამხედრო ტექნიკის მთავარი მტერი რადიოეკვტრონული ბრძოლის საშუალებებია. თუ რადიოსიგნალი დაეზო, მაშინ უპილოტო თვითმფრინავი ან კატარღა გამოუსადეგარი გახდება. ამიტომაც სპეციალისტები ცდილობენ, უპილოტო მცურავი საშუალებების პროგრამულ უზრუნველყოფაში ავტონომიური მოქმედების შესაძლებლობა ჩაღონ.

თავისი ფუნქციის შესასრულებლად, კატარღა სხვადასხვა სახის ოპტიკალური ელექტრონული დამზნების სისტემებით არის აღჭურვილი (მათ შორის ინფრაწითელი და ღამის ხედ-

ებრაული Protector-ი შეიარაღებაში მიღებული მსოფლიოში პირველი უპილოტო მცურავი საშუალებაა

ვის). შეიარაღება ორ სიბრტყეში სტაბილიზებულ Mk 49 Typhoon-ის ტიპის უნივერსალურ პლასტორმაზე თავსდება და ამოცანიდან გამომდინარე, მასზე შეიძლება 12,7 მმ-იანი ტყვიამფრქვევის, ექვსლულიანი 7,62 მმ-იანი „მინიგანის“ ან Mk19-ის ტიპის ავტომატური ყუმბარსატყორცის დაყენება.

საბორტო კომპიუტერში ჩადებული ფუნქციით, საჭიროების შემთხვევაში, კატარღას ცეცხლის გახსნა ოპერატორის ჩაურევლადაც შეუძლია, მაგრამ უშირაღ ტყვიამფრქვევს მაინც ადამიანი აკონტროლებს.

დღეს ისრაელი „მცველებით“ აქტიურად ვაჭრობს. საკუთარი არმიის გარდა, ისინი სინგაპურის შეიარაღებულმა ძალებმა და აშშ-ის სამხედრო-საზღვაო სტრუქტურებმაც შეიძინეს.

პრაქტიკულად ყველა პროექტი შესაძლებლობებითა და მათზე დაკისრებული ფუნქციებით ერთმანეთისგან დიდად არ განსხვავდება. თანაც, ტესტის პატენტისგან ისინი აჯობდნენ თანამედროვე კომპიუტერული სისტემებით გამოირჩევიან. სხვა რაიმე განსაკუთრებული უპილოტო მცურავ საშუალებების სფეროში არ მომზადრან.

კიდევ ერთი უბრაული ფორმა, რომელიც უპილოტო მცურავ საშუალებებს ქმნის, Elbit-ია. თვისი Silver Marlin-ი მან 2007 წელს წარმოადგინა. ამჟამად მცირე ოდენობით მას სერიულადაც აწარმოებენ.

10 მ-იანი კატარღა მრავალფუნქციურია და მისი გამოყენება საზღვაო ნაღმების აღმოჩენა-განადგურების, ანტიტერორისტულ ან სამიქრო-სამამუკვლო ოპერაციებში შეიძლება.

შეიარაღების სახით Silver Marlin-ზე 7,62 მმ-იანი ტყვიამფრქვევია დაყე-

მესამე ქვეყანა, რომელიც აშშ-სა და ისრაელის შემდეგ უპილოტო კატარღებს ავებს, შეეფთავა. 300-400 კგ-იანი მსუბუქი „პირანიები“ მაღალი მანევრულობით გამოირჩევიან და სადაზვერუო ფუნქციებს ასრულებენ

ნებული, ხოლო სპეციალური სისტემა სამიზნის ავტომატურ გაცილებასა და კატარღის მოძრაობისას ზუსტად სროლის საშუალებას იძლევა.

უპილოტო საფრენი აპარატების მსგავსად, უპილოტო მცურავი საშუალებების გასაღების ბაზარიც საკმაოდ

დიდა. მსხვილი პორტებისა და საზღვაო აკვატორიების პატრულირებასთან ერთად, მათი გამოყენება სახიფათო ზონებში საჯარო ხომალდების შეკობრებისგან დასაცავად ან უშუალოდ მკობრებისგან საბრძოლველად შეიძლება.

ალექსანდრე ავაძიძე

რამდენიმე წლის წინ ამერიკულმა კომპანია Zyvex Marine-მ ახალი ტიპის კატარღაზე დაიწყო მუშაობა. ჩანაფიქრის თანახმად, მომავალი „პირანი“ როგორც პილოტირებად, ასევე უპილოტო ვარიანტად უნდა გამოყენებინათ. 16 მ სიგრძის კატარღას 3-3,5 ტ სასარგებლო დატვირთვა და 3000 კმ-მდე სვლის მარაგი უნდა ჰქონოდა.

მაღალი საზღვაო მახასიათებლების მიღწევა მწარმოებელი კომპანიის მიერ შექმნილი მასალიდან დაშვადებული კორპუსის ხარჯზე მოხდა.

2011 წელს „პირანიის“ გამოცდა დაიწყო. კორპუსი ძირფეხვიანად შეიცვალა. დეტალური ინფორმაცია „პირანიის“ შესახებ არ მოიპოვება. ცნობილია, რომ ამჟამად კონსტრუქტორები ერთდროულად ორ: LRV-11-ისა და შედარებით დიდ LRV-17-ის ტიპის კატარღებზე მუშაობენ. ორივე მათგანი ერთდროულად ორ — პილოტირებად და უპილოტო ვარიანტად შეიქმნება.

ორივეზე შეიარაღების მოდულური პრინციპი გამოყენებული, ანუ დასახული ამოცანიდან გამომდინარე, შეირჩევა 7,62 მმ-იანი ან 12,7 მმ-იანი ტყვიამფრქვევი, ან 40 მმ-იანი ავტომატური ყუმბარსატყორცი, მომავალში ხომალდსაწინააღმდეგო რაკეტებიც გამორიცხული არ არის.

არ არის გამორიცხული, რომ უახლოეს მომავალში მსგავსმა კატარღებმა საბრძოლო ეფექტურობით მცირე სარაკეტო და საარტილერიო ხომალდებს აჯობონ

საგარეო უსაფრთხოება

საქართველოს
ჰაერსაფრთხოება

Z-10

101

ადამიანები იარაღსა და აბჯარს სანადიროდ, თვის დასაცავად და სხვა ხალხთან საბრძოლველად ათასობით წლის განმავლობაში იყენებდნენ. იარაღი არის შეიარაღება, რომელსაც ერთი ადამიანი ატარებს. ჯეჟმანი არის ისეთი რამ, რაც ადამიანს აცვია ან ატარებს იმისათვის, რომ თუი დაზიანებისგან დაიცვას. ადრეულ ეპოქაში ჯეჟმანს ხისგან ან ტყვიისგან ამზადებდნენ და პირველი იარაღი კი ხისგან ან ქვისგან იყო დამზადებული.

▼ ლეონტიძის პრილაში, აქ 1959 წელს გერმანელმა დაამარცხეს უნგრელების გაცოლებით მრავალრიცხოვანი ჯარი. გერმანელმა წარმატებას მიაღწიეს იმდრო, რომ ვიციის პურანგები უცვლია და ახალი ტიპის იარაღი შეიქმნა.

102

ზოგიერთი ადრეული იარაღი ქვისაგან იყო გამოკვეთილი. უძველესი ადამიანები ასიათასობით წლის წინ ცხოვრობდნენ. არქეოლოგებმა (მეცნიერები, რომლებიც ძველი ადამიანების ნაშთებს სწავლობენ) იპოვეს უძველესი ადამიანის მიერ გაკეთებული იარაღები, რომლებიც წაწვეტებული ქვისგან არის დამზადებული.

▲ ეს ხელეული ქვის ერთი ნატეხისაგან არის გაკეთებული. მას ხელში იჭრდნენ და მტერს უბეჭდენ.

103

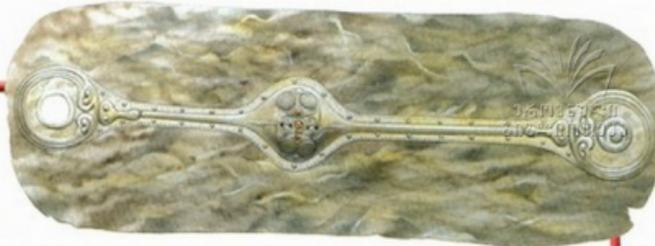
უძველეს იარაღებს იყენებდნენ როგორც სანადიროდ, ისე ბრძოლისათვის. არქეოლოგებმა იპოვეს მსხვილი რქისანი პირუტყვების, ირმებისა და მამონტების ძვლები და დააფიქსურეს, რომ ისინი უძველესმა ადამიანებმა მოინადირეს და დახოცეს ქვის იარაღებით.

▼ დაახლოებით 75000 წლის წინ შუბებს სჭრდნენ ქვის წვერი, რომლებზე ხის სახელური ტყვის დევეებით იყო მაყარებული.

104

ადრეული მემორები აბჯარს არ იყენებდნენ. ისტორიკოსთა აზრით, უძველესი ადამიანები ერთმანეთს საუკეთესო სანადირო ადგილების ან წლის დასანარჩუნებლად ებრძოდნენ. საერარაოდ, ბრძოლაში არ იყენებდნენ აბჯარს, უფრო მოწინააღმდეგის მოგერიებაზე იყვნენ ორიენტირებული.

105

ფარები ადრეული ხანის თევზსაცემი იარაღი იყო. შუბით ვანგმძივად შეიძლება შეეჭრებინა ხელში დაკეცილ ხის ნატეხს. მალე დაიწვეს ფარების გამოყოფა სწორხაზობრივი ხის ნატეხისგან, რომელსაც უკან სახელურს უკეთებდნენ. მოგვიანებით სხვადასხვა მასალის — მეტალისა და ტყვის გამოყენებაც დაიწვეს.

► კეთილი მაგარი ქაა, რომელიც შეიძლება გამოამინდეს და შრედაც დაიშალოს ძალიან ბევრ ფორმად, სხვადასხვა ტიპის იარაღის შესაქმნელად, მაგალითად, ისრების წვერების ან ბუჩქების.

▲ დაახლოებით ახ. წ. 300-იან წლებში ევროპულ კლტებს აკეთებდნენ ღამის ფარებს, რომლებიც მორთული იყო ბრინჯაოთი და ფერად მინაქრით. ზოგიერთი ამის შტეგის, რომელიც ღონისძიებას ნაყოფი, ცერებრინების დროს გამოიყენებოდა.

106

შუბი ერთ-ერთი პირველი ეფექტური იარაღი იყო. ბევრი ადრეული ხანის შუბი ხის პალზე დამკვრებული ქვისაგან იყო გაკეთებული. შუბის მუშეობით ადამიანს შეეძლო მტერს ჯერ კიდევ მანამდე მისწვლილმდე, სანამ ხელნართული ბრძოლის მანძილზე მიუახლოვდებოდა. უძველესი შუბები 400000 წლისა და ისინი ვერმანიაში იპოვეს.

დასურვენი

ბრძოლის უძველეს ნაკვეთს კრახინაში, ზოგჯერ ამაში მაყარეს. აქ იპოვეს 120000 წლის წინანდელი ადამიანის ჩონჩხი, რომელსაც ქვის შუბის ნაცევის კეპი ეტყობოდა.

სასეინრო თბომავალი „ფსოს“ ახლა ვირთში დამსვენებლებს ემსახურება

კაზარლები 1992-93 წლების აფხაზეთის ომში

დასასრული. დასაწყისი იხ. „არსენალი“ N20-23, 2012

ომის ბოლო დღეები

20-21 სექტემბრისთვის სოხუმის დამცველთა მდგომარეობა უფრო დამძიმდა — რუსეთის მხარდაჭერით შეტევებზე წამოსული აფხაზური და ჩრდილოკავკასიური ფორმირებების მოკერიბა ვეღარ ხერხდებოდა და იმ ვითარებაში მთავარ ამოცანად მშვიდობიანი მოსახლეობის გადარჩენა დადგა.

ბლოკირებული ქალაქიდან რამდენიმე ათეულ ათასი კაცის სწრაფად გამოყვანის შედარებით უსაფრთხო გზა ზღვაზე გადიოდა, სადაც ინიციატივას მოწინააღმდეგე ფლობდა და მისი აღკვეთის საშუალებები საქართველოს არ გააჩნდა.

აფხაზური კატარღების აქტიურობის მიუხედავად, ბათუმის, ფოთისა და სოხუმის პორტების სასეინრო თბომავლების, ბუქსირების, სეინერებისა და სხვა მცურავ საშუალებათა ეკიპაჟები სარისკო რეისებს მაინც ასრულებდნენ.

სასეინრო თბომავალ „გუდაუთის“ კაპიტანი ღაბაია ნარსია: „22 სექტემბერს ფოთიდან სხვა გემებთან ერთად გამოვედი სოხუმთან მშვიდობიანი მოსახლეობის გამოსაყვანად. სკურმის რაიონში „ფსოს“ კაპიტანმა გადმოძახა, უკან დაბრუნდიო. ნაპირისაკენ წვეყდა და ამ დროს სროლა გაისმა. აფხაზურმა „გროფმა“ „ფსოს“

უს“ უმართავი რაკეტები ესროლა, მაგრამ ვერ მორატყა. გემები დაიფანტნენ და „გროფთან“ ვეულაზე ახლოს „გუდაუთა“ აღმოჩნდა. კატარღა მომადგა და გემბანზე ორი რუსი და აძღნევე აფხაზი ბოვეიკი ამოედა. გავეჩხრიკეს, იარაღს ეხებდნენ.

რა იარაღი გვექნებოდა, როცა ყოველი ურისის შემდეგ ფოთსა და ბათუმში გვამოქმედნენ.

გუდაუთაში წაგვიყვანეს. მე, როგორც ასაკოვანს, შედარებით თავუკავებულად შექცეოდნენ. ბანაკში იყო ერთი უკრაინელი ბოვეიკი, გვარად ტაზაკი, რომელიც მფარველობდა და მიცავდა. ეკიპაჟის დანარჩენ 3 წევრს კი სცემდნენ“.

მცურავი აშუე „ჩერნომორც-9“-ის კაპიტანი ჯონი კუბლაჟშილი:

„26-ში საღამოს ბათუმერის მახლობლად ვიყავით და ნაპირიდან მოსახლეობას ვიღებდით. ვიღეკით იმ დრომდე, სანამ არ დეერწმუნდით, რომ სანაპიროზე ეკუკუაციის მსურველი არც ერთი კაცი აღარ დაჩა.

ბორტზე 360 კაცი ავიყვანეთ, ვეულანი შექლებიდაგვარად განათავუკით და ჩხმარება აღმოუჩინეთ.

ფოთისაკენ ჩვენთან ერთად სოხუმის პორტის სამეცინერო-საკველი გემი „ვექტორი“ მოემართებოდა. დაუცველ გემებზე რამდენიმე ასეული ქალი, ბავუი, მოხუცი და ღაჭრილი იყვნენ, რომლებიც მოწინააღმდეგის საპარო თუ საზღვაო თავდასხმებისაგან სრულიად დაუცველი იყვნენ“.

დეიზინის შტაბის უფროსი უფრ. ლეიტენანტი ღაბაია ნარსია: „სანაპირო დაცვის დეიზინის პირადი შემადგენლობიდან ხმელეთზე 70-მდე მუხლგაური იბრბოდა.

ჩენი მობილური ჯგუფები საყომენდანტო ოცეულის მეთაურის უფროსი, ლეიტენანტ სერგო სილაგაძის დაქვემდებარეში იყვნენ და იბრბოდნენ იქ, სადაც ქალაქის დამცველებს ვეულაზე შეტად უჭირდათ.

მუხლგაურები მოწინააღმდეგე ბრბოლებში კაპანი-ლინდეაგს რაიონში, აჭნადარის მიმართულებაზე, სოფელ შრომასთან, სოხუმში, რუსებზე ლეკურ საავადმყოფოსთან და ა.შ.

ქვეყნის ერთიანობისთვის ომს სიცოცხლე შეწირეს: უფროსმა ლეიტენანტმა სერგო სილაგაძემ, შემდეგმა ნური აფრასიმემ, ლეიტენანტმა ეშვარ ბენიქემ („სტრიჟ“ №02-ის მეთაური), შლავა ქოშეთიანმა („ოლორის“ მეთაურის მოადგილე), სერგანტმა ამირან გვერტაქემ...

დეიზინის განკარგულებაში დარჩენილი „განთიადი“ ბათუმერის აეროპორტის რაიონში იყო და სოხუმთან მოსახლეობის ეკუკუაციით დაკავებულ ქართულ გემებსა და კატარღებს იცავდა.

„სტრიჟები“ კი ხალხს ეკუკუაციაში მოწინააღმდეგე და რეიდზე მდგომ გემებთან თითოეულს ყოველ გზობაზე 10-12 კაცი მიჰყავდა.

ეკუკუაციის დასრულების შემდეგ „სტრიჟები“ ფოთში გადავიყვანეთ, ხო-

ლო „ოლგები“ კი სოხუმის დატოვების წინ გვიანადგურთა ევაკუაცია კი ქაოსურად, სანაპირო ზოლის მაჭარაკაბატეშების მონაკვეთზე მიმდინარეობდა“.

ევაკუაციის შავი ზღვის ფლოტის მონაწილეობა

ეითარება იმდენად გართულდა, რომ საქართველოს ზღვამდევნობამ დასახმარებლად რუსეთს მიმართა.

25 სექტემბერს 2-00 სი-ზე სოხუმის პორტში კონტრაბანდირაბმა ნიკოლა მიხაილენკოვმა შვეი ზღვის ფლოტის მამუკელი გემი „ეპრონი“, დიდი სადესანტო ხომალდები **БДК-69** და „კონსტანტინ ოლმანსკი“ შემოიყვანა. ჩასხდომის უსაფრთხოებისთვის პორტიდან დაახლოებით 5 მილში მტრალაი ხომალდი „სნაიპერიც“ დადგა. მცურავ სამულებზე მოსახლეობის მიღება სეპარატისტთა საბრძოლო შეეულმფრეებისა და არტილერიის დარტყმების თანხლებით მიმდინარეობდა, მაგრამ ამის აღკვეთისთვის რუსები არაფერს აკეთებდნენ.

25 სექტემბერს 19 სი-თვის ხომალდებმა ღტოლოვიები მიიღეს და „ეპრონი“ კურსი — სიჭვსკენ, ხოლო დანარჩენებმა კი ფოთისკენ აიღეს.

სამხედრო ხომალდებთან ერთად პორტიდან მშვიდობიანი მოსახლეობა გამოიყვანეს სასიერო თბომავლებმა: „ამტყელმა“, „ფსოუმ“, „რადუგა 7“-მა, „ელადიმერ ფაულამ“ და სხვებმა.

აფხაზური „გროფები“ ევაკუაციისთვის ზღვის შემლის შეეცადნენ, მაგრამ აღმირალმა მიხაილენკოვმ სეპარატისტებთან რადიოკავშირით მოლაპარაკება გამართა, რითაც მათი სიფხიზე მოადუნა და ფოთში ხალხი მშვიდობიანად ჩაიყვანა.

25 სექტემბერს რუსულმა ხომალდებმა სოხუმის პორტიდან 3373 კაცი გაიყვანეს.

26 სექტემბერი

ამ დღეს სოხუმს აფხაზთა მოიერიშე თვითმფრინავები და საბრძოლო შეეულმფრეები განუწყვეტლევ ბომბავდნენ, ხოლო ქალაქის თითქმის ყველა რაიონსა თუ ქუჩაში გააფთრეული ბრილა იყო.

ასეთ პირობებში ევაკუაციისთვის პორტის ან პორტის მიმდებარე სანაპირო ზოლის გამოყენება სარისკო ჩანდა, ამიტომ აღმირალმა მიხაილენკოვმ მშვიდობიანი მოსახლეობის მიღება სანაპიროდან დასორებით, პანსირაბტ

„ლიტერატურნაია გაზეტას“ გემსაღკომის რაიონში გადაწყვიტა.

იქ კი ევაკუაციის მოლოდინში იმდენი ხალხი მგროვდა, რომ შვეი ზღვის ფლოტის სარდალმა, აღმირალმა ედუარდ ბალტინმა ხომალდებზე მგზავრების სამხედრო დროის შესახების ნორმით (1 კვ მ ერთი კაცი) მიღების ბრძანება ვასცა.

მისეე ბრძანებით მშვიდობიანი მოსახლეობის გამოყენაში მტრალაი ხომალდი „სნაიპერიც“ ჩაერთო.

ზომით უფრო დიდი **БДК-69** ხალხს უშუალოდ ნაპირიდან იღებდა, ხოლო რეიდზე ჩამომდგარ „ოლმანსკის“ კიჩის აპარულთან ბორტით „ელადიმერ ფაულამ“ მიადგა. ეს უკანასკნელი ერთგვარი მცურავი გემსაღკომის დანიშნულებას ასრულებდა და მასთან ხალხი ნაპირიდან რუსული სადესანტო ხომალდების ორ ბარკასს (თითოეული 38 კაცს იტყვდა) მიკვედა.

1993 წლის 25 სექტემბერი — სოხუმის პორტში შემოსული დიდი სადესანტო ხომალდები N148 БДК-69 და „კონსტანტინ ოლმანსკი“

1993 წლის სექტემბრის აფხაზეთი

ლი. ამ ოპერაციაში მონაწილე ერთმა რუსმა ოფიცერმა 1993 წლის სექტემბრის სოხუმი 1942 წლის ოდესსა და სვესტროპოლს შეადარა. ამ ქალაქებს მართლაც ბევრი საერთო ჰქონდა — ტყვეების წვიმა, ჭურვების აფეთქებები, ცეცხლმომღებელი სახლები, სისხლი, ადამიანთა მსხვერპლი...

ფუფხვარი საზღვარ ბრძოლა ფოთთან

26 სექტემბრის 16 სთ-ზე შვიი ზღვის ფლოტის ზომადები ზღვაში გავიდნენ და რუსი მებრძოლების იმედით მათ მიჰყვნენ სასიყინო თბომაგლები: „ამტყველი“, „ფსოუ“, „რადუგა-7“, „ვლადიმერ ფაწულია“ და სხვები.

სოხუმის პორტის მცურავ საშუალებათა ფოთისკენ წასვლამ აფხაზთა უკმაყოფილება გამოიწვია და გემების დაკავების მოლოდინში მყოფი აფხაზური „გრიფები“ ზღვაში დადგნენ.

ადმირალმა მიხაილენკოვმა ზომადები ფოთისკენ სანაპიროს პარალელური კურსით წაიყვანა, რითაც აფხაზები დაბანია. მალე აფხაზები შეცდომას მიხედნენ, კონჯოის დაედგნენ და ფოთის მახლობლად წამოქანებნენ.

პორტს ერთდროულად რამდენიმე ათასი კაცის შემოჭვანით სირთულეები რომ არ შეტკეზნოდა, БДК-69 დაწინაურდა და მამინვე აფხაზური „გრიფების“ მიზანში მოექცა, ამიტომ ზომადები ისევ კონჯოის დაუბრუნდა. მოულოდნელად კონჯოის თავზე

ჯერ ერთი, ხოლო მცირე ხნის შემდეგ კი მეორე მანიაობელი მაშხალა აინთო, რაც „გრიფების“ შეტევაზე გადასვლას ნიშნავდა.

ბოლოში მყოფ „სნაიპერს“ „გრიფებიდან“ ესროლეს და ზომადიდან 4-5 კაბულტოვზე ჭურვების აფეთქებით წარმოქმნილი წყლის სვეტები აღიმართა.

საპასუხოდ „სნაიპერიდან“ გამაფრთხილებელი გასროლები შესრულდა და აფხაზებს რადიოკავშირით აცნობეს, რომ ყველა კატარა საზომადლო რადიოლოკაციური სადგურების თანხლებასზე იყო აყენილი და თუ სროლას არ შეწყვეტდნენ, მამინ გამაფრთხილებ

ბელი გასროლებს შემდეგ გასანადგურებელი ცეცხლი გაიხსნებოდა.

გაფრთხილებამ იმოქმედა, აფხაზებმა დგნა შეწყვიტეს და უკან გაბრუნდნენ.

დიდი საბრძოლო წარსულის მქონე შვიი ზღვის ფლოტმა აფხაზურ „გრიფებთან“ ბრძოლას თავი აარიდა და ადმირალმა მიხაილენკოვმა ეს ასე ახსნა: „აფხაზთა სწრაფმაგალ და კარგად შეიარაღებულ კატარებთან დაუცველი გემებითა და ლტოლვილებით ბრძოლაში ჩაბმა საუკეთესო ვარიანტი არ იყო“.

იმ დროს აფხაზეთის სანაპიროსთან იმყოფებოდა ფრეგატი „ლადინ“ და რამდენიმე სასაზღვრო საპატრულო ხომადლი, რომლებიც კონჯოის დასაცვადა და ყველა აფხაზური „გრიფის“ ჩასაძირადაც სრულიად საკმარისი იყო.

რუსული მონაცემებით იმ დღეს სოხუმიდან 7597 კაცის გამოყვანა მოხერხდა.

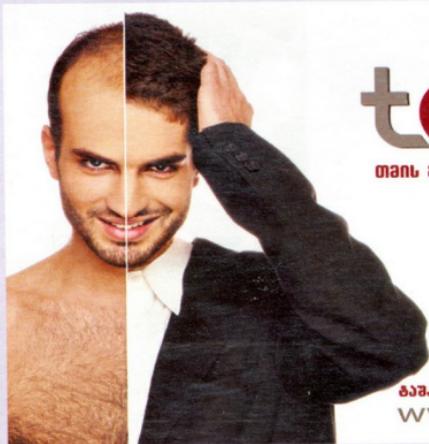
შესამე რეისისას რუსულმა ზომადებმა რეიდზე ბარკახებით ნაპირიდან 2818 ცეცხლი მიიღეს და 29 სექტემბერს დილით ფოთში ჩაიყვანეს.

შვიი ზღვის ფლოტის ზომადებმა აფხაზეთიდან სულ დაახლოებით 14 ათასი კაცი გადაიყვანეს.

რამდენიმე ათასი კაცი გამოიყვანეს ქართულმა სამოქალაქო გემებმა: „ამტყველი“, „ფსოუ“, „ვლადიმერ ფაწულია“, „რადუგა-7“-მა, „ვექტორმა“, „ჩერნომორუცა“-მ, „კონსტანტინე რუკვიამ“, „კოდრამ“ და სხვებმა.

მოსახლეობის ევაკუაციაში ასევე მონაწილეობდა საქართველოს სამხედრო-საზღვრო ძალების პატარა სადგარსანი კატარა მტმ-01.

თეზურ ჩაჩანიძე

talizi

თბილისის ბალანსირების მხანარი

ბაჟანგანის 27, ბაღ: 2141515
www.talizi.ge

საფრანგეთის შეიარაღებული ძალების საკვირვალე ოპერაციების ქვედანაყოფი COS-ი

1992 წელს საფრანგეთმა აშშ-ისა და დიდი ბრიტანეთის მსგავსად, შეიარაღებულ ძალებში სპეციალური ოპერაციების ქვედანაყოფი COS (Commandement des operations spéciales) შექმნა, სადაც გაერთიანდნენ შეიარაღებული ძალების ის ნაწილები და შინაური ბრძოლა, რომლებიც მტრის დრმა ზურგში დაზეფრავზე, დეფერსიებასა და სხვა სპეცდავლებათა შესრულებაზე იყვნენ პასუხისმგებელი.

გარდა ამისა, COS-ს დაეკუთვნება ბარნენ საბრძოლო მოქმედებათა უზრუნველყოფის ქვედანაყოფები.

ასეთმა გაერთიანებამ ხელი შეუწყო სხენებული ნაწილების წერთან-აღჭურვას, მოქმედებათა უკეთ კოორდინირებასა და სპეცოპერაციათა დაგეგმვას. მანამდე კი სპეციალური დანიშნულების ნაწილები, საზღვართა, საზღვაო და საჰაერო ძალების სადესანტო ქვედანაყოფები ქვეყნის სწრაფი რეაგირების ძალებში (Forces d'action rapide) იყვნენ გაერთიანებული.

პირმელები

COS-ის ელიტურ ნაწილებს მიეკუთვნება:

1. ცალკეული სპეციალური სარდლობის ნაწილები Groupement special autonome (GSA) — საზღვაო ქვე-

თბის 1-ლი პარაშუტისტთა პოლკი — 1 Regiment parachutiste d'infanterie de marine;

დასახელების მიუხედავად, პოლკს საზღვაო ქვეითებთან საერთო არაფერი აქვს.

● სპეციალური ოპერაციების საავიაციო რაზმი — Detachment aerien des operations speciales;

რაზმი ოპერაციებში 1-ლი პოლკის საავიაციო მხარდაჭერას უზრუნველყოფს.

2. ფლოტის კომანდოსების ხუთი ქვედანაყოფი, რომლებიც საზღვაო ქვეითთა ხელმძღვანელობისა და საგანგებო დანიშნულების რაზმების სარდლობის განკარგულებაშია — Commandement des fusiliers — marins commandos (COFUSCO);

3. სამხედრო-საჰაერო ძალების კომანდოსთა ჯგუფები. მათ მიეკუთვნება:

● საჰაერო ძალების კომანდოსთა მე-10 პარაშუტისტების ქვედანაყოფი — Commando parachutiste de l'air no 10 (CPA 10);

● შეუღლებრენთა საგანგებო ოპერაციების ესკადრია — Escadrille des helicopteres speciaux (EHS);

● სპეციალური ოპერაციების ავიაციის დივიზიონი — Division des operations spiales(DOS);

COS-ის ამოცანები

საფრანგეთის სპეციალური ოპერაციების ნაწილები განკუთვნილია რიგი ამოცანების შესასრულებლად და მათ შორისაა:

● სამხედრო დახმარების გაწევა, რაც უცხო ქვეყნის სამხედროების წერთან-მოზადებას ნიშნავს და უმთავრესად ეჭება აფრიკულ ქვეყნებს, რომლებსაც საფრანგეთთან სამხედრო დახმარების ხელშეკრულებები აქვთ გაფორმებული. გარდა ამისა, ის შეიძლება შეეჭობოდეს მათ ტერიტორიაზე პუ-მანიტარული ოპერაციების ჩატარებას;

● მოწინააღმდეგის ტერიტორიის დრმა ზურგში სამხედრო ოპერაციების ჩატარება, დღისით და ღამით დესანტის გადასხმა, ჩამოვლებული თვითმფრინავების პილოტების ძებნა, სამშვიდობო და კავშირის მისიები;

● ტერიტორიულ ბრძოლა, რაც ნიშნავს როგორც მძევალთა გათავისუფლებას, ასევე ცხელი წერტილებიდან საფრანგეთის მოქალაქეების ევაკუაციას;

● ფსიქოლოგიური ოპერაციების ჩატარება და გათავისუფლებულ ტერიტორიაზე სამოქალაქო ადმინისტრაციის მუშაობის ორგანიზებაში მონაწილეობა;

ფრანგული სპეციალური ოპერაციების ქვედანაყოფის წინაპრები საბრძოლო პოზიციაზე

Koch-ის MP5-ის სხვადასხვა მოდიფიკაციის პისტოლეტ-ტყვიამფრქვევებით. მათ არსენალშია აგრეთვე სხვადასხვა მოდიფიკაციის საიერიშო შაშხანები, 81 მმ-იანი და 120 მმ-იანი ნაღმსატყორცნი, ტანსაცმინააღმფეო მართიანი სარაკეტო კომპლექსები Milan-ი, ხელით გადასატანი საზენიტო-სარაკეტო კომპლექსები Stinger-ი და Mistral-ი და სხვ.

საზღვაო კომანდოსები

საფრანგეთის საზღვაო კომანდოსები, ისევე, როგორც პირველი პოლკის მებრძოლებს, საომარი ტრადიციები მჭიდროდ მოხვედრის მოსდგამთ.

1942 წელს შოტლანდიაში „აივი-სუფალი საფრანგეთის“ მებრძოლებისგან ჩამოყალიბებული ბრიტანეთის კომანდოსთა მე-4 ქვედანაყოფი გამოირჩეოდა მაღალი სულისკვეთებით, ურთიერთდახმარებისა და საბრძოლო მეგობრობის გრძობით.

ომის დამთავრებამდე მოწინააღმდეგის ზურგში ეს ქვედანაყოფი საბრძოლო რეიდებს ჩრდილოეთის ზღვის სანაპიროებთან ატარებდა.

მეორე მსოფლიო ომის დამთავრების შემდეგ დიდ ბრიტანეთში ოკუპირებული ქვეყნების მოქალაქეებისაგან შექმნილი სპეციალური დანიშნულების ყველა ქვედანაყოფი თავიანთი ქვეყნების შეთანაღებულ ძალებში ჩაირიცხა.

1945 წელს აღვივის მახლობლად, სიროკოში, საფრანგეთის სამხედრო-საზღვაო ძალების შემადგენლობაში ჩამოყალიბდა დიფერსანტების მოსამზადებელი საერთაშორისო ცენტრი.

ამ ცენტრის შემადგენელ ბირთვს სწორედ კომანდოსების მე-4 ქვედანაყოფის ვეტერანი მებრძოლები შეადგენენ.

1945-47 წლებისთვის საფრანგეთის საზღვაო კომანდოსების ექვსი ქვედანაყოფი ჰყავდა, რომლებსაც ომში გამორულად დაღუპული ოფიცერების სახელები ეწოდათ „დე-ლენფენტენი“, „დე-მინგერი“, „იუბერი“, „ჟუბერი“, „ფრანსუა“ და „ტრეპლი“.

საბრძოლო ნაილობა ამ რაზმებმა ინტონიუმში, მეკონგის დელტაში, ანამის სანაპიროსა და ტონკინის ყურეში ჩატარებული სპეცოპერაციებისას მიაღწია.

ნამბინის ტაძრისათვის ერთ-ერთი გაფართოებული ბრძოლისას რაზმმა „ფრანსუა“ პირადი შემადგენლობის თითქმის ნახევარი დაკარგა, ხოლო რამდენიმე წლის შემდეგ ის სარეზერვო ნაწილად გადააკეთეს.

საზღვაო კვითობის 1-ლი პარაშუტისტთა კოლკი

ეს პოლკი ერთი შეხედვით ძალიან ჰკავს ბრიტანულ SAS-ს. მის ობიექტში მოსახვედრად მოხალისე კანდიდატები შერჩევის მკაცრ გამოცდას აბარებენ და საკონკურსო ბარიერების დაძლევის შემთხვევაში ცხრა თვე სადღერსო მომზადებას გადიან, რომლის დროსაც კანდიდატების 50% განითხოვება.

მკაცრი მოთხოვნები ვრცელდება ნებისმიერ კანდიდატზე, სამხედრო წოდების მქონეადაც.

პოლკის შემადგენლობაში შედის შტაბი, სამეთაურო, მომსახურების, სასწავლო და RAPAS-ს სამი საბრძოლო ასეული.

საჭიროების შემთხვევაში სასწავლო ასეულს RAPAS-ს თიხი საბრძოლო ასეულის ჩამოყალიბება შეუძლია.

RAPAS-ს თითოეული ასეულს თავისი სპეციალიზაცია აქვს:

- პირველი ასეულის დანიშნულებაა სპეცოპერაციების ქალაქგარეთ ჩატარება, მდინარეებისა და წყლის წინაღობების დაძლევა, განსაკუთრებული მნიშვნელობის სახელმწიფო მოხელეების დაკავი;

- მეორე ასეულის სპეციალობაა ქალაქში მოქმედება, დიფერსიების მძივობა და სნაიპინგა. გარდა ამისა, ისინი კარგად ფლობენ „შენგრევა-შედწევის“ ტექნიკას;

- მესამე ასეულის დანიშნულებაა მძიმე ნაღმსატყორცნებით საცეცხლე

მხარდაჭერის უზრუნველყოფა, საპაერო თვდაცვა და მსუბუქი ყველაგანმეულების გამოყენებით სადაზვერუო მოქმედებები;

პოლკის საბრძოლო ერთეულია ოცეულის შემადგენლობის დაზვერვისა და სპეცოპერაციების ჯგუფი, რომელსაც ოფიცერი ან უნტერ-ოფიცერი მეთაურობს.

ჯგუფი ოთხკაციან გუნდებად იყოფა და მის ბირთვს მეთაური, რადისტო, მკაუშირე სპეციალისტი და მედიკოსი ქნია.

ჯგუფის შემადგენლობაში ასევე შედის მხვერვათა სამი წყვილი და თითოეულს აქვს დიფერსიების დაფეგმვა-ჩატარების გამოცდილება და „შენგრევა-შედწევის“ მეთოდიტ სპეცოპერაციების ჩატარების უნარი.

მტრის ღრმა ზურგში გადასროლილი ასეთი ჯგუფებით 160-კაციანი რაზმის ჩამოყალიბება შეიძლება.

RAPAS-ის მებრძოლები რეკულარულად ვარჯიშობენ და სხვადასხვა კლიმატურ პირობებში მოქმედებებს ეწევიან. მაგალითად, ჯუნგლებში მოქმედებისთვის წერთებს საფრანგეთის გვიანაში გადიან, უდაბნოში ორი-ნტრირებასა და თავის გადაჩინებას ჯიბუტში სწავლობენ, ხოლო საგანგებო სათით მომზადებას პირინეს მთიანეთში გადიან.

სპეცრაზმელები შეიარაღებული არიან FAMAS-ის ან Smith & Wesson-ის 5,56 მმ-იანი პისტოლეტებით, მაყუჩიანი 9 მმ-იანი Mini Uzi-ს და Heckler &

რაზმი „იუბერი“ 1953 წელს მეგრძლო მყვინთათა ქვედანაყოფად ჩამოყალიბდა.

1976 წლიდან საფრანგეთის ფლოტის სპეციალური დანიშნულების ქვედანაყოფები ექვსთვიან სამსახურს ინდოეთის ოკეანეში საბრძოლო ზომადღებზე გადიან.

დღეისთვის დანარჩენი ხუთი რაზმი ბრიტანული SBS (Special boat squadron)-ისა და ამერიკული SEALs-ის ფრანგულ ანალოგს წარმოადგენს, ოქცა, „იუბერი“ მათი რიგებიდან მისც გამოირჩევა, რადგან მხოლოდ მეგრძოლი მყვინთაუბითა დაკომპლექტებული. რაზმები სამხედრო დროის შტატებით არის დაკომპლექტებული, რითაც ეს ქვედანაყოფები საფრანგეთის შეიარაღებული ძალების სხვა სამხედრო ნაწილებსგან განირჩევიან.

საში რაზმი ლორიენტში, ორი ტულონში და ერთიც ჯაბუტიშია დისლოცირებული.

ომის აუცილებელი იარაღი და აღჭურვილობა ტულონის სამხედრო-საზღვაო ბაზის სამ საწყობოში ინახება და რაზმების დისლოცაციის ადგილებამდე უმოკლეს დროში მიტანას თვითმფრინავები უზრუნველყოფენ.

სპეცრაზმელები აუცილებელსამოი მოწოდებასაც გადიან

თითოეული რაზმის სრულ საბრძოლო მდგომარეობაში მოყვანას მხოლოდ ექვსი საათი სჭირდება.

ამის შემდეგ რაზმებს ზომადღებით ან თვითმფრინავებით გადაიხვრიან სა-

მოქმედო რაიონში, სადაც ისინი ბრძანებიდან გამომდინარე, სპეცოპერაციათა მიუღ სპექტრს ასრულებენ.

(დასასრული შემდეგ ნომერში)

ყველა თაოზის
საყვარელი ბაზეთი
1934 წლიდან

ჩარლზ (კარლ) სტიუარტი

1720-1788

ჩარლზ სტიუარტი ინგლისისა და შოტლანდიის ტახტის პრეტენდენტი იყო. მან 1745 წელს შოტლანდიაში აჯანყება მოაწყო და ინგლისში შეიჭრა.

დაიბადა 1720 წლის 31 დეკემბერს რომში, ჯიშს სტიუარტის, ტახტის ძეული პრეტენდენტის ოჯახში. იგი დიდი რევოლუციის დროს უილიამ ორანელის მიერ გადაყენებული ჯიშს II-ის შვილიშვილი იყო. ჩარლზის მამამ არაერთხელ სცადა ტახტის დაბრუნება.

შეუერთდა სამხედრო ფლოტს, მაგრამ გრიგალმა 1744 წელს თითქმის ყველა ხომალდი იმსხვერპლა.

თუმცა საფრანგეთის მეფე ლუი XV-ს ხელი არ ჩაუქნევია. მან ჯიშს სტიუარტი შეაგულანია, თუკი ინგლისში შეიჭრები, ჯარსაც მოგაშველებს და სომარ აღჭურვილობასაცო. იმხანად ჯიშში უკვე 57 წლის იყო, ამიტომ კიდევ ერთ სამხედრო კამპანიაში ჩართვა აღარ სურდა ასაკის გამო, მაგრამ ბრიტანეთისთვის 25 წლის ჩარლზი შოტლანდიის დასუფლებით ნაპირებს 1745 წელს მცირე ჯარით მიაღწა.

შოტლანდიის მალდოთიანეთში უკმაყოფილო საგვარეულოები მიემხნენ ჩარლზს, რომელსაც მეტსახელად ლამაში პრინცი ჩარლი დაერქვა. 2000-კაციან კათოლიკეთა ჯარით ის ედინბურგის დასალაშქრად გაემართა, სადაც პოლიურდის, შოტლანდიელ მეფეთა სასახლის, აღუბა დისახა მიხნად. ინგლისის ჯარი უძალევე გამოეპასუხა, მაგრამ პრესტონპანის

მახლობლად პირველი იილი წარმატება მოიპოვა. ამის მერე 5000-იანი ჯარით ინგლისის შეუჭრია და დეკემბრისთვის უკვე დერბის უწია.

ჩარლზს იმედი ჰქონდა, რომ ინგლისელი კათოლიკეები მის დროშას მიიღებდნენ, მაგრამ ყველა დაბა-ქალაქი, სადაც კი მოუხდა გეგმა, მტრულად შეხვდა, მაგრამ საფრანგეთის მეფე ლუი XV-ისგან წაქეზებულს, რომელიც 12000-იანი ჯარის გაგზავნას დაპირდა, ხალხის განწყობა არაფრად ჩაუვლია.

საფრანგეთის გვირგვინოსანმა სიტყვა გატყა. ჩარლზს ლონდონზე იერიშის მიტანა მაინც სურდა, მაგრამ მისმა ჯარმა ინგლისის 30000-იან არმიასთან შეშმა ვერ გაბედა. ინგლისის ჯარები კი უკვე თავს იყრიდნენ. მისი შეიშების მტკიცებით თუკი ლუი XV არ მიასუფლებდა მათ ჯარს, ან მოსახლეობა არ დაუჭერდა მხარს, ინგლისელებს ვერ გაუძლავდებოდნენ. ჩარლზი შოტლანდიას უხალისოდ უბრუნდა.

ძროწოლოზი

* 1720 — დაიბადა 31 დეკემბერს რომში.

* 1744 — მონაწილეობს საფრანგეთის წარუმატებელ ლაშქრობაში ინგლისში.

* 1745 — შოტლანდიაში ჩავიდა და მთიელები ააჯანყა, აიღო ედინბურგი. გაიმარჯვა პრესტონპანის ბრძოლაში. შეიჭრა ინგლისში.

* 1746 — დამარცხდა კალოდენთან ბრძოლაში. გაიქცა საფრანგეთში.

* 1766 — შამის გარდაცვალების შემდეგ კარლ III-ის სახელით მოიხსენიებდნენ.

* 1788 — გარდაიცვალა 31 იანვარს რომში.

წარუმატებელი შეჭრა

როგორც კათოლიკურმა სახელმწიფომ, საფრანგეთმა სტიუარტის მხარდაჭერა გადაწყვიტა ინგლისის ტახტზე ასვლაში და 1743 წელს აუსტრიის მეცკვიდრობისათვის გაჩაღებულ ბრძოლაში ინგლისსა და საფრანგეთს შორის შუღლმა იჩინა თავი. საფრანგეთმა ინგლისში შეჭრა სცადა, ჩარლზიც

შოტლანდიის ჩრდილოეთით მდებარე სოფელ კალოდენასთან შოტლანდიელები ჩარლზ სტიუარტის სარდლობით ბრტანეთის სამთავრობა ჯარებთან დამარცხდნენ

დაბარცხვა და გაქცევა

ინგლისის ჯარის მორე ნაწილმა, რომელსაც კამბერლენდის პერცოგი სარდლობდა, ჩარლზს შოტლანდიაში წვდოა. ჩარლზის მცირერიცხოვან ამაღას შოტლანდიის მიუბამდე მოუწია უკან დახევამ, სადაც 1746 წლის აპრილში ფალკერკთან მცირე გამარჯვებას მიაღწია. ჩარლზმა გადაწყვიტა, უკან დაბრუნებულიყო და ინგლისის ჯარისთვის გადამწყვეტი ბრძოლა გამართა. ის კამბერლენდის პერცოგს ჩრდილოეთ შოტლანდიაში, კალოდენთან, მანანით დაფარულ ველზე შეხვდა 16 აპრილს. კამბერლენდის ჯარმა იაკობინელები დაამარცხა, ჩარლზს კი ბრძოლის ველიდან გაქცევა მოუწია.

მთელი ხუთი თვე იმაღლებდა მთაში. ინგლისელებმა მისი თავი 30000 გინგანქა სტერლინგად შეაფასეს. ჩარლზი ტყვეობას ჯერ კიდევ შპორჩინილი ერთვით ითანამოაზრებებს დახმარებით გადაურჩა, რომელიც დამალვაზე უარს არ უბნებოდნენ.

ჩარლზ სტიუარტმა იაკობინელი ფლორა მაკდონალდის დახმარებით ირლანდიელი მოახლე ბუტი ბერკის სახელით და ქალად გადაცემულმა კუნძულ სკაიზე გაქცევილი უშველა თავს. იქიდან კი ფრეგატ „იღბლიანი“ საფრანგეთში ჩავიდა.

ინგლისელებმა ფლორა ლონდონის ტაუერში გამოამწყვდიეს, თუმცა ერთ წელიწადში შეიწყალეს და გაათავისუფლეს.

ჩარლზ სტიუარტი ავინიონში დასახლდა, მაგრამ, როდესაც 1766 წელს ჯეიმზ სტიუარტი გარდაიცვალა, რომის პაპმა კლემენტ XIII-მ ინგლისთან ურთიერთობის გაუმჯობესება განიზრახა და ამიტომაც ჩარლზის მეფედ აღიარებაზე უარი განაცხადა.

ჩარლზმა კარლ III დაირქვა და ევროპაში ქალაქიდან ქალაქში გადდიოდა. მარცხა ერთ დროს თავმოქონე პრინცი გახლითა. 1772 წელს ჩარლზ სტიუარტმა პრინცესა ლუიზა შტოლბერგ-გულენდელი შვიითი ცოლად, მაგრამ შემკვიდრე არ შესძენია. 1788 წელს ჩარლზ უშვილოდ გადაეცო და სტიუარტების პრეტენზია ინგლისის ტახტზე ამით დასრულდა.

პრემსტონნანსის ბრძოლა

● 1745 წლის 17 სექტემბერს პანოკერული გენერალი ჯონი კოუპი დუნბარში ჩავიდა 2500 შპორით მან პრესტონნანსთან შერაჩა ადგილი გასამარტობლად, რომელიც იღალაური პოზიცია უნდა მოელოდყო, რად-

ივანე ჯავახიშვილის
მთავარი ლაზარეთმცოდნეობის
„ქართველი ერის ისტორია“
5 - ტომად

თავი პირველი
კვირის პალიტრასთან - ბრძოლა
26 ნოემბრიდან -
26 დეკემბრამდე
IV ტომი

...ყოველი განათლებული ეროვნებისთვის...
საივრო იწოდეს თავისი ნაწილი...
უტყუარი, გუმარტივი ისტორია და არა
გაზვიადუნული, ყალიბი.

პირველად!
60 წლის ვაიფი!
სრული მისრია

მთავარი სასაბუკო ღირსი. 9 ლარი
ბაზალთის ბრძოლა. 10 ლარი

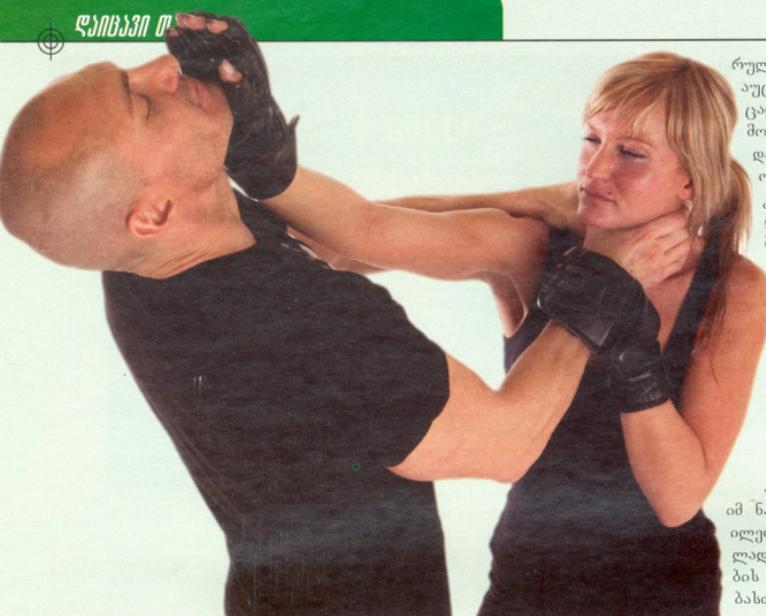
ინგლისი ადგილია მისიანი - **ქალაქი** ტალ. 2 38 26 73; 2 38 26 74; 2 38 26 76 www.elva.ge

გან მარჯვნიდან ქვის ორი კვლით, მარცხნიდან — ჭაობნარით, უკნიდან წვლითა და წინიდან თხრანებით გარშემოტყმული იყო. გარდა კარგად აღჭურვილი მეთომებისა, ძლიერი არტილერიაც ჰქონდა, იაკობინელებს კი არაფერი გაანჩნდა, როგორც კი ბრძოლა დაიწყო, არტილერიამ მთიელები უფრო გააღიზიანა, კოუპის თვდაცვაში პოზიცია კი ზაფანგი აღმოჩნდა. იაკობინელები შეხინდებულზე ჩაერთვნენ ბრძოლაში. პირველივე თხუთმეტ წუთში კოუპმა დაახლოებით 350-500 კაცი დაკარგა. 1400 მეომარი ტყვედ ჩაგრა, მათგან 900 დიჭრა. კოუპთან ერთად ორასიოდე ჯარისკაცმა თავს გაქცევილი უშველა. იაკობინელთაგან მხოლოდ 40 ჯარისკაცი შეწყვირა მტრის ტყვეას, 75 კაცი კი დაიჭრა. მათ დიდძალი ფულიდ დარჩათ ინგლისში შესატყველად.

● 1746 წლის 17 იანვარს, ფალკერკის ბრძოლისას, ცუდი ამინდი იდგა. 8000 მანრეგულს ამდენეუ იაკობინელებმა დაბარცხვებამ კოცისპორულ წვიმასა და ქარაშოტში მოუწიათ. არტილერია ჭაობში ჩაეფლო, ამიტომ კავალერიამ ბორცვზე აცოცება ამჯობინა. ისინი ოციოდე წუთში გატყვნენ. შეტაკებაში 420 იაკობინელი დაეცა, 80-მდე დაიჭრა. მაგრამ დიდი ინგლისური სამხედრო შენაერთი უკვე გზაში იყო, ამიტომ კარლმა ისევ გაქცევა გადაწყვიტა.

მოამზადა
ლევან ინასარიძემ

ქვეყნული №24 ნოემბერი, 2012 **41**

რულდეს ამოსუნთქვისას, ანტი-აუცილებელი, შეესოთ და დაცულით მუცელი პაერთი ყველა მოძრაობის დროს. ჩასუნთქული და ამოსუნთქული პაერის რაოდენობა განისაზღვრება კონკრეტული სიტუაციით. მაგალითად, როდესაც ამუშავებთ მიზანში დარტყმას, შესრულებამდე შეისუნთქეთ რაც შეიძლება მეტი პაერი, შემდეგ დაარტყით ხუთჯერ, ამოუშვით პაერის ნაწილი ყოველი დარტყმის დროს. ერთხელ ჩასუნთქული პაერი ათ დარტყმას უნდა ეყოს.

ბრძოლაში კონტროლი

პირველად ისწავლეთ სხეულის იმ ნაწილის შეკრძნება, რომელიც ილიუს ასრულებს. თავდაპირველად გააკეთეთ ეს ნელი მოძრაობის დროს, შემდეგ კი დაოსტატებისას ერთად ეცადეთ, შეიგროსოთ

საბრძოლო სელოვნების ფიზიკური და ფიზიოლოგიური პრინციპები

სუნთქვა

ვარჯიშის დროს გამოუცდელ და დამწყებ სპორტსმენს სუნთქვა ეკერის ამის დაძლევა შეიძლება, თუ დავეუფლებით სუნთქვის „დაწყებას“ ჭიპამდე, რაც საშუალებას მოგვცემს, ვისუნთქოთ ნორმალურად მკვეთრი და სწრაფი მოძრაობის დროსაც. პრაქტიკა ახდენს მოქმედებისა და სუნთქვის შეთანხმებას. ამას ეხელაუთ საბრძოლო ხელოვნების ყველა სახეობაში. მიუხედავად სწორ სუნთქვას და დაეარეულირით იგი ნელი და სწრაფი მოძრაობის დროს. ჭამის დროს გაუცნობიერებლად გახდნით სუნთქვის რეგულირებას. ასეთივე სუნთქვას უნდა მიუყვებით საბრძოლო ხელოვნებაშიც. დამწყებმა სპორტსმენმა არ უნდა ინერუფულოს ამის გამო, თანდათან და ბუნებრივად მიადგეს ამას. საბრძოლო ხელოვნებაში სუნთქვის დროს პაერი შეისუნთქება მუცლის ქვედა ნაწილით მზადყოფნის დროს დრმად ჩაისუნთქეთ ცხვირით, დაიწვიეთ მუცლის

ყველაზე ქვედა ნაწილიდან. გულმკერდ ან არის დერეფანი, მისი საშუალებით პაერი მუცლის ქვედა ნაწილში უნდა შევისუნთქოთ უნდა ამოვისუნთქოთ პირით, იმავედროულად, დაბლა დასწიეთ კუცის ზედა კუნთები, ასე რომ, მუცლის ქვედა ნაწილი რჩება მაგარი, მომრგვალებული და პაერის ნაწილი ჩერდება ჭიპაში. პროგრესის მიხედვით შეძლებთ შეისუნთქოთ პაერი დაბლა და დაბლა და შეაკეთოთ ამოსუნთქვის დროს უფრო დიდხანს. ამ საერჯიშოებით გაიძლიერებთ მუცლის კუნთებს, ხოლო წვივის კუნთები გახდება უფრო მკვერივი და მაგარი. ერთ დღეს აღმოაჩენით, რომ თქვენი მოძრაობები გახდება უფრო ზუსტი და ძლიერი, რეაქცია მოწინააღმდეგის მოძრაობაზე გაიზრდება.

სუნთქვა შეთანხმებული უნდა იყოს საბრძოლო ხელოვნების ყველა მოძრაობასთან. პირველხარისისხონი და აუცილებელი წესი: არ გააკეთოთ აგრესიული მოძრაობა ჩასუნთქვის დროს. ყველა ბლოკი და დარტყმა უნდა შეს-

და აკონტროლოთ სხეულის ყველა ნაწილის მდგომარეობა მოძრაობის ყველა ფაზაში. ეს არის თავისებური მედიტაცია, რომელიც ავითარებს განსაზღვრულ თავისებურებებს, აუცილებელს საბრძოლო ხელოვნებაში. სათანადო პრაქტიკის შემდეგ გრძნობით კონტროლი გახდება სპონტანური და ეს თავისუფლდება განიხილავს ზედმეტი დატვირთვისაგან.

ბლოკირების მთავარი ფაქტორები

იმისათვის, რომ ძლიერი და ფეხქტური ბლოკირება გააკეთოთ, მუდმივად ძალა წაშლი უნდა კონცენტრირდებოდეს მზრის სახსარში. ამ ძალის სიდიდე დამოკიდებულია სხეულისა და იდაყვის ურთიერთკავშირზე. თუ იდაყვი ვაწყველია შორს სხეულისაგან, ბლოკი სუსტი იქნება. მაგრამ, თუ იდაყვი ძალიან ახლოს არის სხეულთან, მაშინ ბლოკის მოქმედების სიმოწე მცირდება, რაც ასევე არ არის მომგებანი. იმ ხელის იდაყვი, რომლითაც ბლოკირე-

ბას აკეთებთ, გეჭირთ სხეულისაკარგავეულ მანძილზე — არც ძალიან შორს და არც ძალიან ახლოს. ატრიალეთ ორივე ხელის მკლავი მკვეთრად, ამას დიდი მნიშვნელობა აქვს ძალის ეფექტური კონცენტრირებისათვის მკლავში. ორივე ხელი მოძრაობს ერთნაირი სისწრაფით, წინააღმდეგ შემთხვევაში, ირლვეკუ კუნთების პარმონიული მოქმედება, როგორც დარტყმის, ასევე ბლოკირების დროს მნიშვნელოვანია გრძნობითი კონტროლი. შეიგრძენით ყველა კუნთის მოძრაობა, მთელი სხეულის მდგომარეობა. განა-

ვითარეთ ეს გრძნობა, ის დიდ როლს თამაშობს საბრძოლო ხელოვნების მაღალი საფეხურების დაუფლებაში.

ალბია მმრკვაშვილი
შოტლანდ კარატე-დოს ტექნიკური ოსტატი, შვეი ქაშრისა და I დანის მფლობელი

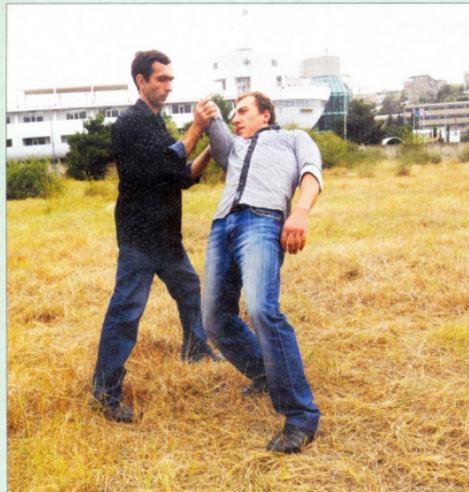
სივი იარაღის მოგერიების ტექნიკა

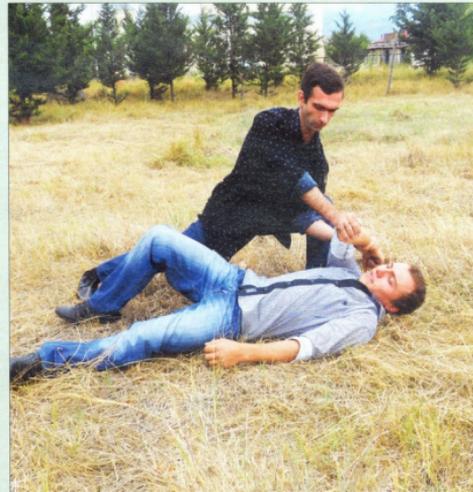
1. ვეღვებით მარცხნივ და მარცხენა ხელით უპაკვებით მავას

2. მარცხენა ხელით უპაკ ვშვეთ მოწინააღმდეგვის მავას, მარჯვენა ხელით კი ვავშვეთ მის იღავს

3. მარცხენა ხელით უპაკ ვშვეთ მოწინააღმდეგვის მავას, მარჯვენა ხელით კი მის იღავს ვავშვეთი ქვემოღას

4. მოწინააღმდეგვს ვავღვებით ძირს და ვართშვეთი ღავას

საბავარი ავიაცია

გაერძელება. დასწყვისი იხ.
„არსენალი“ N17-23, 2012

„შურისმძაიებლის“ მარცხიანი საბრძოლო ნათლობა ატოლ მიდღუესიან შედგა. იაპონურ ესკადრანზე შერტყავს 6 თვიომფრინაიდან მხოლოდ 1 გადაურჩა.

თუმცა, Avenger-ის შემდგომი კარიერა წარმატებით განვითარდა და წყნარ ოკეანეზე მის გარეშე არც ერთ ოპერაციას არ ჩაუკვლია.

„ვენჯერიან“ არის დაკავშირებული XX საუკუნის ერთ-ერთი გამაურებული ამბავი. 1945 წლის 5 დეკემბერს ბერმუდის სამკუთხედის რაიონში სასწყოლო ფრინასას ხუთი „ვენჯერი“ უკვალოდ დიკარგა. გაუზინარების წინ ეკიპაჟებისგან ორიენტაციის დაკარგვის შესახებ შერტყობინება მოვიდა, ხოლო სამძებრო-სამაშუელო სამუშაო ნაყოფი არ გამოიღო. დღესაც ეს ამბავი ბურუსით არის მოცული.

ამერიკელებმა „შურისმძაიებლები“ წყნარი ოკეანის გარდა ატლანტის ოკეანეში გერმანულ წყალქვეშა ნაუებთან ბრძოლასა და ხმელთაშუა ზღვაში, კრძოლდ, ჩრდილო აფრიკაში, მოკავშირეთა დუსანტირებისას გამოიყენეს.

1943 წლისთვის ატლანტიკაში გერმანული სუბმარინებისგან მოკავშირეთა ზარადი კატასტროფულად გაიზარდა და თებერვალში ტონაჟის დანაკარგმა 600 თას ტონას გადააჭარბა.

გერმანელები ბრიტანული სახმელეთო თვითმფრინავების მოქმედების არეალის გარეშე ცენტრალურ ატლანტიკაში მოქმედებდნენ, ამიტომაც აშშ-ში სატვირთო ვეძების მოედ მარშრუტზე გასაცილებლად ახალი კლასის ხომალდი — საესკორტო ავიამზონი შეიქმნა.

შედარებით მცირე ზომის ხომალდებზე Avenger-ისა და Wildcat-ის ტიპის 20-28 თვითმფრინავი ბაზირებდა.

გამოყენების სპეციფიკიდან გამომდინარე, წყალქვეშა ნავსაწინააღმდეგო Avenger-ებს მაქსიმალურად ამსუბუქებდნენ (ჯგუშანს და ტყვიამფრეკეუბსაც ხსნიდნენ), ბომბნაკვეთურში კი დამატებითი საწყვის აუზებსა და ოთხ 160 კგ-იან ხიდრმულ ბომბს ათავსებდნენ. ასეთნაირად მოდიფიცირებული თვითმფრინავი პაერში 8-10 სთ-ს დაფრინავდა. ომის დასრულებამდე „შურისმძაიებლებმა“ 27 გერმანული სუბმარინა ჩაძირეს.

ბრიტანელებს ამერიკული ტორ-

პედზხიდი იმდენად მოეწონათ, რომ ვაშინტონის მისი ლენდ-ლიზით მოწოდება სიხვევს და ერთსულოვნად აღიარეს, რომ ამერიკული Avenger-ი მათი ავიამზონიდან მოქმედი ვეძლებზე ეფექტური თვითმფრინავი იყო.

იაპონიის კაპიტულაციის შემდეგ, აშშ-მა „შურისმძაიებლების“ მოწოდებაზე ვეძლა კონტრაქტი გააუქმა. თუმცა, საზღვაო ქვეითთა კორპუსისა და ფლოტის შეიარაღებაში 1954 წლამდე დარჩა. შეიარაღების დიდი ნაკვეთი თვითმფრინავს დიდ სამოღერნისაციო პოტენციალს ანიჭებდა. Avenger-ის ბაზაზე შორი რადიოლოკაციური აღმოჩენის TBM-3W და წყალქვეშა ნავსაწინააღმდეგო TBM-3S ვარიანტებზე შეიქმნა.

წარუმატებელი დეპიუტის მიუხედავად, ამერიკელებს „ვენჯერის“ გარეშე არც ერთი ოპერაცია არ ჩაუტარებიათ ფლოტზე გამოსახული თვითმფრინავები მორიგ დეპოლებზე გასაფრენად ემზადებიან

ამერიკელებთან ერთად ბრიტანელი პილოტებიც ერას-ულფენად „ვენჯერს“ საუკეთესო დამტრეტელ თვითმფრინავად მიიჩნევენ

ომის დროს „ვენჯერის“ ერთ-ერთი ბილოტი აშშ-ის მომავალი პრეზიდენტი ჯორჯ ბუში უფროსი იყო. 1944 წლის 2 სექტემბერს მისი თვითმფრინავი ჩამოაგდეს და ბუში ერთადერთი იყო, ვინც გადაარჩა

რომლებსაც საპაერო მხარდაჭერას აუიამზიდეუბი „სეკაკუ“, „ოქიკაკუ“ და „რიუჟი“ უზრუნველყოფდნენ. ამერიკელებმა მოახლოებული საფრთხე ღრულად დადგინეს და დასახმარებლად პერლ-ჰარბორიდან აუიამზიდე „ჰორნეტა“ გადმოიყვანეს. ამერიკიდან გუადალკანალს ამერიკული სამი აუიამზიდე და საგემბანო 256 თვითმფრინავი იცუდა. 1942 წლის 23 აგვისტოდან ამე-

მოდიფიკაცია — TBM-3 Avenger

- სიგრძე — 12,16 მ
- ფრთის გაქანი — 16,51 მ
- ცარიელი თვითმფრინავის წონა — 4783 კგ
- მაქს. ასაფრენი — 8115 კგ
- მრავა — 1X1900 ცხ.ძ
- მაქს. სიჩქარე — 442 კმ/სთ-ში
- მოქმედების საბრძოლო რადიუსი — 463 კმ
- ეკიპაჟი — 3 კაცი
- შეიარაღება — სამი 12,7 მმ-იანი და ერთი 7,62 მმ-იანი ტრევიამფრტქევი, რვა 127 მმ-იანი უმართავი რაკეტა, ერთი ტორპედი ან 907 კგ-მდე ბომბი

კორეის ომის შემდეგ, თვითმფრინავმა სატრანსპორტო ფუნქციებიც შეითუგა. ტყეად ბომბანკეიურში ჩამოკიდებულ საპეციალურ კალათებში აუიამზიდეებზე საჭირო ტვირთი გადაკქონდათ.

სოლომონის კუნძულები

მიდუეისთან დამარცხების შემდეგ, წყნარ ოკეანეში იაპონელების მთავარ ფორპოსტად გუადალკანალი და სოლომონის კუნძულები იქცა. 1942 წლის 7 აგვისტოს ამერიკელებმა გუადალკანალი დაბომბეს და საზღვაო დესანტიც გადასახეს. მძიმე და ხანგრძლივი ბრძოლის შემდეგ ამერიკელმა საზღვაო კვეითებმა კუნძული მშენებარე აეროდრომთან ერთად დაიკავეს.

დაკარგული პოზიციის დასაბრუნებლად იაპონელებმა 1500 კაცი და 5 სადესანტო ხომალდი მოაზადეს,

იაპონიასთან ომში აშშ-ს წარმატება მღიერმა ეკონომიკამ მოუტანა

მოდიფიკაცია — SBD-5 Dauntless

- სიგრძე — 10,09 მ
- ფრთის გაქანი — 12,66 მ
- ცარიელი თვითმფრინავის წონა — 2905 კგ
- მაქს. ასაფრენი — 4853 კგ
- ძრავა — 1x1200 ც.ხ.ძ
- მაქს. სიჩქარე — 410 კმ/სთ-ში
- ფრენის მანძილი — 1795 კმ
- ეიპაჟი — 2 კაცი
- შეიარაღება — ორი 12,7 მმ-იანი და ორი 7,62 მმ-იანი ტყვიამფრეკვევი, 1020 კგ-მდე ბომბი

რიკლები რეგულარულ სადაზვერეო ფრენებზე გადავიდნენ. იაპონელებმა ეს იცოდნენ და ეშმაკობას მიმართეს, — სამი საესკორტო ხომალდის თანხლებით წინ ავიამზიდი „რიუჟე“ გაუმყვეს. ჩანაფიქრით მას სატყუარას როლი უნდა ეთამაშა და პირველი დარტყმა მიეღო, ხოლო დარჩენილი ორი ავიამზი-

„ვენჯერთან“ ერთად, მნიშვნელოვანი როლი მიღუეისთან ბრძოლაში SBD Dauntless-ის ტიპის მოპოკირე ბომბდამშენმა შეასრულა. ამერიკული ავიამზიდების გემბანზე თვითმფრინავი ჯერ კიდევ 1940 წელს გამოჩნდა.

SBD-ს გამოცდის დაწყებისთანავე, საზღვაო ქვეითთა კორპუსმა 150 თვითმფრინავი დაუკეთა. თუმცა, ფლოტის ხელმძღვანელობა მოპოკირე ბომბდამშენის ტიპის თვითმფრინავებს მაინც სკეპტიკურად უყურებდა. თავისი მოსაზრება გენერალიტეტმა მხოლოდ საფრანგეთის დაცემის შემდეგ შეიცვალა, სადაც ფრანგული არმიის დამარცხებაში ერთ-ერთი მნიშვნელოვანი როლი გერმანულმა მოპოკირე JU-87-ებმა შეასრულეს. ამის შემდეგ Dauntless-ის შეკვეთები ერთი-ორად გაიზარდა. ავიამზიდების ავიაფრთებში კი მაიხი როლი გაფართოვდა.

ბუერი ნაკლის მიუხედავად (ძრავის არასაკმარისი სიმძლავრე, დაბალი სამანევრო შესაძლებლობები), თვითმფრინავი მფრინავებში საიმელოობის გამო დიდი პოპულარობით სარგებლობდა. ომის ბოლომდე 5936 Dauntless-ი გამოიშვეს.

დის თვითმფრინავები კი ამერიკელთა პოზიციებს შეუტევედა.

იაპონელების სატყუარამ გაამართლა და მწვერავმა „კატალინამ“ ავიამზიდი „სარატოვის“ 30 მოპოკირე ბომბდამშენი SBD და 8 ტორპედოზიდი TBF ავიამზიდი „რიუჟე“ გაიყვანა, რომელსაც 2 ტორპედო და 10 ბომბი მოხვდა

იაპონური ბომბებისგან დაზიანებული „ენტერპრაიზის“ გემბანი

და ჩაიძირა. ამერიკული ესკადრა განადგურებულების დაცვის გარეშე დარჩა. ძლიერი საზენიტო ცეცხლის მიუხედავად, ავიამზიდი „ენტერპრაიზის“ სამი ბომბი მოხვდა. განადგურდა ორი ელექტრონი (ლიფტი, რომლითაც თვითმფრინავები გემბანზე ამოჰყვით). ერთმა ბომბმა ორი გემბანი ჩაანგრია და ხომალდის სიდრემ-ში აფეთქდა, რამაც საზენიტო არტილერიის საბრძოლო მასალის საცემში დეტონაცია გამოიწვია. ავიამზიდი ცეცხლში გაქვია, მაგრამ ხელა არ დაკარგა და სამშველო ბრიგადებმა ნაძმის კრების ლოკალიზება დროულად შექლეს.

იაპონელთა გეგმა ჩაფლავდა. ჩაძირულ „რიუჟეს“ გარდა, მათ საესკადრო ნაღმოსანი და 56 საგემბანი თვითმფრინავი დაკარგეს.

მთორედ დღეს აშშ-ის 25-მა მოპოკირე ბომბდამშენმა იაპონური სატრანსპორტო ხომალდი ჩაიძირა და გუადალკანალზე გადასვლა გადაიღო. ამერიკელების დანაკარგი მხოლოდ „ენტერპრაიზის“ მძიმე დაზიანებით შემოიფარგლა.

ალექსანდრე ავაძიძე

(გაგრძელება შემდეგ ნომერში)

კუბიდან გიბთველი რაკეტების გაზანთ საქართველომაც იხილა

50 წლის წინ მთელი მსოფლიო ბირთვული კატასტროფის წინაშე იდგა, სანამ კუბიდან – აშშ-ზე, ხოლო თურქეთიდან საბჭოთა საქართველოზე დამიზნებული ბირთვულქობინიანი ბალისტიკური რაკეტები მოსკოვმა და ვაშინგტონმა არ გაიტანეს.

1962 წლის 14 ოქტომბერს აშშ-ის საღაზერეო თეთიშფერინაჟმა U-2-მა კუბის ტყეებში აღმოაჩინა სარაკეტო დანადგარები – ამერიკა, პირველად ისტორიაში, პირდაპირი დარტყმის საშიშროების წინაშე აღმოჩნდა.

რამდენიმე თვით ადრე კი ბრუშლოვის ბრძანებით დაიწყო ზესაიდუმლო ოპერაცია „ანადირი“, რომელიც კუბაში საბჭოთა ბირთვული ბალისტიკური რაკეტების განთავსებას თვალისწინებდა. ამერიკელების „გამოიფხინზღებამ“

– 1961 წელს თურქეთის ქალაქ იზმირის გარშემო ხუთ პოზიციაზე აშშ-ებმა PGM-17 Jupiter-ის ტიპის 15 ბალისტიკური რაკეტა განათავსა. თითოეულ რაკეტას 144 მეგატონის ტრიოტილის ეკვივალენტი სიმძლავრის ერთი ბირთვული ქობინის გადატანა მაქსიმალურ 2400 კმ-ზე შეუძლია. მისი მოქმედების რადიუსში მოსკოვიც ზღვდება, თუმცა ერთი-ორი „იუპიტერის“ სამიზნეს თბილისიც წარმოადგენდა, სადაც მაშინ ამიერკავკასიის სამხედრო ოლქის 3აკბო-ს შტაბი და სხვა სტრატეგიული პუნქტები იყო განთავსებული. „კარიბის კრიზისის“ დამთავრების შემდეგ ცოტა ხანში, კუბიდან საბჭოთა P-12 და P-14 ტიპის ბალისტიკური რაკეტების გამოტანის სანაცვლოდ აშშ-ებმა თურქეთიდან ვველა „იუპიტერი“ გაიტანეს.

დღე“ საბჭოთა სამხედროებმა კუბაში 40-მდე საშუალო სიშორის ბალისტიკური რაკეტა P-12 და P-14 განალაგეს, რომელთა ბირთვული ქობინების ერთიანი აფეთქების ძალა 700 მეგატონი ტრიოტილის ეკვივალენტს უტოლდებოდა!

ასეთი სახითაო გადაწყვეტილება ბრუშლოვმა შემიზნეული რიდი მიიღო, იმ პერიოდში საბჭოთა კავშირი დიდად ჩამორჩებოდა როგორც ბირთვული რაკეტების, ისე მათი მოქმედების სიშორით ამერიკას, ანუ საბჭოთა კავშირის ტერიტორიიდან ისინი ვერ სწევდოდნენ ჩრდილო ამერიკის კონტინენტს. ამიტომაც ბრუშლოვმა გადაწყვიტა, კუბა ერთგვარ „ჩაუძირავ ავიამზიდალ“ გამოიყენებინა და იქიდან დამუქრებოდა შეერთებული შტატების უსაფრთხოებას – კუბიდან საბჭოთა ბირთვული რაკეტები მისწვდებოდნენ ვაშინგტონს,

ნიუ-იორკს და, რაც მთავარია, სტრატეგიული მნიშვნელობის პანამის არხს.

50 წლის წინ დაძაბული მოლაპარაკების შედეგად, საბუნდოვროდ, ვველაფერი მშვიდობიანად მოგვარდა, – მოსკოვმა გამოიტანა თავისი რაკეტები კუბიდან, ხოლო ვაშინგტონმა მოუსხსნა ბლოკადა „იუპიტერების კონტოლს“.

თუმცა, მაშინ კიდევ ერთი მნიშვნელოვანი გადაწყვეტილება იქნა მიღებული, რომელიც მაინცდაპირინც არ გაუხმაურებიათ, – ჰერტაგონმა ბირთვული ბალისტიკური რაკეტა „იუპიტერები“ თურქეთიდანაც გაიტანა.

სწორედ ეს რაკეტები უმზინებდნენ საბჭოთა კავშირის სამხრეთ ფლანგს და უპირველესად საქართველოს საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკის ტერიტორიაზე განთავსებულ მსხვილ სტრატეგიულ პუნქტებსა და სამხედრო

ობიექტებს. „იუპიტერების“ და უფრო მცირე რადიუსის ამერიკული ბირთვული რაკეტების სამიზნეში იყო თბილისიც, როგორც უდიდესი მნიშვნელობის საბჭოთა სამხედრო-პოლიტიკური ცენტრი.

როგორც ზედათ, ამქვეყნად ვველაფერი ერთმანეთზეა გადაბმული, – ერთი მჭედვითი შორეული კუბაში მიმდინარე მოვლენები ნაკლებად უნდა შეხებოდა საქართველოს, მაგრამ კუბიდან საბჭოთა ბირთვული იარაღის გამოტანას მოჰყვა ანალოგიური მომაკვდინებელი იარაღის ლიკვიდირება ჩვენს სამხრეთ საზღვრებთან, რამაც შეანელა ის საფრთხე, რომლის ბაიბურშიც არ იყვნენ იმდროინდელი საქართველოს მოქალაქეები.

მარნეულიდან განსოცხიელაგული საჰაერო ტერორი

მარნეულის სამხედრო აეროდრომს, როგორც დღეს ქართული სამხედრო ავიახიის მთავარი ბაზაა, 70-წლიანი სინგაპრის ისტორია აქვს

მარნეულის სამხედრო აეროდრომის შესახებ თითქმის მთელმა მსოფლიომ 2008 წელს აგვისტოს ომის დროს შეიტყო, როდესაც ის რუსულმა მოიერიშეებმა და ბომბდამშენებმა სამჯერ დაბომბეს.

არადა, ათწლეულების განმავლობაში მოსკოვი სამხრეთ მიმართულებით საბჭოთა საზღვრის საპაერო სფეროს დასაცავად დიდ იმედს სწორედ მარნე-

ულის აეროდრომზე (რომელსაც სანდარსაც უწოდებენ) ამყარებდა, რადგან ამ აეროდრომზე განთავსებული გამანადგურებელ-გზაგადამჭერი საბრძოლო თვითმფრინავების პოლკი ძალზე ახლოს იყო NATO-ს წვერი თურქეთის საზღვართან.

მარნეულის სამხედრო აეროდრომის ისტორია გასული საუკუნის 40-იანი წლებიდან იწყება, როდესაც აქ განთავ-

სდა მძიმე ბომბდამშენების მე-6 საჟაიაციო პოლკი, რომელიც წითელი არმიის 132-ე ბომბდამშენთა საჟაიაციო დივიზიაში შედიოდა. 1941 წლამდე მარნეულის აეროდრომზე, რომელსაც მაშინ მიწის ასაფრენ-დასაფრენი ზოლი ჰქონდა, **ДБ-3** ტიპის ბომბდამშენები ბაზირებდნენ.

მეორე მსოფლიო ომის პერიოდში მარნეულში ბომბდამშენები გამანად-

მარნეულის სამხედრო აეროდრომის კოსმოსური ფოტოსურათი. აეროდრომის ბეტონირებული ასაფრენ-დასაფრენი ზოლის სიგრძე 2,5 კმ-ს, ხოლო სიგანე კი 40 მ-ს შეადგენს

1941 წლამდე მარნეულში ДБ-3 ტიპის ბომბდამშენები იყო განთავსებული

გურბულმა თვითმფრინავებმა ჩანაცვლეს. ამ დროს მარნეულში იდგა 26-ე საჰაიაციო პოლკი, რომლის შეიარაღებაში იყო IlAf-3 ტიპის გამანადგურებელი თვითმფრინავები, რომლებსაც იმ დროს თბილისის საჰაიაციო ქარხანა სერიულად აწარმოებდა.

აშშ-იდან საბჭოთა კავშირისთვის ლენდ-ლოზის პროგრამით შეიარაღების მიწოდების დაწყების შემდეგ მარნეულის სამხედრო აეროდრომზე გამოჩნდნენ ამერიკული წარმოების P-39 Airacobra-ს ტიპის გამანადგურებლები და P-40D Kittyhawk-ის ტიპის გამანადგურებელ-ბომბდამშენები.

ეს პოლკი მარნეულში 1946 წლამდე იდგა და უნდა ვეგრავოდით, რომ მისი მთავარი ამოცანა თბილისის საჰაერო სერვისის სამხრეთი, თურქეთ-ირანის მიმართულებიდან დაცვა გახლდათ.

1946 წელს მარნეულში გამანადგურებლები 173-ე მოიერიშე საჰაიაციო პოლკის, Il-10 ტიპის მოიერიშე თვითმფრინავებმა ჩანაცვლეს, თუმცა, მათ იქ მხოლოდ ორი წელი დაჰყვეს.

1948 წელს მარნეულში 188-ე ბომბდამშენთა საჰაიაციო დევიზიის 650-ე ღამის ბომბდამშენების საჰაიაციო პოლკი გამოიწვია Ty-2 ტიპის ბომბდამშენებით. მალე სწორედ ამ პოლკმა შეიძინა მარნეულში პირველი რეაქტიული თვითმფრინავებიც — ორმაგიანი Il-28 ტიპის ბომბდამშენები.

სხვათა შორის, ამავე დევიზიის კიდევ ერთი, 373-ე პოლკი კილის მიდამოებში იყო განთავსებული და ანალოგიური ბომბდამშენებით დაირადა. დღეს, აღბაო, ძნელი წარმოსადგენია, რომ 50-ზე მეტი წლის წინ კოდაში აეროდრომი იყო, საიდანაც თურქეთის ტერიტორიის დაბომბვაც კი შეიძლებოდა.

1954 წელს მარნეულის აეროდრომი ითიქოს ძველ დროს დაუბრუნდა და მის ახაფრენ-დასაფრენ ბილიკს ისევ Il-10 ტიპის შიდაწესისრაიანი მოიერიშეები დაეპატრონენ, რომლებიც 166-ე საჰაიაციო პოლკს ეკუთვნოდნენ. თუმცა, ეს პოლკი მალე MiG-15; ტიპის რეაქტიული გამანადგურებლებზე გადავიდა.

ამით დამთავრდა სხვადასხვა საჰაიაციო პოლკის მონაცვლეობა მარნეულის სამხედრო აეროდრომზე და 166-ე პოლკმა მარნეულში 1993 წლის 3 იანვრამდე, თავისი არსებობის დასასრულამდე გაძლო.

50-იანი წლების შუახანებიდან 80-იანი წლების ბოლომდე 166-ე საჰაიაციო პოლკის შეიარაღება მუდმივად იცვლებოდა: MiG-15-ებს MiG-15bis-ები მოაყენენ, რომლებიც შემდეგ MiG-17-ებმა

ჩანაცვლეს, ისინი კი, თავის მხრე, ჯერ გზაგადამჭრელ-გამანადგურებელმა Cy-15-ებმა შეცვალეს, რის შემდეგაც პოლკის მურინავეები რამდენიმე წლით Cy-17M3 ტიპის გამანადგურებელ-ბომბდამშენებზე გადასეს, მაგრამ მალევე მოიღრნისებულ Cy-15TM-ებზე დააბრუნეს.

1955 წელს 166-ე გამანადგურებელი საჰაიაციო პოლკი, რომელიც ამიერკავკასიის სამხედრო ოლქის — ЗаКВО-ს 34-ე საჰაერო არმიაში შედიოდა, ჰაერსაწინააღმდეგო თავდაცვის ძალების შემადგენლობაში გადაიყენეს

და ჰაერსაწინააღმდეგო თავდაცვის ამიერკავკასიის კორპუსის 118-ე გამანადგურებელი საჰაიაციო დევიზიის დაუქვემდებარეს.

სხვათა შორის, ამავე დევიზიის 167-ე გამანადგურებელი პოლკი 50-იანი წლების ბოლოს მასინდელ წულუკიქებში (ხონი) ბაზირებდა, სანამ შეველმფრთხია პოლკმა არ ჩანაცვლა.

მარნეულის პოლკის MiG-15-ებსა და MiG-17-ებს ყველებოდათ ჰაერსაწინააღმდეგო თავდაცვის უზრუნველყოფა სამხრეთ მიმართულებათ.

მარნეულს ცოტა ხნით Il-10 ტიპის მოიერიშეებიც სტუმრობდნენ

მეორე მსოფლიო ომის დროს მარნეულის სამხედრო აეროდრომიდან საბჭოთა IAIГ-3-ის, ამერიკული P-39 Airacobra-ს და P-40 Kittyhawk-ის ტიპის გამანადგურებლები დაფრინავდნენ

60-იანი წლების დასაწყისში, ზრუმწიფის მმართველობისას, პაერსაწინააღმდეგო თვდაცვის ამიერკავკასიის კორპუსი პაერსაწინააღმდეგო თვდაცვის ბაჲოს ოლქს შეუერთეს და საპაერო თვდაცვის მე-14 კორპუსის სახელი მიაწიჭეს.

ორი ათეული წელი მარნეულის პოლკი წმინდა საპაერო თვდაცვის ამოცანებს ასრულებდა ომ დროისთვის თანამედროვე Cy-15 ტიპის გამანადგურებელ-გზაგადამჭრელი ზებგერითი თვითმფრინავებით სანამ 1980 წელს საბჭოთა კავშირის შეიარაღებული ძალების გენერალური შტაბის ბრძანებით 166-ე პოლკი პაერსაწინააღმდეგო თვდაცვის ძალებიდან ისევე ზაკბო-ს 34-ე საპაერო არმიას არ დაუბრუნეს, როგორც 50-იანი წლების ბოლოს იყო.

შესაბამისად, შეიცვალა პოლკის შეიარაღებაც, თუკი მანამდე მარნეულელები ორბრავიანი Cy-15-ების აფრენის

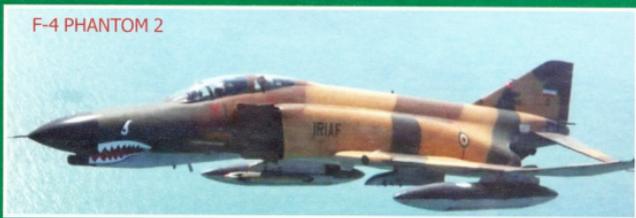
მსოფლიოში რეაქტიული თვითფრინავებით ორივე საპროგრამო ტარანი ვაზიანიდან და მარნეულიდან განსორციელდა

მსოფლიო ისტორიაში, მას შემდეგ, რაც სხვადასხვა ქვეყნის შეიარაღებაში რეაქტიული ზეგერითი საბრძოლო თვითფრინავები გამოჩნდა, სულ ორი საპროგრამო ტარანი განსორციელდა.

ორივე შემთხვევაში საპროგრამო ტარანზე საბჭოთა პილოტები წვიდნენ და ორივე მათგანი საბჭოთა საქართველოს აეროდრომებიდან აფრინდა: პირველი - ვაზიანიდან, მეორე კი მარნეულიდან.

1973 წლის 28 ნოემბერს ვაზიანის სამხედრო აეროდრომიდან MiG-21CM ტიპის გამანადგურებელი აფრინდა 982-ე გამანადგურებელი საავიაციო პოლკის კაპიტანი გენადი ელისევი, რომელსაც ფალებოდა ირანის მხრიდან საბჭოთა სერცეში (აზერბაიჯანის მონაკვეთზე) საპროგრამო დამრღვევის აღმოჩენა და ჩამოგდება.

საპროგრამო დამრღვევი ირანის სამხედრო-საპროგრამო ძალების კუთვნილი ამერიკული წარმოების F-4 PHANTOM 2 აღმოჩნდა, რომლის წინა კაბინაში

F-4 PHANTOM 2

МиГ-21СМ

ბა დაევიწყდა კიდევ მისი არსებობა, რადგან მის პოლკში მხოლოდ ეს ერთი გამანადგურებელი იყო შეიარაღებული ქვეშეთი. დაეალებს შესრულების მიზ-

ნა მიზნებს და 16-დღიანი პატიმრობის შემდეგ ისინი ირანში დააბრუნეს.

1981 წლის 18 ოქტომის საპროგრამო ტარანი გაიმეორა მარნეულის აეროდრომიდან აფრინილმა კაპიტანმა ვალენტინ კულაბინამ. 166-ე საავიაციო პოლკის პილოტს დაეალებს, აღმოეჩინა და ჩამოეგდო საზღვრის დამრღვევი თვითფრინავი, რომელიც თურქიდან თელ-ავეში მიფრინავდა. ეს იყო კანადური წარმოების ოთხნავიანი CL-44 ტიპის სატრანსპორტო თვითფრინავი, რომელიც არგენტინულ ფირმას ეკუთვნოდა. კაპიტანი კულაბინი საზღვრის დამრღვევ თვითფრინავს სომხეთის თაზე დაქა და ანიშნა, აეროდრომზე დამჯდარიყო. სატრანსპორტო თვითფრინავის ეკიპაჟმა ისევ საზღვრის გადაკვეთა და თურქეთის საპროგრამო სერცეში დაბრუნება განიზრახა. პილოტმა ვედარ მოახერხა რაკეტების გაშვება, რადგან სატრანსპორტო თვითფრინავთან ძალიან ახლოს იყო და თავისი Cy-15-ის ფეხსეულავით CL-44-ის კუდს სპეციალურად დაეკავა. დაზიანებული ორივე თვითფრინავი დაზიანდა და ჩამოვარდა. კაპიტანმა კულაბინმა მოასწრო კატაპულტირება და გადარჩა, ხოლო არგენტინული თვითფრინავი სომხეთში, მთებში დაეცა და მისი ეკიპაჟის ოთხივე წევრი დაიღუპა.

Cy-15

CL-44

ირანელი, ხოლო უკანაში კი ამერიკელი პილოტები ისხდნენ. საპროგრამო ბრძოლა საქართველოს თაზე გაიმართა. ელისევიმა „ფანტომისკენ“ P-3 ტიპის ორი „პაერა-პაერა“ კლასის მართავდა რაკეტა გაუშვა, მაგრამ აცვალა. მან რატომღაც არ გამოიყენა საავიაციო ქვეშეთი, ერთ-ერთი ვერსიით, შეიძლე-

ნით კაპიტანმა ელისევიმა რეაქტიული თვითფრინავით მსოფლიოში პირველი საპროგრამო ტარანი განსორციელდა და ჩამოეგდო „ფანტომი“, თუმცა, ტარანის შემდეგ მისი თვითფრინავი მთას შუეჯახა და იგი დაიღუპა. ჩამოგდებული „ფანტომიდან“ ირანელმა და ამერიკელმა პილოტებმა კატაპულტირება

მარნეულის მიГ-17П-ები 1961 წელს გადაღებულ საბჭოთა მმართველთაგან მხატვრულ ფილმ *Ночь без милосердия*-შიც მონაწილეობდნენ. ფილმის დიდი ნაწილი აეროდრომის ტერიტორიაზე გადაიღეს და გამანადგურებლებს ინგლისური წარწერები გაუკეთეს, რათა აშშ-ის სამხედრო-საჰაერო ძალების იმიტაცია შეექმნათ.

სამხედრო ხმაურით „ტკბებოდნენ“, ამერიიდან ერთდროიანი, მაგრამ არანაკლებ ხმაურიანი *Cy-17M3* ტიპის გამანადგურებელ-ბომბდამშენების გრუხები უნდა მოესმინათ.

საბრძოლო თვითმფრინავების ტიპის შეცვლამ გამოიწვია პოლკის დანიშნულების ცვლილებაც და იგი გამანადგურებელ-ბომბდამშენ პოლკად გარდაიქმნა.

მწელი სათქმელია, რაში დასჭირდა მოსკოვს მარნეულის პოლკის ასეთი სახეცვლილება, რადგან იგი თავს კარგად ართმევდა სამხრეთ მიმართულების საჰაერო თავდაცვის უზრუნველყოფას, თუმცა, ეს შეიძლება დაკავშირებული

აღივლიყო ავღანეთში ომის დაწყებამან, სადაც საბჭოთა გენერლების რაც შეიძლება მეტი მოთხოვნა ბომბდამშენ ტიპის თვითმფრინავები სჭირდებოდათ, ვიდრე გამანადგურებლები.

მარნეულის პოლკის მფრინავები როდესაც ითვისებდნენ მათთვის ახალ საქმეს, — მიწაზე ბომბებითა და რაკეტებით სამხრეთისთვის საჰაერო დარტყმების მიყენებას, რადგან მანამდე, 20 წლის განმავლობაში, მოწინააღმდეგეს პაერში ეტებდნენ და საჰაერო ორთაბრძოლებისთვის უფრო იყვნენ მომზადებული.

1984 წლის შემოდგომაზე 34-ე საჰაერო არმიის სარდლობამ დიდ შიშს გამოიწვია 36-ე გამანადგურებელ-ბომბდამშენთა საუავაციო დივიზია, რომელშიც სამი (დიდი შირაქის, მარნეულისა და კურდამირის) საუავაციო პოლკი გაერთიანდა.

1985 წლის 18 სექტემბრიდან იწყება მარნეულის პოლკის ერთდროიანი საბრძოლო მეთვლილება ავღანეთში (მარნეულში დარჩნენ მხოლოდ ერთი, მე-3 ესკადრილის პილოტები, რომლებიც აგრძელებდნენ საბრძოლო მომზადებას).

მარნეულის პოლკის მფრინავებმა ავღანეთის სამი აეროდრომი — ბაგრაში, ყანდარი და შინდანი გამოიცივლეს, საიდანაც სარაკეტო-საბომბო დარტყმებს აეწეებდნენ ავღანელი პარტიზანების პოზიციებს.

1986 წლის 19 მაისს ავღანეთის ომში საინტერესო რამ მოხდა, — მარნეულის პოლკის მფრინავები ავღანეთი-პაკისტანის საზღვრის ახლოს მიწაზე სამიზნეს ბომბებითა და რაკეტებით „ამუშა-

მარნეულის პოლკი Cy-17M3-ებით ერთი წელი ავღანეთში იბრძოდა

მარნეულის აეროდრომი დღეს ქართული სამხედრო ავიაციის ძირითადი საპარკო ბაზაა

მარნეულის პოლკის დაახლოებით 30 Cy-15TM ტიპის თვითმფრინავი ქართულ არმიას დარჩა.

ეს ერთადერთი საავიაციო პოლკი იყო, რომელმაც შეიარაღების ძირითადი ნაწილი ქართულ არმიას დაუტოვა, თუმცა, სამწუხაროდ, მისგან სარგებელი არ გვინახავს.

საერთოდ, Cy-15TM რთულ თვითმფრინავად ითვლება როგორც პილოტაჟის მხრივ, ისე მისი საბორტე შეიარაღების გამოყენების თვალსაზრისითაც. ამასთან, მარნეულიდან წასვლამდე რუსმა სამხედროებმა ეს ძვირად ღირებული საბრძოლო თვითმფრინავები მწყობრიდან გამოიყვანეს, გადაუჭრეს რადიოელექტრონიული აპარატურის სადენები.

აფხაზეთის ომში ნამდვილად გვეჭირებოდა გამანადგურებელი-გზაგადამჭრელები და ამ მიზნით ორი Cy-15TM მარნეულიდან თბილისის საავიაციო ქარხანაში ჩაყვანეს აღსადგინად. აფხაზეთის ომი ისე დასრულდა, რომ ეს თვითმფრინავები პაერში არ აფრენილან. მათი მწყობრივი ჩაყვანა ვერც შემდგომ წლებში მოხერხდა. ერთი გამანადგურებელი შემდგომ აულაბარში, საავიაციო ინსტიტუტის ეზოში იდგა როგორც საინჟინერო-ტექნიკური, თუმცა, მგონი,

ისიც დაჭრეს. მარნეულში დარჩენილ თვითმფრინავებს კი მოსახლეობამ წელ-წელა ბოლი მოუღო, ხოლო სამხედრო ფორმაში გამოწყობილმა ე. წ. კომერსანტებმა მათი ჯარაში ჩაბარებით კარგად იხიერეს.

1988 წლის 7 დეკემბერს დამანგრეველი მიწისძვრის შემდეგ მარნეულის აეროდრომი სიმშენისთვის, კერძოდ, სპი-ტაკისთვის განკუთვნილი ტერიტორიით სახეე მძიმე სამხედრო-სატრანსპორტო თვითმფრინავებს იღებდა. ათიოდე წლის წინ NATO-ს წვერი თერქეთის დახმარებით მარნეულის აეროდრომის რეკონსტრუქცია ჩატარდა და ნაუავიაციის შედარებით თანამედროვე აპარატურით აღიჭურვა.

2008 წლის ავგისტოს ომის დროს მარნეულის აეროდრომი რუსეთის ავიაციამ სამჯერ დაბომბა, რადგან აეროდრომს არ აცვავდა საზენიტო საშუალებები, რაც იმდროინდელი გაერთიანებული შტაბის დიდი შეცდომა იყო.

დღეს მარნეულის აეროდრომი ისევ ქართული სამხედრო ავიაციის Cy-25-ტიპის მოიერიშე და L-39 ტიპის სასწავლო-საბრძოლო თვითმფრინავების მთავარი ბაზაა.

ირაკლი ალალაშვილი

ფუტლარი პოსტოლუბისთვის

ცოტა ხნის წინ ქართულ ტელე-არხებზე გაივლეა კადრებმა, სადაც საქართველოს ახალი შინაგან საქმეთა მინისტრი ირაკლი ღარიბაშვილი სხვადასხვა ტიპის ცეცხლსასროლ იარაღს ისროდა.

ვიდეოფორში კარგად ჩანდა, რომ შინაგან საქმეთა მინისტრი სპეციალური ოპერაციების ცენტრის, შუგაბადაის ბაზის სასროლეთზე ისროდა, სადაც „არსენალს“ ამ რუბრიკისთვის არაერთი იარაღი გამოვიცედა.

ჩვენი მკითხველების ინტერესი გამოიწვია იმ უცნაური ფორმის იარაღმა, რომელიც პისტოლეტ-ტყვიამფრქვევს ჰგავდა, თუმცა, არც ერთ ცნობად პისტოლეტ-ტყვიამფრქვევს არ წარმოადგენდა.

სინამდვილეში ეს იარაღი არ იყო, უფრო სწორად, ჩვეულებრივი პისტოლეტი ჩასმული იყო სპეციალურ ფუტლარში და ისე ისროდა შინაგან საქმეთა მინისტრი.

რა საჭიროა კომპაქტური პისტოლეტის ჩასმა ასეთ ფუტლარში, რომელიც მას წინასაც და გაბარებებსაც მატებს? როგორც ჩანს, CAA TACTICAL-ის ფორმის მქვეყნები ასე არ თვლიან და ისინი RONI-SI-ს ტიპის ფუტლარების მრავალსახეობას სერიულად აწარმო-

ებენ, რომლებიც პისტოლეტებს ერთგვარ კარაბინებად გადაქცევენ.

ეს ფუტლარები გამძლე პოლიმერული მასალისგანაა დამზადებული. ფუტლარის მარცხენა მხარე იხსნება და მასში პისტოლეტი მაგრდება.

ფუტლარს აქვს ტელესკოპურად რეგულირებადი კონდახი, წინა ხელის მოსაკედი, დამატებითი მჭიდის დასამაგრებელი და, რა თქმა უნდა, „აკაკატინის“ ტიპის მიმართელები, რომლებზეც ყველა სახის თანამედროვე ოპტიკური დასამიზნებელი მოწყობილობის, ლაზერის მიზანშეწონილების თუ ფარანის დამაგრება შეიძლება.

ამ ყველა მანიაპულაციის შემდეგ სროლის მანძილი, რა თქმა უნდა, არ იზრდება, თუმცა, უკეთესი ხდება ცეცხლის მართვა.

ეს განსაკუთრებით იმ სპეცრაზმელებისთვისაა მოსახერხებელი, რომლებსაც ოპერაციის ჩატარება სახლის დერეფნებსა და თიახებში უწყევთ ამ დროს ფუტლარში ჩასმული პისტოლეტი სამი წერტილითაა (ორი ხელით და მხარზე მიბჯენილი კონდახით) დაფიქსირებული, რაც ბევრად მოსახერხებელია, თუგინდ ორივე ხელით დაჭერილი პისტოლეტი. ამასთან, RONI-SI-ს მოწყობილობა უზრუნველყოფს დამა-

პისტოლეტის ჩადებას RONI-SI-ს ფუტლარში რამდენიმე წამი თუ სჭირდება

ტებით აქსესუარებით (წინა ხელის მოსაკიდი, ფირანი, ლაზერული მიზან-მიმნიშვნელი, ოპტიკური სამიზნე და ღამის ხედვის მიწყობილი) აღჭურვა-ს, რომელთა მთელი სპექტრის დაყე-ნება მარტო პისტოლეტზე წარმოუდ-გენელია.

კომპანიის წარმომადგენლებმა იზ-რუნეს, რომ სხვადასხვა ფირმის პის-ტოლეტების მოყვარულებიდან არაუც-ნაძრეოდ აღიარებული და ამი-ტომ RONI-SI-ს სხვადასხვა მოდიფი-კაცია დაამზადეს „ზიგ-ზაუერისთვის“, „გლოკისთვის“, „ბერეტასთვის“, „აი-ერიქსისთვის“, „ბულ ჩეროკისთვის“, „ჩეხისთვის“ და ა.შ.

ეს ფუტლარები ფორმით თითქმის არ განსხვავდებიან ერთმანეთისგან, კონსტრუქციული ცვლილება მხო-ლოდ ფუტლარის შიდა ნაწილმა გა-ნიცადა, რათა სხვადასხვა ფირმისა და

შინაგან საქმეთა მინისტრი ირაკლი ღარიბაშვილი შვეინაბადის სასროლოთზე RONI-SI-ს ფუტლარში ჩადებულ SIG-Sauer P226-ს ისროდა

ცეცხლმკრობი, რომელიც ამცირებს გასროლისას წარმოქმნილი ცეცხლის ალის ხილვით.

RONI-SI-ს ფუტლარში ავტომა-ტური პისტოლეტის, მაგა-ლითაღ, GLOCK-18-ის ჩაყენებისა

და მასში 31-გაზნაიანი მჭიდის მოთავსე-ბის შემთხვევაში (მეორე ასეთვე სათა-ღარიგო გრძელი მჭიდი კონდახის ქვეშ მაგრდება) ეს „დუეტი“ ნამდვილ პის-ტოლეტ-ტყვიამთქვევად გადაქცევა.

RONI-SI-ს ფუტლარი, რომელიც SIG-Sauer P226-ისთვისაა განკუთ-ვნილი, 420 ვერობდე დირს, ხოლო მოდერნიზებული ფუტლარების ფასი 1.000 ევრომდე აღის.

ირაკლი პალერაშვილი

შესაბა-მისად, ფორ-მის პისტოლეტი კარგად „ჩაჯდება“ ფუტლარში.

ძალზე საინტერესოაა გადაწყვე-ტილი ფუტლარის შიგნით მოთავსე-ბული პისტოლეტის გადატენის მე-ქანიზმი. ფუტლარის ორივე მხარეს დატანებულია პატარა ბერეტეტები, რომელთა უკან გამწოვევის პისტოლე-ტის საკეტი უკან გადაიწევა.

გასროლისას პილზების ექსტრაქ-ციისთვის ფუტლარის მარჯვენა მხა-რეს დატანებულია დიდი ფანჯარა, რომლის საშუალებითაც პილზები უკ-რობლემოდ გადმოიყვება ფუტლარის გარეთ.

ფუტლარში წინა მხარეს დამონტა-ჟებულია მილი, რომელზეც ებჯინება პისტოლეტის ლულა. გასროლისას ლულიდან გამოსული ტყვია ამ მილის გველით ფუტლარის წინა მხრიდან გა-მიდის, სადაც დაყენებულია ერთგვარი

პისტოლეტ SIG-Sauer P226-ისთვის განკუთვნილი RONI-SI-ს ფუტლარი 1400 გ-ს იწონის და მისი სიგრძე ბოლომდე გაშლილი ტყ-ლესკოპური კონდახით 56 სმ-ს აღწევს, ბოლომდე დაკე-ტილიც კი მხოლოდ 47 სმ-ია.

საგარეო ურთიერთობების სამსახური

ISSN 1987-5061
9 771928 915630

ბ113/39

P226+RONI-SI

